ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 936

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ,,

Η ΠΡΩΪΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ
23
ΙΟΥΛΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 4 Λ. 23 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 52
ΦΩΚΑ ΙΕΡΟΜΑΡΤ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 36.2 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 23.8 ΜΕΣΗ
ΥΓΡ ΟΛΙΓΗ ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΝ Β. ΑΣΘ. ΙΟΝΙΟΝ Β
ΜΕΤΡ ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΤΕΤ ΙΟΝΙΟΝ ΟΛ. ΤΕΤ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 760.5

ΕΙΣ ΤΟ ΚΙΛΚΙΣ

Κρίνων τὴν νίκην τοῦ Κιλκὶς ὁ στρατηγὸς Δούσμανης, ἔγραψε τ' ἀξιομνημόνευτα ταῦτα:

«Ἑκατόμβαι ἀνθρώπων ἑκατέρωθεν ἐστήθησαν ὑπὸ τοῦ φονικοῦ πυρὸς τῶν τηλεβόλων καὶ τυφεκέων, ἡ λόγχη τοῦ Ἕλληνος συνεπλήρωνε τὸ μέγεθος αὐτῶν, ἡ ἀνδρεία αὐτοῦ καὶ ἡ ὁρμητικότης ἠμπόδιζε τὸν Βουλγαρικὸν στρατὸν ν' ἀνασυνταχθῇ κατὰ τὴν μάχην. Ἡ δίωξις ἔφερε τὴν νίκην. Ἡ δίωξις, ἡ ἐπίνοια αὕτη τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πνεύματος, ἀπέδειξεν ὁλόκληρον τὴν ἰσχὺν αὐτῆς, διότι ὁ ἐχθρὸς ὑποστὰς ἀσήμαντον σχεδὸν τακτικὴν ἧτταν ἠναγκάσθη ν' ἀποχωρήσῃ ἀτάκτως ἐκ τῶν ἐγκαταλειφθεισῶν θέσεων πρὸς πληρεστέραν ἀνασύνταξιν αὐτοῦ, ἀλλὰ μὴ δυνηθεὶς νὰ ἀποχωρήσῃ ἀνενόχλητος, μὴ εὑρίσκων χρόνον καὶ τόπον πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνασυντάξεως, ὑπεχρεώθη ἀκουσίως καὶ ἀναγκαστικῶς νὰ μετατρέψῃ τὸν ἐκ παρατάξεως ἀγῶνα εἰς ἀγῶνας ὀπισθοφυλακῆς. Ἀφ' ἧς στιγμῆς δὲ ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐπετύγχανε ν' ἀγωνίζεται πρὸς τὰς ὀπισθοφυλακὰς μόνον τοῦ ἐχθροῦ, ἡ νίκη, ἡ τελικὴ νίκη αὐτοῦ ἐξησφαλίζετο καὶ ἡ ὑποταγὴ τοῦ ἐχθροῦ ἦτο βεβαία, διαρκής. Αὐτὸν τὸν χαρακτῆρα θὰ ἔχῃ τοῦ λοιποῦ ὁ πόλεμος... Ἡ δίωξις, ὄχι μόνον ἡ τακτική, ἀλλὰ κυρίως ἡ στρατηγικὴ δίωξις, ἡ ἀκάθεκτος δῆλα δὴ προχωρήσεις καὶ ἡ διηνεκὴς ἀπώθησις τοῦ ἐχθροῦ, ἐξασφαλίζει τὴν νίκην. Αἱ ἀλλεπάλληλοι μάχαι αἱ δημιουργούμεναι ὑπὸ τῆς παροχῆς χώρου καὶ χρόνου πρὸς ἀνασύνταξιν τοῦ ἡττημένου ἐχθροῦ καὶ ἡ χορήγησις ἀναπαύσεως διὰ τῆς διακοπῆς, ἔστω καὶ προσωρινῶς, τῆς διώξεως εἶναι συμπτώματα ἀποδεικνύοντα τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ἐπιθετικοῦ πνεύματος, τοῦ νικητοῦ ἐκτεθειμένου ὡς ἐκ τούτου εἰς τὸν κίνδυνον τῆς ἀπωλείας τῶν καρπῶν τῆς νίκης καὶ ἀναγκαζομένου ἑκάστοτε νὰ δημιουργῇ νέας μάχας παρατάξεως πρὸς ἀνάκτησιν τῆς νίκης... Ἡ μάχη τοῦ Κιλκὶς—Λαχανᾶ, ἡ διὰ τόσου τιμίου Ἑλληνικοῦ αἵματος κτηθεῖσα, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μία ἐκ τῶν κοσμοϊστορικῶν μαχῶν... Ἡ μάχη αὕτη, ἀπαλλάξασα τὸν Σερβικὸν στρατὸν τῆς πιέσεως τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ, συνετέλεσε κυρίως εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῆς Βουλγαρικῆς ἐπιβουλῆς καὶ ἐπρόλαβε τὴν ἐν τῇ Βαλκανικῇ Βουλγαρικὴν ἐπικράτησιν. Ὁ Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος ἀλλοίαν ἤθελεν ἔχει τὴν ἔκβασιν καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ Βουλγαρία ἤθελεν ἐπικρατῆ τοῖς Βαλκανίοις. Ἡ Ἑλλάς, ἡ Σερβία καὶ τὸ Μαυροβούνιον, ἄσημοι παράγοντες, ἂν μὴ ὅλως μηχανικοὶ καθιστάμενοι, μετὰ τὴν κατατρόπωσιν αὐτῶν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων κατὰ τὸν πόλεμον αὐτόν, δὲν ἤθελον συνεισφέρει ὅ,τι κατὰ τὸν μεγάλον πόλεμον συνεισέφεραν. Ἡ Ρουμανία, περιστοιχιζομένη ὑπὸ τῆς Αὐστροουγγαρίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, κατ' ἀνάγκην ἤθελε ταχθῇ ὑπὲρ τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν, καὶ οὕτως ἡ Κεντρικὴ Εὐρώπη ἤθελεν ἔχει τὴν πρὸς τὴν Μεσόγειον ὁδόν.»

Εἶναι θλιβερὸν ὅτι ὅτι μιᾶς τοιαύτης νίκης τὸν πανηγυρισμόν, νίκης ὀφειλομένης εἰς τὴν ὁρμητικότητα τοῦ Ἕλληνος στρατιώτου καὶ εἰς τὴν ἀποφασιστικότητα τοῦ Ἐστεμμένου Στρατηγοῦ, ὅστις εἶχεν ἐμπνεύσει τὴν ἔφεσιν διὰ τὴν νίκην καὶ τὴν περιφρόνησιν τῶν θυσιῶν, ὁ κ. Βενιζέλος ἠθέλησε νὰ συγχρονίσῃ μὲ τὴν ἐκλογικήν του περιοδείαν. Εἶναι θλιβερὸν δεῖγμα τῆς νοοτροπίας του. Δεῖγμα τῆς ἀνευλαβείας του πρὸς τὴν ἱστορίαν. Δεῖγμα τῆς ἀνευλαβείας του πρὸς τοὺς νεκροὺς τῆς μεγάλης μάχης. Δεῖγμα τῆς ἀνευλαβείας του πρὸς τὸν μέγαν νεκρόν, ὁ ὁποῖος κεῖται ἄταφος μακρὰν τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη, μὲ τὰς παραδόσεις τῆς ὁποίας ἐγαλουχήθη. Μακρὰν τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας τὰ ὅρια ηὔρυνε. Μακρὰν τῆς Ἑλλάδος τῆς ὁποίας ἐδοκίμασε κάθε πόνον καὶ κάθε χαράν... Ἄγγλος δημοσιογράφος, ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάιμς» Κρωφορδ Πράϊς, ἔγραψε κάποτε περὶ τῆς μάχης τοῦ Κιλκίς:

«Ἡ μάχη τοῦ Κιλκὶς ἦτο ἡ ἱστορία ἑνὸς στρατηγοῦ ὁ ὁποῖος ἐγνώριζε πῶς νὰ διευθύνῃ καὶ ἑνὸς στρατοῦ ὁ ὁποῖος ἐγνώριζε νὰ ὑπακούῃ.»

Διὰ τοὺς Βουλγάρους ἡ μάχη αὕτη ὑπῆρξεν ἡ ἀφορμὴ τῆς τελικῆς των ἥττης. Ἡ καταφρόνησις τὴν ὁποίαν ᾐσθάνοντο πρὸς τοὺς πρώην συμμάχους των τοὺς ἔκαμε νὰ ὑποτιμήσουν τὴν στρατιωτικὴν ἀξίαν τῶν ἀντιπάλων... Ἀνέμεναν ὀλιγόωρον μόνον ἀντίστασιν ἔξω τῆς Θεσσαλονίκης, τὴν ὁποίαν θὰ ἐπηκολούθει θριαμβευτικὴ εἴσοδος τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Μακεδονικὴν πρωτεύουσαν. Οὐδέποτε, γράφει ὁ Πράϊς, διῆλθεν ἐκ τῆς φαντασίας των ὅτι ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος θὰ ἔρριπτεν ἀμέσως τὰς μεραρχίας του κατὰ τῶν ἰσχυρότατα ὠχυρωμένων θέσεων των ἐν Κιλκὶς καὶ Λαχανᾶ. Ὁ Ἕλλην στρατιώτης τοῦ Κιλκὶς καὶ τοῦ Λαχανᾶ εἶναι δημιούργημα τῆς Βουλγαρικῆς ἀλαζονείας.

Ἂς ἀσεβῇ πρὸς τὴν ἱστορίαν ὁ κ. Βενιζέλος. Ἂς ἀσεβῇ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΜΑΧΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΝΕΚΡΟΝ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΝ. Μίαν ἡμέραν ἡ ἀλήθεια θὰ ἐπικρατήσῃ. Καὶ μίαν ἡμέραν θὰ μάθῃ ὅλος ὁ κόσμος πόσον ὁ κ. Βενιζέλος ὑπῆρξε ξένος καὶ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΝ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ ΤΟΥ ΚΙΛΚΙΣ, ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΘΗ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΩΣ.

Ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν Βαλκανικῶν πολέμων Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μετὰ τοῦ ἐπιτελάρχου κ. Β. Δούσμανη.

Ὁ ὑπαρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου κατὰ τὸν δεύτερον Βαλκανικὸν πόλεμον κ. Ι. Μεταξᾶς.

ΠΑΓΕΡΑ ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ
ΕΚ ΤΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ
ΥΠΗΡΞΕ ΜΙΑ ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΟΣ ΑΠΟΤΥΧΙΑ
ΚΑΝΕΙΣ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ, ΚΑΜΜΙΑ ΑΥΘΟΡΜΗΤΟΣ ΛΑΪΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ

Πρὸς τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀνταποκριτήν μας ἐστείλαμεν χθὲς τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

Παρακαλοῦμεν λάβετε ὑπ' ὄψει σας ὅτι θέλομεν νὰ ἔχωμεν ἐντελῶς ἀντικειμενικὴν περιγραφὴν ὑποδοχῆς». "ΠΡΩΪΑ,,

Εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ ἐλάβομεν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατόπιν τῶν ἐνεργειῶν αἱ ὁποῖαι ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶχον καταβληθῇ καὶ τῶν μέσων τὰ ὁποῖα διετέθησαν, δεδομένου δὲ ὅτι ἡ πόλις μας περιστοιχίζεται ἀπὸ πολυπληθεῖς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς καὶ ὅτι τοὺς πρόσφυγας ὁ βενιζελισμὸς ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῇ μᾶζαν τυφλῶς ἀκολουθοῦσαν αὐτόν, πᾶς ἀμερόληπτος κριτὴς ἀνέμενε μίαν λαϊκὴν ὑποδοχὴν τοῦ κ. Βενιζέλου, ἂν ὄχι ἐνθουσιώδη, πάντως ὅμως θερμήν. Ἀνεμένετο νὰ ἐμφανισθῇ ἕνας λαϊκὸς ὄγκος σεβαστὸς καὶ κάποιος ἐνθουσιασμός. Τοιοῦτόν τι ὅμως δὲν συνέβη. Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ κ. Βενιζέλου ὑπῆρξεν ἀσφαλῶς μία ἀποτυχία, ἡ ὁποία, ἐὰν ληφθοῦν τ' ἀνωτέρω ὑπ' ὄψιν, πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ καθαρὰ ἀποδοκιμασία. Παντοῦ διεκρίνετο ἡ καταβληθεῖσα προσπάθεια διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ὑποδοχῆς, ἀρκετὰ χαρακτηριστικὴ τῆς ψυχρότητος τῶν κατοίκων, καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν προσφύγων καὶ τῶν ἐκ τῶν γηγενῶν βενιζελικῶν, τοὺς ὁποίους δὲν φαίνεται τὴν φορὰν αὐτὴν νὰ ἐνθουσιάζῃ ἡ ἐμφάνισις τοῦ κ. Βενιζέλου. Μέτρα ἀστυνομικὰ καὶ στρατιωτικά, ἐνοικιάσεις αὐτοκινήτων καὶ ναυλώσεις ἀτμοπλοίων καὶ πλοιαρίων τοῦ λιμένος δι' ἀφθόνων ἐξόδων ἐκ τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων, μαρτυροῦν ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ὀργανωταὶ τῆς ὑποδοχῆς εἶχον ἀπελπισθῇ περὶ τοῦ δυνατοῦ μιᾶς αὐθορμήτου λαϊκῆς ἐκδηλώσεως. Πράγματι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔλειπεν ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴν ἦτο τὸ αὐθόρμητον καὶ ἀκόμη ὁ ἐνθουσιασμός. Ἐνθουσιασμὸς κανείς. Οἱ συγκεντρωθέντες ἐδίδον τὴν ἐντύπωσιν περιέργων, χωρὶς καμμίαν διάθεσιν ἐκδηλώσεων. Αἱ μόναι ἀκουσθεῖσαι φωναί, ἦσαν φωναὶ ἀποδοκιμασίας μᾶλλον: «Θέλουμε ἀποζημιώσεις, πεινᾶμε, τί νὰ τὰ κάνουμε αὐτὰ ποὺ μᾶς λές;», ἐφώναζον οἱ πρόσφυγες διακόπτοντες τὸν κ. Βενιζέλον ὁμιλοῦντα καὶ ἀναγκασθέντα ἐν τέλει νὰ σταματήσῃ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ λόγου του καὶ νὰ δηλώσῃ ὅτι θὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸν εἰς τὰς ἐφημερίδας.

Τὴν ἑσπέραν, ὅταν ἐξεφώνησε τὸν δεύτερον λόγον του ἐκ τοῦ ἐξώστου τοῦ «Μεντιτερράνεαν» οἱ συγκεντρωθέντες ὀπαδοί του παρουσίαζον ἐλάχιστα ἱκανοποιητικὴν εἰκόνα. Κανεὶς ἐνθουσιασμὸς καὶ καμμία «κοσμοσυρροή». Καὶ ἐδῶ τὸ ἴδιον χαρακτηριστικὸν τοῦ βεβιασμένου καὶ τοῦ παγεροῦ. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπισφραγίζει τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐνταῦθα ὑποδοχῆς τοῦ κ. Βενιζέλου, εἶνε ἡ ὑποδοχή του εἰς τοὺς συνοικισμούς, παγερὰ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Καὶ ἀρκοῦν νὰ πείσουν περὶ αὐτοῦ χαρακτηριστικαί τινες λεπτομέρειαι, ὡς αἱ κατωθι:

Εἰς τὴν Ἀρετσοῦν οὐδεὶς τῶν καθημένων εἰς τὰ καφενεῖα ἠγέρθη, οὔτε ἠκούσθη ζητωκραυγή. Εἰς τὴν Καλαμαριὰν τ' αὐτοκίνητα διῆλθον τρέχοντα, τῶν προσφύγων μὴ ἐξελθόντων οὔτε τῶν οἰκιῶν των.

Εἰς τὴν Τούμπαν μεγάλη ὁμὰς προσφύγων τὸν ἀπεδοκίμασε ζωηρῶς. Οἱ λοιποὶ κάτοικοι ἐπέδειξαν ἐχθρότητα, ἀποχωροῦντες τῶν ὁδῶν. Ἀπὸ ἐκεῖ ὁ κ. Βενιζέλος ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ χωρὶς νὰ σταθμεύσῃ, παρὰ τὸ ἀρχικὸν πρόγραμμα καθ' ὃ θὰ ἐδέχετο ἐπιτροπάς. Ἀστυνομικὰ ὄργανα ἐπεχείρησαν νὰ συλλάβουν ἀποδοκιμάζοντας πρόσφυγας, αὐτοὶ ὅμως ἀπεδοκίμασαν καὶ τοὺς χωροφύλακας φωνάζοντες:

—"Ἔχουμε δικαίωμα νὰ φωνάζουμε. Ὁ Βενιζέλος μᾶς ἔκαμε ἀνδράποδα. Δὲν μᾶς πουλᾶτε, δὲν πουλιόμαστε»!

Ἡ στάσις αὐτὴ τῶν προσφύγων κατέπληξε τοὺς φιλελευθέρους, διότι δὲν τὴν ἀνέμενον.

Οἱ πρόσφυγες Τούμπας κατὰ τὴν διέλευσιν ἐκεῖθεν τοῦ κ. Βενιζέλου ἐζητωκραύγαζον ὑπὲρ τοῦ κ. Κύρκου.

Τ' ἀνωτέρω πάντα, εἶνε ὅσα οὐδ' οἱ μετασχόντες εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς ὑποδοχῆς καὶ παρακολουθήσαντες αὐτὴν παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ κ. Βενιζέλου ἀποκρύπτουν. Ὄχι μόνον δὲν τὰ ἀποκρύπτουν, ἀλλὰ ζωηρότατα τὰ συζητοῦν καὶ μετὰ δυσφορίας καὶ ἀπογοητεύσεως ἐκφράζονται. Ταῦτα ἀποτελοῦν ἐντελῶς ἀντικειμενικήν, ἀπολύτως ἀμερόληπτον καὶ εἰλικρινῆ ἐντύπωσιν συμφώνως πρὸς τὸ τηλεγράφημά σας.

ΤΟ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ,, ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Η ΥΠΟΓΡΑΦΗ
ΤΗΣ ΑΝΑΚΩΧΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΠΑΝΙΚΟΒΛΗΤΟΣ.—ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ.—Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΙΣ ΧΑΤΖΗΜΠΕΪΛΙΚ.—Η ΑΙΦΝΙΔΙΑ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΡΙΚΩΦ.—ΜΥΣΤΙΚΗ ΣΕΡΒΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ.—ΔΙΣ ΕΠΙΤΙΜΗΘΕΙΣ Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΥΠΟΒΑΛΛΕΙ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ.—ΑΥΤΗ ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΔΕΚΤΗ, ΑΛΛ' Η ΚΑΒΑΛΛΑ ΣΩΖΕΤΑΙ.

ΑΝ Η ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΜΑΣ ΗΤΟ ΕΙΣ ΤΟ ΥΨΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΤΩ 1913...

Τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» ἐπεχείρησε χθὲς «ν' ἀποκαταστήσῃ» δῆλα δὴ νὰ παραποιήσῃ τὴν ἀλήθειαν διὰ λόγους... σκοπιμότητος. Θὰ ἦτο παράδοξον ἂν δὲν ἔπραττε τοῦτο. Θὰ ἦτο ἐξ ἄλλου παράλειψις καθήκοντος δι' ἡμᾶς ἂν ἀφίναμεν νὰ πιστευθῇ, ὅτι δὲν ἦτο ὁ κ. Βενιζέλος ὁ πανικόβλητος τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου πολέμου ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος.

Τὸ βασιλικὸν τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον δημοσιεύει τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» διαπιστώνει μίαν παρασπονδίαν: Τὴν «ἀνεξήγητον» ἀδράνειαν τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ. Ἀλλ' οὐδὲν πλέον τούτου. Εἶναι ἄλλως τε γνωστόν, ὅτι ἡ φυσικὴ ἀνησυχία τοῦ Βασιλέως ἐκ τῆς μυστικῆς Βουλγαροσερβικῆς συνεννοήσεως διὰ τοῦ Παπρίκωφ δὲν ἐδικαιολογήθη ἐκ τῆς προόδου τῶν γεγονότων: Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν συνήπτετο ἡ ἐκεχειρία ΕΙΜΕΘΑ ΠΛΕΟΝ ΚΥΡΙΟΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ, ΕΙΧΑΜΕΝ ΚΑΤΑΣΤΗΣΕΙ ΔΗΛΑ ΔΗ ΤΟΝ ΕΧΘΡΟΝ ΑΝΙΚΑΝΟΝ ΝΑ ΒΛΑΨΗ.

Διατί ὅμως τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» ἀναφέρεται μόνον εἰς τὸ τηλεγράφημα τῆς 16 Ἰουλίου; Καὶ διατί παραλείπει τὴν ἀφήγησιν τῶν πρὸ καὶ τῶν μετὰ τὴν ἀνακωχήν;

Θέλουσα νὰ σώσῃ τὴν Βουλγαρίαν ἀπὸ ἐνδεχομένου πλήρους διαμελισμοῦ καὶ νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν Σλαυϊκὴν ἀλληλοκτονίαν ἡ Ρωσσία ἐπέδωκε σχετικὴν νόταν: Διὰ ταύτης ἐπρότεινε τὸν ἄμεσον τερματισμὸν τῶν ἐχθροπραξιῶν καὶ τὴν σύναψιν ἀνακωχῆς. Καὶ ἀκόμη τὴν ἄμεσον μετάβασιν εἰς Πετρούπολιν ἀντιπροσώπων τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν διὰ νὰ θέσουν τὰς βάσεις τῆς εἰρήνης. Πρέπει ἐν τούτοις νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ Ρωσσικὴ αὐτὴ μανούβρα εἶχεν ἀρχίσει ἐνωρίτερα, ὅπως ἀποδεικνύει τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Παπρίκωφ, πρέσβυς τῆς Βουλγαρίας εἰς Πετρούπολιν, εὑρέθη αἴφνης μέσῳ Πιρὸτ εἰς Νύσσαν, τῇ συνοδείᾳ Ρώσσων ἀξιωματικῶν τὴν 7ην Ἰουλίου.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐν Ἀθήναις συσκεφθὲν ἐπὶ τῆς Ρωσσικῆς νότας, ἐτηλεγράφει πρὸς τὸν Βασιλέα διὰ τοῦ Λάμπρου Κορομηλᾶ ὅτι θὰ ἦτο προτιμότερον ν' ἀπετείνετο ἀπ' εὐθείας πρὸς ἡμᾶς ἡ Βουλγαρία. Ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς ἀντέστη. «Οὐδὲν νόημα, ἔλεγεν, εἶχεν ἡ μετάβασις ἡμῶν εἰς τὴν Πετρούπολιν. Συμμερίζομαι τελείως τὴν γνώμην σας ὅτι ἡ Βουλγαρία πρέπει ν' ἀποταθῇ πρὸς ἡμᾶς, ὅτι πρέπει νὰ ὑπογράψωμεν τὴν εἰρήνην ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης διὰ νὰ τελειώνωμεν μίαν ὥραν ἀρχήτερα καὶ ν' ἀποφύγωμεν τὴν ἀνάμιξιν οἱασδήποτε Δυνάμεως. Τὸ ἐλάχιστον τῶν ἀξιώσεών μας ἐτηλεγράφησα πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον: Νόημα θὰ εἶχεν ἡ μετάβασις εἰς Πετρούπολιν μόνον πρὸ τοῦ δευτέρου πολέμου, ἐφ' ὅσον θὰ συνετέλει εἰς τὴν πρόληψιν τῆς αἱματοχυσίας.»

Τοῦ αὐτοῦ πνεύματος ἦτο καὶ μεταγενέστερον τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον ὑπεγράμμιζεν ὅτι οἱ Βούλγαροι ζητοῦν νὰ κερδίσουν καιρόν: Οὕτω ἐδίδετο εἰς τὴν Ρωσσίαν ἀπάντησις ἀρνητική. Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς ρωσσικῆς ἠσκοῦντο καὶ ἄλλαι πιέσεις ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, τὰς ὁποίας προεκάλουν αἱ ἀπηλπισμέναι ἐκκλήσεις τοῦ Φερδινάνδου. Ἀπηλπισμέναι, καθ' ὅσον οἱ Ρουμᾶνοι ἐβάδιζον ἤδη πρὸς τὴν Σόφιαν.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ Ροδοσλαβισταὶ καὶ οἱ Σταμπουλωβισταὶ ἀνέτρεπαν τὸν Δάνεφ καὶ κατελάμβαναν τὴν Ἀρχὴν ἐν Βουλγαρίᾳ. Ὁ δόκτωρ Γεννάδιεφ ἀνελάμβανε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν μὲ πρόγραμμα τὴν ἄμεσον συνομολόγησιν εἰρήνης! Καὶ ὁ Βασιλεὺς Φερδινάνδος ἀπηυθύνετο τέλος πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Ρουμανίας παρακαλῶν αὐτὸν νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν σύναψιν τῆς εἰρήνης: Οὕτως ἢ ἄλλως ἡ Βουλγαρία ἀνεγνώριζε τὴν ἧτταν της.

Τὴν 9ην Ἰουλίου ὁ Κωνσταντῖνος ἐτηλεγράφει:

«...Δὲν βλέπω τί τὸ δυσάρεστον εἰς τὸ νὰ γίνουν αἱ διαπραγματεύσεις ἐν Ρουμανίᾳ. Ἐξ ἄλλου δὲν βλέπω τὸν κίνδυνον ν' ἀφεθῇ ἡ Ρουμανία νὰ διαπραγματευθῇ μόνη μὲ τὴν Βουλγαρίαν, δεδομένου ὅτι ἡ τελευταία εἶχεν ἡττηθῇ παρὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σερβίας, ὅταν ἡ Ρουμανία ἤρχισε τὰς ἐχθροπραξίας καὶ δὲν ἐφείλκυσε καμμίαν (στρατιωτικὴν) δύναμιν ἐνώπιον τοῦ στρατοῦ της. Εὑρίσκω τοὺς φόβους τοῦ Πάσιτς γελοίους καὶ ἀστηρίκτους. ΤΟ ΟΥΣΙΩΔΕΣ ΤΗΝ ΣΤΙΓΜΗΝ ΤΑΥΤΗΝ, ΤΟ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΩ, ΕΙΝΑΙ Ν' ΑΝΑΓΚΑΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ ΝΑ ΔΕΧΘΗ ΤΟΥΣ ΙΔΙΚΟΥΣ ΜΑΣ ΟΡΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΠΡΙΝ ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΛΑΒΟΥΝ ΚΑΙΡΟΝ ΝΑ ΕΠΕΜΒΟΥΝ...»

Ἀλλ' ἡ Βουλγαρία ἐζήτει μέσῳ τῆς Ρουμανίας ἀνακωχὴν καὶ ὁ Κωνσταντῖνος ἐπίστευεν ὅτι ἡ ἀνακωχὴ θὰ ἔβλαπτεν. Ἰδοὺ τί ἀπήντα σχετικῶς εἰς τὸν Βασιλέα Κάρολον:

«Εὐχαριστῶ εἰλικρινῶς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα διὰ τὸ τηλεγράφημα ὅσον καὶ διὰ τὰς διαβεβαιώσεις φιλίας κ.τ.λ. Δὲν ζητῶ διόλου νὰ διαταράξω τὴν ἰσορροπίαν ἐν τῇ Βαλκανικῇ Χερσονήσῳ, οὔτε νὰ σμικρύνω ὑπερμέτρως τὴν Βουλγαρίαν. Ἀλλ' ἂν συγκατένευα τώρα εἰς ἀνακωχὴν δίχως πραγματικὰς ἐγγυήσεις, ὅτι ἡ εἰρήνη θὰ συναφθῇ μὲ ὠφελήματα κλπ., θὰ διέπραττα ἔγκλημα κατὰ τῆς Χώρας μου. Εἶμαι ἕτοιμος ν' ἀποστείλω πληρεξουσίους διὰ τὴν ἄμεσον διαπραγμάτευσιν τῆς προκαταρκτικῆς εἰρήνης. Ἂν ἡ Βουλγαρία δεχθῇ τοὺς προβαλλομένους ὅρους, ἡ ἀνακωχὴ θὰ ἐπακολουθήσῃ, αὐτομάτως...»

Μεταβαίνων εἰς Βουκουρέστι διὰ νὰ διαπραγματευθῇ τὴν εἰρήνην Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΔΙΗΛΘΕΝ ΕΚ ΧΑΤΖΗΜΠΕΪΛΙΚ ΟΠΟΥ ΕΙΔΕ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ. ΕΖΗΤΗΣΕ ΝΑ ΤΟΝ ΠΕΙΣΗ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΚΩΧΗΣ. Ὁ Βασιλεὺς ἐνόμισεν ὅτι ἔπρεπε νὰ μὴ σπεύσωμεν. Ἐπελθούσης τῆς παρασπονδίας τῶν Σέρβων ἐδέχθη νὰ σταματήσουν αἱ ἐχθροπραξίαι. ΔΕΝ ΕΔΕΧΘΗ ΟΜΩΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΝΑ ΥΠΟΓΡΑΨΩΜΕΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΗΤΤΗΜΕΝΩΝ, ΕΝΩ ΕΙΧΑΜΕΝ ΝΙΚΗΣΕΙ, ΚΑΙ ΔΙΣ Η ΤΡΙΣ ΕΠΕΤΙΜΗΣΕ ΤΟΝ ΠΑΝΙΚΟΒΛΗΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ. Ὁ κ. Βενιζέλος ἠπείλησε παραίτησιν: Ἀλλὰ τὸ πεῖσμα τοῦ Βασιλέως ἔδωκε τότε εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν γραμμὴν τοῦ Νέστου.

Ἐὰν ἡ διπλωματία μας ἦτο εἰς τὸ ὕψος τοῦ στρατοῦ μας, ἴσως ἀπὸ τοῦ 1913 θὰ εἶχαν τελεσιδίκως λυθῇ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τὰ ἐδαφικὰ ἐν Βαλκανίοις ζητήματα.

Ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος ἐπίστευε πολὺ εἰς τὰ ἐγκώμια τῶν ξένων ἐφημερίδων καὶ ὁ...«ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ» ΕΛΗΣΜΟΝΕΙ ΤΟΝ «ΕΛΛΗΝΑ ΠΑΤΡΙΩΤΗΝ».

Ἡ ἔπειτα σταδιοδρομία του, ἡ ἐκστρατεία του εἰς τὴν Οὐκρανίαν, ἡ συμβολή μας εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς τρισμεγίστης Σερβίας, ἀποδεικνύουν ΠΟΣΟΝ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΗΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΘΕΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΟΣΟΝ ΧΙΜΑΙΡΟΠΛΗΚΤΟΣ Ο ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ...

ΗΧΩ
ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

—Μία περίεργος ὑπόθεσις ἐξεδικάσθη εἰς Μονπελλιέ. Κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1914, ἐνῷ εὑρίσκετο ἐν τῷ δημοτικῷ σχολείῳ ὁ μαθητὴς Ζὰν Ντεβώ, ἐτυφλώθη ἀπὸ τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμὸν τυχαίως ὑπὸ ἑνὸς συμμαθητοῦ του.

Οἱ γονεῖς τοῦ μαθητοῦ ἤγειραν ἀγωγὴν ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ Γαλλικοῦ Δημοσίου. Ἡ ἀγωγὴ ἐξεδικάσθη ἐσχάτως πρὸ τοῦ Ἐφετείου τοῦ Μομπελλιέ, τὸ ὁποῖον ἐπεδίκασεν ἀποζημίωσιν 50.000 φράγκων εἰς τὸν μαθητὴν καὶ 10.000 φράγκα εἰς τὸν πατέρα του διὰ ψυχικὴν ὀδύνην.

—Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας κ. Λουσὲρ ὑπέβαλλε πρότασιν, ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τῆς Γερουσίας, περὶ κατασκευῆς 200.000 μικρῶν κατοικιῶν καὶ 6.000 πολυκατοικιῶν.

Αἱ κατοικίαι αὐταὶ προορίζονται ἀντὶ ἐλαχίστου ἐνοικίου εἰς ἐργάτας, θὰ στοιχίζουν 88 ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν καὶ θὰ κτισθοῦν ἐντὸς τῆς πενταετίας 1928—1933.

Ἡ ἀντίπαλος τῆς Κων)πόλεως

Ἄγκυρα, ἡ πρωτεύουσα τῆς Κεμαλικῆς Τουρκίας

Αἱ προσπάθειαι διὰ τὴν οἰκοδόμησιν καὶ τὸν ἐξωραϊσμόν της.—Τὰ κτίρια τῶν πρεσβειῶν.—Ποῖα τὰ μειονεκτήματά της

Ἡ ἔλλειψις τοῦ νεροῦ

ΑΓΚΥΡΑ, Ἰούλιος. — Ὅταν κατέρχομαι ἀπὸ τὸ «βαγκὸν λί», τὸ ὁποῖον φέρει τὸν πομπώδη τίτλον «Ἄγκυρα - Παρίσιοι - Λονδῖνον, ἀκούω μίαν φωνὴν ἡ ὁποία μοῦ λέγει: «Ἄγκυρα Παλὰς σέρ;»

Ἀλλὰ δὲν εἴμεθα λοιπὸν εἰς τὸ κέντρον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας; Καὶ ὅμως εἴμεθα. Ἡ τριγύρω φύσις, ὁ ἥλιος, ἡ σκόνη τὸ μαρτυροῦν, παρὰ τὴν ἀποστροφὴν τοῦ ὑπαλλήλου ἑνὸς ξενοδοχείου.

Εὑρισκόμεθα ἐν πλήρει Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Ἐκεῖ ὅμως ὅπου χθὲς ὑπῆρχε στέπη καὶ ἔρημος, ἀνεγείρεται σήμερον μία πόλις.

Διασχίζομεν ἕνα μακρὸν μπουλβὰρ εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν μερικὰ ἄθλια δένδρα, ποῦ θέλουν νὰ παρουσιασθοῦν ὡς ἀποτελοῦντα ἕνα πάρκο. Σχεδὸν ὅλα ἔχουν ξεραθῇ ἀπὸ τὴν ἀνομβρίαν.

Κατὰ μῆκος τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀρτηρίας, προτοῦ νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν, ὅπου ἐγείρεται ἤδη ἀνδριὰς τοῦ Κεμὰλ ἐφίππου, διακρίνομεν δύο ἀξιοσημείωτα οἰκοδομήματα: Τὴν Μεγάλην Ἐθνικὴν Συνέλευσιν καὶ τὸ «Ἄγκυρα Παλάς».

Τὰ αὐτοκίνητα καὶ τὰ λεωφορεῖα τρέχουν τρελλὰ ἐγείροντα νέφη σκόνη.

Τὸ «Ἄγκυρα Παλάς» εἶνε ἕνα ξενοδοχεῖον ἄξιον νὰ φιγουράρῃ εἰς τὴν ὁδὸν Ριβολὶ ἢ εἰς τὸ Πικαντίλυ. Ἐγκαινιάσθη ἐσχάτως, ὅταν ἔφθασαν εἰς τὴν Ἄγκυραν οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἀφγανιστάν. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ πλοῦτος τοῦ ξενοδοχείου εἶνε δυσανάλογος πρὸς τὰς ἀξιώσεις καὶ τὸ εἶδος τῆς πελατείας.

Ἡ πελατεία του εἶνε πολὺ περιωρισμένη. Τὸ «ρεστωρὰν» εἶνε πολὺ καλύτερα ὠργανωμένον ἐπὶ μιᾶς ταράτσας τὴν ἐπὶ τῆς ὁποίας παραμονὴν καθιστᾷ εὐχάριστον ὁ πνέων ἐλαφρὸς ἄνεμος. Μία λεγεὼν γκαρσονιῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἑνὸς Ἰταλοῦ «μαίτρ», ὑπηρετεῖ ἀπόψε μόνον τέσσαρας πελάτας.

Κατὰ τοὺς ψυχροὺς μῆνας ἡ πελατεία θὰ αὐξηθῇ, θὰ ἐπανέλθουν οἱ ξένοι διπλωμάται καὶ οἱ ἐπιφανεῖς Τοῦρκοι, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν πρώτην ζέστην ἔφυγαν διὰ τὴν παλαιὰν πρωτεύουσαν εἰς ἀναζήτησιν τοῦ πρασίνου, τῆς δροσιᾶς καὶ τῆς θαλάσσης.

ΑΤΥΧΗΣ ΕΚΛΟΓΗ

Οὔτε ὁ Μέγας Πέτρος, ὅταν ἀπεφάσισε νὰ ἱδρύσῃ νέαν πρωτεύουσαν καὶ μετέβη εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Νέβα, δὲν ἔκαμε τόσον κακὴν ἐκλογήν, ὅπως οἱ Κεμαλικοί, ὅταν μετέφερον τὴν πρωτεύουσαν εἰς αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἔρημον. Τὸ μόνον της πλεονέκτημα εἶνε ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὸ κέντρον. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου πρὸς τοὺς Ἕλληνας, τὴν ἐκλογὴν ἐπέβαλον καὶ λόγοι στρατιωτικοί. Ἐὰν ὅμως οἱ ἐν καιρῷ τοῦ πολέμου λόγοι συνηγόρουν ὑπὲρ τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς, αἱ ἀνάγκαι τῆς εἰρηνικῆς περιόδου ἐπέβαλον νὰ ἐκλεγῇ μία ἄλλη περισσότερον κατάλληλος τοποθεσία διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς πρωτευούσης. Ὁπωσδήποτε ὅμως συνετελέσθη τὸ θαῦμα τῆς ἀνεγέρσεως μιᾶς πόλεως εἰς τὴν ἔρημον αὐτήν.

Μὲ μεγάλην ταχύτητα ἀπὸ τὸ μηδὲν ἢ μᾶλλον ἀπὸ τὸν πυρῆνα μιᾶς ἑκατοντάδος ξυλίνων οἰκιῶν γύρω ἀπὸ μίαν ἀκρόπολιν καὶ ἕνα «παζάρι», προῆλθε μία πόλις, μία μεγάλη καὶ ἀνελπίστως ἐκτεταμένη πόλις.

Νέοι δρόμοι κατεσκευάσθησαν καὶ περίπου δύο χιλιάδες οἰκίαι καὶ μέγαρα ἐξηπλώθησαν γύρω ἀπὸ τὸν λόφον Κουγιοὺμ Παζαρέ.

Δὲν ὑπῆρχε κανένα δημόσιον κτίριον ἐκτὸς ἀπὸ μίαν μικρογραφίαν ταχυδρομείου, ἐνῷ σήμερον ὑπάρχουν ὑπουργεῖα, σχολαί, νοσοκομεῖα. Δὲν ὑπῆρχε κανένα μέγαρον διπλωματικῆς ἀντιπροσωπείας. Ἕνας διπλωμάτης, ἕνας πρεσβευτής, ἐρχόμενος εἰς τὴν Ἄγκυραν, ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ διαμείνῃ εἰς τὸ βαγκὸν λὶ τοῦ σιδηροδρόμου. Ἡ Ρωσσία ἔχει ἤδη τὴν πρεσβείαν της εἰς ἕνα μέγαρον εἰδικῶς ἀνεγερθὲν κυβιστικοῦ στὺλ. Ἡ Γερμανία ἤδη ἀνεγείρει τὴν ἰδικήν της πρεσβείαν. Ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις προσφέρει εἰς τὴν Ἰταλίαν τὸ σχετικὸν οἰκόπεδον καὶ ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἀρχίσῃ ἡ ἀνέγερσις τοῦ κτιρίου τῆς ἰταλικῆς πρεσβείας.

Μὲ ὑπερανθρώπους προσπαθείας, παρ' ὅλην τὴν ἔλλειψιν ὕδατος, καταβάλλεται προσπάθεια κατασκευῆς κήπων. Κατασκευάζονται ἐπίσης πεζοδρόμια.

Ὁ ἔφιππος ἀνδριὰς τοῦ «Γαζῆ» δεσπόζει τῆς πόλεως. Εἶνε ἔργον μὲ ἁρμονικὰς γραμμὰς τοῦ Κανόνικα. Ἕνας ἄλλος ἀνδριὰς τοῦ Νικητοῦ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Γενὶ Σεΐρ ἢ τῆς «Νέας Πόλεως», περιβάλλεται ἤδη ἀπὸ πρασιάς.

ΤΑ ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΚΥΡΑΣ

Ἐὰν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἦτο πολὺ ἀτυχὴς ἡ ἰδέα τῆς ἱδρύσεως μιᾶς πρωτευούσης εἰς ἕνα κλῖμα θερμότατον τὸ θέρος καὶ ψυχρότατον τὸν χειμῶνα, εἶνε ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι ἡ Νέα Τουρκία κατέβαλε μεγάλας προσπαθείας διὰ τὴν ἀνοικοδόμησίν της. Σήμερον εὑρισκόμεθα ἀκόμη εἰς τὴν ἀρχήν.

Κίνδυνος ὑπάρχει μήπως ἡ Ἄγκυρα γίνῃ μία πόλις ὑπαλλήλων διότι λείπουν αἱ προϋποθέσεις διὰ νὰ ἀποβῇ μία σύγχρονος πόλις. Εἶνε μεγάλη ἡ ἔλλειψις τοῦ νεροῦ. Αἱ ὁδοὶ ὀλίγαι καὶ ὄχι καλαί. Ὑπάρχει μόνον ἕνα τραῖνον καθ' ἑκάστην καὶ τρεῖς φορὰς τὴν ἑβδομάδα ἕνα ἐξπρὲς μεταξὺ Ἀγκύρας καὶ Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐλλείπουν ὅλαι αἱ προϋποθέσεις διὰ νὰ γίνῃ ἕνα οἰκονομικὸν ἢ βιομηχανικὸν κέντρον. Ἐλλείπουν αἱ πιθανότητες νὰ ἀποκτήσῃ πάρκα καὶ νὰ ἐξωραϊσθῇ.

Τὸ ἀγροκήπιον (ἰδιοκτησία τοῦ «Γαζῆ»), κείμενον εἰς ὀλίγων χιλιομέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τὴν Ἄγκυραν, παρὰ τὰς γενομένας προσπαθείας, ἔδωκε μηδαμινὰ ἀποτελέσματα ἐξ αἰτίας τοῦ ἀκαταλλήλου τοῦ ἐδάφους.

Ὁ δῆμος δὲν δύναται νὰ παράσχῃ τὰ μέσα μὲ τὰ ὁποῖα θὰ γίνῃ ἀνετωτέρα ἡ ζωὴ καὶ θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ δημοσία ὑγεία. Ἡ σκόνη εἰς τὴν Ἄγκυραν εἶνε ὅπως καὶ ἡ ὀμίχλη εἰς τὸ Λονδῖνον.

Ὁ μόνος λόγος ὁ ὁποῖος κάμνει τοὺς Τούρκους νὰ προτιμοῦν αὐτὴν τὴν πρωτεύουσαν εἶνε ἡ «ἀνατολίτικη ἰδέα», ἡ ἰδέα ἡ ὁποία ἔφερε τὴν ἐπανάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπανάστασιν πιστεύουν μὲ θρησκευτικὸν φανατισμόν.

Ἡ πίστις αὐτή, ἤρεμος καὶ σταθερά, ἔκαμε θαύματα. Ἀνήγειραν τὴν πόλιν ἐν μέσῳ τῆς ἐρήμου καὶ ἐργάζονται πρὸς ἐξωραϊσμόν της.

Πρέπει ὅμως αὐτοὶ οἱ ἴδιοι οἱ Τοῦρκοι νὰ μὴ τὴν ἐγκαταλείπουν κατὰ τὸ θέρος.

Ἡ Κωνσταντινούπολις ὅμως δὲν εἶνε μακράν. Καὶ αὐτὴ ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ πάντοτε γοητεύουσα σειρήν. Μόλις ἀρχίζει ἡ ζέστη, ἡ παλαιὰ πρωτεύουσα μὲ τοὺς χιλίους τρούλους τῶν τζαμιῶν της, μὲ τὸ γαλανό της χαμόγελο, παίρνει τὴν ἐκδίκησίν της.

M. BOSCO

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΝ

ΠΩΣ ΕΦΟΝΕΥΘΗ Ο ΟΜΠΡΕΓΚΟΝ

ΡΩΜΗ, 19 Ἰουλίου.—Ἀπὸ τὴν κατ' ἐξοχὴν χώραν τῶν κινημάτων καὶ τῶν ἐπαναστάσεων ἔρχεται μία εἴδησις, ἡ ὁποία δὲν προκαλεῖ καὶ τόσην ἔκπληξιν, θεωρηθεῖσα φυσικὸν προϊὸν τοῦ τόπου: ἡ εἴδησις περὶ τῆς δολοφονίας τοῦ στρατηγοῦ Ὀμπρεγκόν, τοῦ νέου Προέδρου τῆς Μεξικανικῆς... Δημοκρατίας, ὅστις ἔμελλε νὰ διαδεχθῇ τὸν Κάλλες τὴν 1ην Δεκεμβρίου. Ὁ φόνος ἔλαβε χώραν εἰς τὸ Σὰν Ἀντζέλ, ἐξοχικὸν προάστειον τῆς πρωτευούσης, ὅπου εἰς ἕνα ἀριστοκρατικὸν ἑστιατόριον οἱ πολιτικοί του φίλοι παρέθεσαν εἰς τὸν Ὀμπρεγκὸν γεῦμα πρὸς ἑορτασμὸν τῆς ἐκλογῆς του εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Ὁ Ὀμπρεγκὸν ἐξελέγη τὴν 1ην Ἰουλίου σχεδὸν διὰ παμψηφίας—ἐλλείψει ἄλλων ὑποψηφίων.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ συμποσίου ἕνας ἄγνωστος νέος ἐπλησίασε τὴν τράπεζαν τοῦ γεύματος, λέγων ὅτι ἦτο γελοιογράφος καὶ ὅτι ἤθελε νὰ δείξῃ εἰς τὸν Ὀμπρεγκὸν μερικὰ σκίτσα, τὰ ὁποῖα εἶχε σχεδιάσει διαρκοῦντος τοῦ γεύματος. Ὁ Ὀμπρεγκὸν ἐστράφη καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ ἄγνωστος ἀφῆκε νὰ τοῦ πέσῃ τὸ καπέλλο ποὺ ἐκράτει εἰς τὴν ἀριστερὰν καὶ τὸ ὁποῖον ἔκρυπτε τὸ περίστροφον ποὺ ἐκράτει εἰς τὴν δεξιὰν καὶ ἀμέσως ἐπυροβόλησε σχεδὸν ἐξ ἐπαφῆς πεντάκις ἐναντίον του. Οἱ πυροβολισμοὶ δὲν ἠκούσθησαν ὑφ' ὅλων τῶν συνδαιτυμόνων, διότι κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ θόρυβος τῆς τζὰζ-μπὰντ εἶχε φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον· ἄλλοι, μολονότι ἤκουσαν τοὺς κρότους, δὲν ἔδωκαν προσοχήν, νομίσαντες ὅτι πρόκειται περὶ κροτίδων ριπτομένων κάπου ἐκεῖ κοντὰ εἰς ἔνδειξιν χαρᾶς.

ΑΚΑΡΙΑΙΟΣ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

Ὁ Ὀμπρεγκόν, βληθεὶς καὶ ὑπὸ τῶν πέντε σφαιρῶν, ἐβουτήχθη μὲ τὰ χέρια του, ἐπιάσθη ἀπὸ τὸ τραπεζομάντηλον καὶ ἐκυλίσθη ὑπὸ τὴν τράπεζαν, παρασύρας πάντα τὰ ἐπ' αὐτῆς εὑρισκόμενα. Ἀμέσως οἱ παρ' αὐτὸν εὑρισκόμενοι ἔσπευσαν γύρω του διὰ νὰ τὸν βοηθήσουν, ἐνῷ ἄλλοι συνδαιτυμόνες, ἐπέπιπτον κατὰ τοῦ πυροβολήσαντος, ἐπιχειροῦντες νὰ τὸν λυντσάρουν. Ὁ νέος μετὰ δυσκολίας ἐσώθη ἐκ τῶν χειρῶν τῶν φίλων τοῦ νέου Προέδρου καὶ ὡδηγήθη εἰς τὴν φυλακήν.

Εἰς τὰς ἐπιμόνους ἐρωτήσεις τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, ὁ δράστης ἀπήντησεν ὅτι ἐνήργησεν αὐτοβούλως. Αἱ δηλώσεις ὅμως αὗται δὲν ἐθεωρήθησαν ὡς ἀνταποκρινόμεναι πρὸς τὴν ἀλήθειαν, διότι ὑπάρχουν λόγοι νὰ πιστεύεται ὅτι τὸ ἔγκλημα ὀφείλεται εἰς τὴν μεγάλην ἐχθρότητα ὡρισμένων κύκλων ἐναντίον τοῦ Ὀμπρεγκὸν διὰ τὴν στάσιν, ἣν ἐτήρησεν οὗτος ἔναντι τῶν νέων θρησκευτικῶν νόμων καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῶν γαιῶν.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

Ὁ κ. Γ. Στρέϊτ ἔθεσε πολιτικώτατα τὰ ζητήματα τοῦ ἀντιβενιζελικοῦ ἀγῶνος, καὶ ὅσα εἶπε περὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως προληφθῇ οἱαδήποτε διάσπασις τῶν ἀντιβενιζελικῶν δυνάμεων κατὰ τὰς ἐκλογάς, ἀνταποκρίνονται ἀπολύτως πρὸς τὸ λαϊκὸν αἴσθημα. Ἡ πίστις του ἐπὶ τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνος καὶ ἡ πεποίθησίς του ἐπὶ τὴν λαϊκὴν νίκην ἀνεπτέρωσαν καὶ ἐτόνωσαν τὸ φρόνημα τῶν ἀντιβενιζελικῶν πολιτῶν, οἵτινες τὴν κάθοδον τοῦ κ. Στρέϊτ, ὅπως ἑνώσῃ μετὰ τῶν ἄλλων ἡγετῶν τὰς προσπαθείας του, χαιρετίζουν ὡς συμβολὴν ἰσχυρὰν καὶ πολύτιμον εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ βενιζελισμοῦ.

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΤΑΞΙΚΟΣ *Ὁ κ. Βενιζέλος, εἰς τὸν λόγον του, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, παραπέμψας τοὺς ἀκροατάς του εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅπου θὰ ἐδημοσιεύετο, εἶπε μεταξὺ ἄλλων: «... Αὐτὸς ἄλλωστε εἶνε ὁ λόγος, ἕνεκα τοῦ ὁποίου δὲν ἐδίστασα τὴν ἀτάκτως εἰσαχθεῖσαν ἀναλογικὴν ν' ἀντικαταστήσω ἐξ ἴσου ἀτάκτως διὰ τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος». Ἀλλὰ μήπως αὐτὴ εἶνε ἡ μόνη ἀταξία εἰς τὴν ὅλην ἐπανεμφάνισιν τοῦ Κακοῦ Γέροντος; Μήπως ἐτήρησε τὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος περὶ ἐμφανίσεώς του εἰς τὴν Βουλήν; Ὁλόκληρος ἡ ὕπαρξίς του ἡ πολιτικὴ εἶνε συρροὴ ἀταξιῶν—ἠθικῶν πρὸ πάντων.*

ΑΥΤΟ, ΜΑΛΙΣΤΑ Ὁ ἀρθρογράφος τοῦ «Ἐλευθέρου Βήματος» ἠσχολήθη μετὰ πολλῆς ἀνευλαβείας καὶ κακοπιστίας χθὲς μὲ τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Στρέϊτ, προσπαθῶν νὰ μειώσῃ τὴν ἐκ τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ ἐντύπωσιν παρὰ τῷ λαῷ. Τὰς ὕβρεις τὰς παρερχόμεθα. Ἀλλὰ δημοσιεύει ὁ ἀρθρογράφος τοῦ «Ἐλευθέρου Βήματος» ἀπόσπασμα τοῦ σημειώματος τοῦ κ. Γ. Στρέϊτ τοῦ ὑποβληθέντος τὴν 24 Αὐγούστου πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὸν κ. Βενιζέλον (πρωθυπουργὸν τότε). Ἐν πρώτοις τὸ σημείωμα ἐκεῖνο ἀπετέλει ἓν ὅλον, ὅπερ δὲν δύναται νὰ κριθῇ ἀπὸ τὸ παρατιθέμενον ἀπόσπασμα καὶ χωρὶς νὰ συνδυασθῇ μὲ τὰ ἐπακολουθήσαντα γεγονότα. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ δημοσιευόμενον ἀπόσπασμα τί συνάγεται; Ὅτι κακῶς ἐζήτει ὁ κ. Βενιζέλος νὰ ἐξέλθῃ ἔκτοτε ἡ Ἑλλὰς τῆς οὐδετερότητος ὑπὲρ τῆς Ἀντάντ, ἀκαίρως, προώρως, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐγγυήσεως καὶ ἐξασφαλίσεως ἀποδυομένη εἰς τὸν πόλεμον. Αὐτὸ πράγματι ὑπεστήριζε τότε ὁ κ. Στρέϊτ καὶ αὐτὸ ἀπέδειξαν κατόπιν τὰ γεγονότα.

ΑΥΤΟΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ Ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἐδίστασε νὰ παραθέσῃ εἰς τὸν πρὸς Θεσσαλονικεῖς λόγον του καὶ τὴν ἀκόλουθον φράσιν: «Καὶ ἐν τούτοις, ὁ Τύπος (τῆς ἀντιπολιτεύσεως) δὲν παύει ἐξωθῶν εἰς πολιτικὰς δολοφονίας». Τὸ προνόμιον τοῦτο τὸ ἔχει ἀναφαίρετον ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ ὁποῖος ἀπεκάλυψε διὰ τῆς ἀχαρακτηρίστου αὐτῆς φράσεως, μίαν ἀκόμη φοράν, τὴν ἀπίστευτον ἠθικήν του πώρωσιν.

«ΑΦΟΡΗΤΟΣ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ» Κατὰ τοὺς μεμυημένους χρονικογράφους τῶν ἔργων καὶ ἡμερῶν του ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἐξεφώνησε τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἑτοιμάσει διὰ τοὺς Θεσσαλονικεῖς, ἀνησυχήσας διὰ τὸν «φλέγοντα ἥλιον καὶ τὴν ἀφόρητον θερμοκρασίαν» καὶ φοβηθεὶς μήπως οἱ ἀκροαταί του πάθουν ἀπὸ ἡλίασιν. Φαίνεται, ὅτι ἐνόμιζεν, ὅτι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, βορειοτέραν τῶν Ἀθηνῶν, ἡ θερμοκρασία θὰ ἦτο κατ' Ἰούλιον πολὺ εὐκραεστέρα δι' ἀγορεύσεις, ἢ ὅτι ὁ Ζεύς, φανατικὸς βενιζελικός, ὡς γνωστόν, θὰ ἐκάλυπτε τὸν ἥλιον διὰ νέφους, διαρκοῦντος τοῦ λόγου του. Καὶ δι' αὐτὸ ἐξεπλάγη ὅταν εἶδεν ὅτι καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἡ Ἰουλιανὴ μεσημβρία ἔχει ἥλιον φλογερόν. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ἄλλη, ἐν τούτοις. Οἱ πρόσφυγες, οἱ ὁποῖοι ἀνέμενον εἰς τὴν πλατεῖαν, συνηθισμένοι ἀπὸ τὰς ἀγορεύσεις τοῦ κ. Κονδύλη, ἐζήτουν ὑπόσχεσιν ἀποζημιώσεως..." Καὶ ἡ θερμοκρασία ἀπέβη ἀποτόμως ἀφόρητος.

ΚΑΙ ΟΛΙΓΗ «ΑΠΟΠΕΙΡΑ» *Ὅπως ἀνεμένετο καὶ προελέγετο ἀπὸ τοὺς γνωρίζοντας τὰ τυπικὰ βενιζελικὰ τεχνάσματα, ἡ ἀκραιφνέστερον ἑρμηνεύουσα τὴν νοοτροπίαν τοῦ κ. Βενιζέλου πρωϊνὴ ἐφημερὶς ἐνεφάνισε χθὲς μετριοφρόνως καὶ μίαν «ἀπόπειραν» κατὰ τοῦ Μεγάλου Ἀγύρτου, χαλκευθεῖσαν, δῆθεν, εἰς ξένην πρωτεύουσαν. Κατὰ τὴν πρώτην προεκλογικήν του περιοδείαν, τῷ 1910, εἶχε τοποθετηθῇ ἀπὸ τοὺς συνοδούς του μία σιδηρᾶ ράβδος ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ Θεσσαλικοῦ σιδηροδρόμου καὶ ἡ «ἀπόπειρα» ἐκείνη διετυμπανίσθη βενιζελοπρεπέστατα.*

ΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ *Κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν συμφωνίαν τῆς ἐκτελέσεως τῶν μεγάλων ἀνασκαφῶν ἐτέθη ἐξ ἀρχῆς ὁ ὅρος τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἐνοικιαστῶν, οἱ ὁποῖοι χάριν μιᾶς γενικωτέρας ἀνάγκης θὰ εὑρίσκοντο εἰς τοὺς δρόμους. Ἀλλ' ἤδη ἡ ἀποφασισθεῖσα ἀποζημίωσις ἀποτελεῖ ἐμπαιγμὸν ἔναντι τῶν τεραστίων ζημιῶν, τὰς ὁποίας θὰ ὑποστοῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, παραπεμπόμενοι εἰς μίαν διάταξιν τοῦ Ἐνοικιοστασίου περὶ κατεδαφίσεως. Καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας δὲν ὑποθέτομεν νὰ φθάσῃ μέχρις ὁριστικοποιήσεως τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως, πρὶν ἀκούσῃ, μεθ' ὅσης ἐπιβάλλεται εὐμενείας, τὰ παράπονα τῶν ἐνδιαφερομένων.*

ΘΕΙΟΣ ΚΑΙ ΑΝΕΨΙΑ Ἐνῷ ὁ κ. Βενιζέλος ἀγορεύει προεκλογικῶς μετ' ἐμποδίων ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἡ ἀνεψιά του Δὶς Ἕλενα Σκυλίτση, ὑπήκοος τῆς χώρας, ὅπου ἔχει, δι' ἀσφάλειαν, κατατεθειμένην τὴν ἐξ ἀγχιστείας περιουσίαν του ὁ θεῖός της, ὁ μηδὲ λεπτὸν καταβαλὼν ποτὲ εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον ταμεῖον, ἀγορεύει πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς τοῦ Νόρθαμπτον. Μετὰ τὴν 19ην Αὐγούστου ὁ κ. Βενιζέλος θὰ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Μᾶς ἔγραψαν ἐκ Ρουμανίας ὅτι κάποιος κ. Ἰω. Τσαμούρας ὀνόματι, ἀντιπρόσωπος μιᾶς ἐφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν μὲ τίτλον «Ἐξέλσιορ», εἰσέπραξε συνδρομὰς διὰ τὴν «Πρωΐαν». Δηλοῦμεν ὅτι οὔτε εἰς τὸν ἐν λόγῳ κύριον οὔτε εἰς ἄλλον τινὰ ἔχει ἀναθέσει ἡ «Πρωΐα» τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ τὴν εἴσπραξιν συνδρομῶν ἐν Ρουμανίᾳ ἢ ἀλλαχοῦ. Δὲν ὀφείλομεν δὲ ν' ἀποκρύψωμεν τὴν ἀπορίαν μας διὰ τὴν εὐκολίαν μὲ τὴν ὁποίαν οἱ ὁμογενεῖς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἰδίᾳ πίπτουν θύματα τοῦ πρώτου τυχόντος ἀλήτου, ἐπὶ τῇ ἁπλῇ δηλώσει, ἄνευ τῆς ἐπιδείξεως οἱουδήποτε πιστοποιητικοῦ.

εἶνε εἰς θέσιν, διαβιῶν φονίως πλέον εἰς βορειότερα κλίματα τῆς ἠπείρου αὐτῆς, νὰ ἐντρυφήσῃ ἀπερίσπαστος ἀπὸ τὴν πολιτικήν, εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἀγορεύσεις τῆς ἀνεψιᾶς του.

Η ΟΠΛΟΦΟΡΙΑ Τὸ προχθεσινὸν ἔγκλημα ἀπέδειξεν ὅτι ἐν μέσῃ πλατείᾳ Ὁμονοίας κυκλοφοροῦν πάνοπλα ἄτομα, τὰ ὁποῖα ὤφειλε νὰ ἐπιβλέπῃ ἡ ἀστυνομία, ἐφόσον τὰ γνωρίζει ὡς ἐξ ἐπαγγέλματος χαρτοπαίκτας καὶ δράστας προηγουμένων ἐγκλημάτων. Εἰς τοὺς φιλησύχους πολίτας γίνονται μόνον ἔρευναι;

ΜΟΝΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥΣ Ἐπιτροπὴ προσφύγων ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλον νὰ ἐπιστρατεύσῃ τοὺς Παλαιοελλαδίτας διὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς Ἀνατολικῆς Θρᾴκης. Καὶ ὁ κ. Βενιζέλος, τοῦ ὁποίου οἱ ἐκλογικοὶ πράκτορες διαδίδουν συστηματικῶς ἀνὰ τοὺς συνοικισμούς, ὅτι ὁ Αὐθέντης θὰ κηρύξῃ πόλεμον διὰ νὰ «πάρῃ πίσω τὰ μέρη των», γνωρίζων κάλλιστα ποίαν ἐντύπωσιν θὰ ἔκαμνεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μία ὀργίλη καὶ ἐντονωτάτη διάψευσις τῶν ἀνησυχιῶν διὰ τὴν ταραχοποιὸν ἰδιοσυγκρασίαν του, τοὺς ἐβεβαίωσεν ὅτι αὐτὸς δὲν θὰ κάμῃ ποτὲ πλέον πόλεμον ἐν ὅσῳ ζῇ καὶ ἂς ἔλθῃ ἄλλος νὰ πολεμήσῃ—ὁ κ. Κεραυνός, προφανῶς, συνεργάτης του. Ὁ κ. Βενιζέλος εἶνε ἀπολύτως εἰλικρινὴς εἰς τὰς χθεσινὰς δηλώσεις του. Μόνον ἐσωτερικοὺς ἐμφυλίους πολέμους ἦλθε νὰ διεξαγάγῃ.

ΠΕΡΙΤΤΑΙ Μεταξὺ τῶν ἄλλων μέτρων ἀσφαλείας, τὰ ὁποῖα ἔλαβον αἱ ἀρχαὶ Θεσσαλονίκης ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ Μεγάλου Ταραχοποιοῦ, συγκαταλέγεται καὶ ἡ ἀπόφραξις τῶν ἀνεσκαμμένων ὑπονόμων τῆς πόλεως. Ἐσκέφθησαν, λογικώτατα, ὅτι αὐταὶ ἐπερίττευον πλέον.

ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΟΜΕΙΟΝ Προχθὲς τὴν νύκτα τὸ πτῶμα τοῦ φονευθέντος Συνοδινοῦ περιήγετο ἐπ' αὐτοκινήτου ἀνὰ τὴν πόλιν, μὴ εὑρισκομένου τόπου ὅπως ἀποτεθῇ. Τὸ νεκροτομεῖον δὲν μένει ἀνοικτὸν τὴν νύκτα, διὰ λόγους οὓς δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν, ἐφ' ὅσον οἱ φονεῖς δὲν μᾶς κάμνουν τὴν χάριν νὰ σκοτώνουν κατὰ τὰς ἐργασίμους μόνον ὥρας. Αἱ νεκροψίαι, ἐπὶ ἐγκλημάτων ἰδίως, πρέπει νὰ γίνωνται ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερον ἵνα διακριβῶνται ἴχνη, τὰ ὁποῖα ἡ πάροδος ὡρῶν πιθανὸν νὰ ἐξαφανίσῃ. Εἶνε δὲ καὶ φρικιαστικὸν νὰ ρίπτωνται τὰ πτώματα ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου πρὸ τῆς θύρας τοῦ νεκροτομείου καὶ νὰ μένουν ἐκεῖ ἔξω ὅλην τὴν νύκτα διασκελιζόμενα ὑπὸ τῶν διαβατῶν.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ! ΩΜΠΥ
Τὰ νιτροφυτικὰ λιπάσματα μὲ τὸ νιτρικὸν κάλι καὶ τὴν οὐρίαν εἶναι τὰ ἀνώτερα εἰς ὅλον τὸν κόσμον
Ζητήσατε τοὺς τύπους:
10-26-8 διὰ σιτηρά.
10-24-12 δι' ἀμπέλους, ἐλαίας καὶ δένδρα.
12-20-16 διὰ λαχανικά, πατάταν καὶ καπνόν.
4-30-12 διὰ τριφύλλια καὶ ὄσπρια.
ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ Α. Ε.
ΟΔΟΣ ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 9, ΑΘΗΝΑΙ
Ζητοῦνται σοβαροὶ ἀντιπρόσωποι εἰς τὰς Ἐπαρχίας
«ΑΝΑΤΟΛΗ» ΣΤΑΔΙΟΥ 44

Die Technische Stadt
Jahresschau Dresden
«Η ΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ»
ΕΤΗΣΙΑ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΝ ΔΡΕΣΔΗ
ΜΑΙΟΣ—ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1928
Ἠλεκτρισμὸς—Φωταέριον
Ὑδραυλικὰ—Ἀρχιτεκτονικὴ—Φωτισμὸς—Θέρμανσις
Παραγωγὴ—Συγκοινωνία—Εἰδησεολογία
Τεχνικὴ διοργάνωσις ἀστυνομίας, πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, πρώτων βοηθειῶν, ὑγιεινῆς κλπ.
Η ΠΛΕΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Πληροφορίας παρέχει:
Ὁ ἐντεταλμένος ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος
Α. Α. ΤΣΙΦΛΑΚΟΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΟΔΟΣ ΠΕΤΡΑΚΗ 20)22 ΤΗΛ. ΝΕΟΝ 44

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΕΠΑΝΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
Η „ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ„
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΤΣΙΦΛΑΚΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΝ

ΠΩΣ ΕΦΟΝΕΥΘΗ Ο ΟΜΠΡΕΓΚΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ὁ Ὀμπρεγκὸν ἐξέπνευσε σχεδὸν ἀμέσως. Ἡ σορός του μετεφέρθη εἰς τὴν πόλιν τοῦ Μεξικοῦ καὶ ἐξετέθη εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ ἐθνικοῦ ἀνακτόρου. Ὁ ἐν ἐνεργείᾳ Πρόεδρος Κάλλες μετέβη μετ' ὀλίγον εἰς τὴν νεκρικὴν αἴθουσαν καὶ κατόπιν εἰς τὰς φυλακὰς ἵνα ἀνακρίνῃ αὐτοπροσώπως τὸν φονέα. Οὗτος ἠρνήθη νὰ ἀπαντήσῃ εἰς οἱανδήποτε ἐρώτησιν, περιορισθεὶς μόνον νὰ δηλώσῃ ὅτι εἶχεν ἀποφασίσει νὰ φονεύσῃ τὸν Ὀμπρεγκόν, ἔστω καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ ἑκατοντάδων ὀπαδῶν του, γνωρίζων καλῶς ὅτι τοῦτο θὰ ἐσήμαινε τὸν θάνατόν του.

Ἡ ἀστυνομία προέβη εἰς πολυαρίθμους συλλήψεις, μεταξὺ τῶν γνωστοτέρων ἐχθρῶν τοῦ Ὀμπρεγκόν· πολλοὶ ἐκ τούτων ἔφυγον πρὸς ἀγνώστους διευθύνσεις. Ὁ Κάλλες καθήρεσε τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας, διορίσας ἤδη τὸν διάδοχόν του. Ἐπίσης ἐγκαθιδρύθη ἡ λογοκρισία. Ὁ στρατὸς εὑρίσκεται ἐν ἐπιφυλακῇ, ἀπεφάσισε δὲ τὸ κλείσιμον τῶν θεάτρων καὶ τῶν ἄλλων δημοσίων κέντρων.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΔΟΧΗΣ

Τὸ ἔγκλημα ἐπροκάλεσε μεγίστην αἴσθησιν ὄχι μόνον εἰς τὸ Μεξικόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τὰς κεντροαμερικανικὰς δημοκρατίας. Ζωηρόταται ἀνησυχίαι ἐκφράζονται διὰ τὴν ἀβεβαιότητα, τὴν ὁποίαν παρουσιάζει νῦν ἡ κατάστασις εἰς τὸ Μεξικόν, καὶ διὰ τὸν ἀντίκτυπον τοῦ γεγονότος τούτου ἐπὶ τῶν σχέσεων μεταξὺ τοῦ Μεξικοῦ καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τῆς συσφίγξεως τῶν ὁποίων ὁ Ὀμπρεγκὸν ἦτο ὑπέρμαχος. Οἱ κύκλοι τῆς Οὐασιγκτῶνος εἶνε ἐπιφυλακτικώτατοι, ἐκφράζοντες μόνον τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ Κάλλες θὰ κατορθώσῃ νὰ δεσπόσῃ τῆς καταστάσεως καὶ νὰ λύσῃ τὴν κρίσιν.

Ἡ δημιουργηθεῖσα κατάστασις εἶνε ἄνευ προηγουμένου εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Μεξικοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ Σύνταγμα δὲν προβλέπει πῶς θὰ γίνῃ ἡ ἐκλογὴ τοῦ διαδόχου ἑνὸς Προέδρου ἐκλεγέντος ἤδη, ὅταν οὗτος ἀποθάνῃ πρὶν ἀναλάβῃ καθήκοντα. Ἀντιπρόεδρος δὲν ὑπάρχει. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Προέδρου, διάδοχος ὁρίζεται ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν πρῶτον καὶ κατὰ δευτέραν τάξιν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΑΛΩΝ

Εἰς τὸ Μεξικὸν κυκλοφοροῦν δηλώσεις πολλῶν ἐπαναστατῶν, οἵτινες ἔχουν ἀποκρυβῆ εἰς διάφορα σημεῖα τῆς Χώρας ἢ εὑρίσκονται ἐξόριστοι. Ὁ Ἀδόλφος ντὲ λὰ Χουέρτα, ὁ ὑπὸ τοῦ Ὀμπρεγκὸν καθαιρεθεὶς Πρόεδρος, εἶπε: «Λυποῦμαι διὰ τὸν θάνατον τοῦ Ὀμπρεγκόν, μόνον καὶ μόνον διότι θὰ ἤθελα νὰ ζήσῃ ἀρκετὰ διὰ νὰ πληρώσῃ τὰ πολλὰ ἁμαρτήματά του.» Προσέθεσεν ὅτι ὁ Ὀμπρεγκὸν ἦτο «ὁ ἄνθρωπος ὁ περισσότερον μισούμενος ὑπὸ τοῦ μεξικανικοῦ λαοῦ.» Ὁ Ἀλβαρὲζ ντὲν Καστίλλιο, ἀντίπαλος ἐπίσης τοῦ Ὀμπρεγκόν, φέρεται δηλώσας: «Ὁ στρατηγὸς Ὀμπρεγκὸν ὑπῆρξεν ὁ ἴδιος αἴτιος τοῦ θανάτου του.»

N.

Ἐντομοκτόνον
Black FLAG

ΠΩΛΕΙΤΑΙ κατάστημα οἰκιακῶν σκευῶν εἰς κεντρικὴν ὁδόν, μετὰ ἢ ἄνευ τῶν ἐμπορευμάτων. Πληροφορίαι ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου 10.

Θεραπεία νοσημάτων Στομάχου. Ἀκτινοσκόπησις στομάχου. Εἰδικὸς ἰατρὸς Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ὁδὸς Πειραιῶς 20.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Ἐξοχὴ

Κυριακή, ἡμέρα Θεοῦ, ἡμέρα Κυρίου, ἡμέρα γαλήνης, ἡσυχίας, ξάπλας. Ἡμέρα ποῦ μόνον ἕνας ἦχος κουδουνιοῦ κατσικιῶν ποῦ περνοῦν διαταράσσει, καὶ μόνο ἕνα πρωϊνὸ ἀγέρι, παίζοντας στὰ φύλλα τῆς μουριᾶς, κάνει νὰ φαίνεται πιὸ ἔντονη ἡ σιγή.

Καφενεδάκι ἐξοχικό. Γκαρσόνια ντυμένα τὰ κυριακάτικά τους σερβίρουν ράθυμα τοὺς πρωινοὺς πελάτας, «ἕναν γλυκὺ βραστόο». «ἕνα βύσινοοο, τρία νερά!» κι' ἀρχίζουν νὰ ξεσκονίζουν τὰ καθίσματα τοῦ καφενείου, ποῦ σὲ λίγο θὰ γεμίσουν ἀπὸ τοὺς ξεκούραστους νοικοκυραίους.

Κυριακή, ἡμέρα Θεοῦ, ἡμέρα Κυρίου. Δύο γρηές, τραβοῦν κατὰ τὴν ἐκκλησία σιγοκουβεντιάζοντας, δύο ζητιᾶνοι ξεκινοῦν γιὰ τὰ πόστα τους, ἀπ' ἔξω ἀπ' τὸν αὐλόγυρο, τρία μορτάκια περιμένουν ἐναγωνίως νὰ ἀνοίξῃ τὸ ποδηλατάδικο τῆς γωνιᾶς.

Κυριακή, ἡμέρα Θεοῦ, ἡμέρα Κυρίου. Δύο στρουμπουλὰ δουλικὰ κουβαλοῦν καὶ τὸν μακρυνὸ φοῦρνο τὰ πρῶτα ψητά, ποῦ θ' ἀκολουθήσῃ ὁλόκληρος στρατὸς ἀπὸ ταψιά.

Κυριακή, ἡμέρα Θεοῦ, ἡμέρα Κυρίου. Ἕνα ταξὶ περιμένει κυριακάτικους ἐκδρομεῖς, ἔξω ἀπὸ ἕνα σπίτι. Τὰ παιδιὰ κατέβηκαν καὶ τὸ περιεργάζονται, τὰ ψώνια ἐμπῆκαν μπροστά, ὁ Κύριος καπνίζει στὸ μπαλκόνι, σουλατσέροντας νευρωμένος, ἡ Κυρία φωνάζει—Καυγᾶς.

Κυριακή, ἡμέρα Θεοῦ, ἡμέρα Κυρίου. Ἕνα αὐτοκίνητον ξενυχτισμένων γυρίζει ἀπ' τὸν ἐξοχικὸ δρόμο. Φωνὲς κραιπάλης, μοῦτρα ξεθωριασμένα ἀνδρικά, μοῦτρα ξεβαμμένα γυναικεῖα, σταμάτημα στὸ τρίστρατο: Συμβούλιον. Βουνό; θάλασσα—Μπαίν μίξτ!

Κυριακή, ἡμέρα Θεοῦ, ἡμέρα Κυρίου—ἡμέρα τεμπελιᾶς, ξάπλας, γαλήνης, Κυριακὴ ἡμέρα ἀνεκπληρώτων ὀνείρων. Ἄχ! Κυριακή, βάσανο!..

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Κλοπὴ κοσμημάτων δέκα ἑκατομμυρίων

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Ἰταλίας» τῆς 17 τρέχοντος, ἀναγράφει τὴν κάτωθι κλοπὴν τῆς ὁποίας ἔπεσε θῦμα ἡ κυρία Ἑλένη Νικολάου Θεοτόκη.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Ἰταλίας» ἐκ συγχύσεως, ἀναφέρει τὴν κυρίαν Θεοτόκη, ὡς «κόμησσαν Ἑλένην Νικολάου Θεοτόκη Γούναρη» χήραν τοῦ τυφεκισθέντος Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ Γούναρη.

Ἡ κυρία Θεοτόκη διαμένουσα ἀπὸ καιροῦ εἰς ἓν διαμέρισμα τοῦ ξενοδοχείου Νταιέλλι ἐν Βενετίᾳ, ἐνῷ τὸ ἀπόγευμα τῆς 15 τρέχοντος εὑρίσκετο εἰς τὸ δωμάτιόν της, πρὸ τοῦ καθρέπτου, κτενιζομένη ὑπὸ τῆς πιστῆς της αὐστριακῆς θαλαμηπόλου, εἶδε ν' ἀνοίγῃ ἀπ' ἔξω τὸ ἕνα τῶν θυροφύλλων τῆς θύρας, ἡ ὁποία συνέδεε τὸ σαλόνι μὲ τὸ ὑπνοδωμάτιον. Ἡ ὑπηρέτρια, ἔτρεξε εἰς τὸ σαλόνι, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσε νὰ ἴδῃ παρὰ ἕνα ἄγνωστον τρέχοντα εἰς τὸν διάδρομον.

Ἡ κυρία Θεοτόκη καὶ ἡ καμαριέρα ἔσπευσαν νὰ εἰδοποιήσουν τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ξενοδοχείου καὶ τὴν ἀστυνομίαν, ἡ ὁποία ὅμως δὲν κατώρθωσε νὰ εὕρῃ τὰ ἴχνη τοῦ ἀγνώστου. Μετὰ πρόχειρον ἐξέτασιν τῶν πραγμάτων της, ἅτινα εὑρίσκοντο εἰς τὸ σαλόνι, ἡ κυρία Θεοτόκη διεπίστωσεν ὅτι τῆς ἐκλάπησαν πέντε πολύτιμοι σιγαροθῆκαι, ἐξ ὧν δύο παλαιαί, ἐκ σμάλτου, καὶ μία ἐξ ἀργύρου καὶ δέρματος, ἀποτελοῦσα πολύτιμον ἐνθύμιον διὰ τὴν κυρίαν Θεοτόκη, καθόσον ἀνῆκεν εἰς τὸν μακαρίτην σύζυγόν της.

Ἡ κυρία Θεοτόκη ἐζήτησε τὴν προστασίαν τῆς ἀστυνομίας, διότι φοβεῖται ὅτι ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τοῦ κλέπτου, ὁ ὁποῖος θὰ τὴν παρηκολούθει ἀπὸ καιροῦ, δὲν εἶνε μόνον αἱ σιγαροθῆκαι, ἀλλὰ ὅλα της τὰ κοσμήματα ἀξίας δέκα περίπου ἑκατομμυρίων λιρεττῶν. Μεταξὺ τούτων, τὸ καὶ πολυτιμότερον μέγα περιδέραιον ἐκ μαργαριτῶν, μοναδικὸν—κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Ἰταλίας»—ἀξίας πολλῶν ἑκατομμυρίων λιρεττῶν!

Ἀντιστροφαὶ

Μετὰ τὸν ἐκχριστιανισμὸν τῶν κατοίκων τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς ἀπὸ τοὺς ἱεραποστόλους, ἦλθεν ἡ σειρὰ τῶν βουδιστῶν νὰ μυήσουν τοὺς Εὐρωπαίους εἰς τὴν θρησκείαν των.

Ἔτσι τοὐλάχιστον γράφει ἡ Παρισινὴ «Κομέντια» ἀναγγέλλουσα τὴν ἄφιξιν τριῶν βουδιστῶν μοναχῶν ἐξ Ἰάβας, οἱ ὁποῖοι ἦλθον νὰ ἱδρύσουν ἐν Λονδίνῳ βουδικὸν μοναστῆρι.

Τὸ μοναστῆρι θὰ στοιχίσῃ περὶ τὰς 10 χιλιάδας λίρας καὶ θὰ εἶνε πανομοιότυπον τῶν περιφήμων σπηλαίων τοῦ Ἀγιάντα εἰς τὴν Χαϊδεραβάδην τῶν Ἰνδιῶν.

Οἱ ἐν Λονδίνῳ βουδισταί, ἀνέρχονται μέχρι τοῦδε εἰς 500 περίπου, ἀλλὰ ἡ βουδιστικὴ προπαγάνδα πρωτοπόροι τῆς ὁποίας εἶνε οἱ τρεῖς μοναχοί, ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι ταχέως ὁ βουδισμὸς θὰ γίνῃ ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία ἐν Εὐρώπῃ.

Ὁ «Ἡνωμένος Προσφυγικὸς Τύπος»

Πληροφορούμεθα, ὅτι ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Ἰδιοκτητῶν καὶ διευθυντῶν ἑλλην. ἐφημερίδων Κων)πόλεως καὶ Σμύρνης ἀπεφασίσθη ἡ ἔκδοσις ἐφημερίδος. Ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη ἐκτιμηθείσης τῆς ἀνάγκης τῆς ἐναργεστέρας ἐκδηλώσεως τῆς προσφυγικῆς γνώμης καὶ τῆς καθοδηγήσεως τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου δι' ὀργάνου ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ σώματος ἐκείνων οἵτινες ἀπετέλουν τὴν ἑλληνικὴν φωνὴν εἰς τὰ ὑπόδουλα μέρη. Τόσῳ δὲ περισσότερον ἐπιβάλλεται ἡ τοιαύτη ἐνέργεια, ὅσῳ κατενοήθη ὅτι ἡ ἑκουσία ἀποχὴ τοῦ σώματος τούτου ἀπὸ τὸν ἐνεργὸν δημόσιον βίον ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς πολλοὺς ἐκδηλώσεις καὶ ἀκρότητας ἐπιζημίους.

Ἡ ἐφημερὶς θὰ φέρῃ τὸν τίτλον «Ἡνωμένος Τύπος», καὶ δι' ἐκλεκτῶν συνεργατῶν θὰ ἐπιληφθῇ τῆς μελέτης τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων, τὴν ἐπίλυσιν τῶν ὁποίων θέλει ἐπιδιώξει ἐν τῷ φυσικῷ καὶ ἐθνικῷ αὐτῶν πλαισίῳ, διαφωτίζουσα πάντα τὰ κόμματα.

Ὁ κόμης Ὀμπλιγκαντό

Μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν καὶ μεγάλην συρροὴν κόσμου παίζεται εἰς τὸ «Σαλὸν Ἰντεάλ» ἀπὸ τὸν θίασον Σαμαρτζῆ—Οἰκονόμου ἡ τελευταία Παρισινὴ ἐπιτυχία «Ὁ Κόμης Ὀμπλιγκαντό», μοντέρνα ὀπερέττα τοῦ Ραοὺλ Μορεττί.

Ἡ νέα ὀπερέττα παίζεται ἀπὸ τὸν θίασον μὲ πολὺ κέφι καὶ μπρίο μὲ τὸν ἀμίμητον Παρασκευᾶν Οἰκονόμου πρωταγωνιστοῦντα.

Ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὰ τραγούδια τῆς ὀπερέττας ἡ «Κόρη τοῦ Βεδουΐνου», ἕνα θεσπέσιο τσάρλεστον καὶ τὸ «Μίο πάτρε», ἕνα θαυμάσιο ταγκὸ τὰ ὁποῖα τραγουδοῦνται καὶ ἐκλαϊκεύονται.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀρ. 13 τεῦχος τῆς «Ἰατρικῆς Ἐφημερίδος» μὲ λίαν ἐνδιαφέρον περιεχόμενον.

Αἱ ἱπποδρομίαι

Ἡ χθεσινὴ προτελευταία ἡμέρα τῶν ἱπποδρομιῶν τῆς λῃγούσης ἤδη Α' περιόδου ὑπῆρξε μία τῶν μεγαλυτέρων ἐκπλήξεων. Εἰς τὰς πλείστας τῶν μεγαλυτέρων ἐκπλήξεων.

Εἰς τὰς πλείστας τῶν διαδρομῶν τὸ σημεῖον τοῦ τέρματος διῆλθον μὴ φαβορὶ ἵπποι, διὰ τοῦτο καὶ αἱ ἀποδόσεις ὑπῆρξαν πλέον ἢ ἱκανοποιητικαί. Εἰς τὴν δευτέραν ἱπποδρομίαν δι' ἀγγλικοὺς ἵππους νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ «Πούλ Ναίν», σημειώσασα καὶ τὸ ρεκὸρ ἀποδόσεως τοῦ ἀμοιβαίου στοιχήματος, ἤτοι δραχ. 1775 ἐπὶ ἑκάστου 25δράχμου δελτίου.

Τὰ δύο σύνθετα στοιχεῖα εἶχον τὰς κάτωθι ἀποδόσεις: Εἰς τὸ πρῶτον 3Χ4 ἱπποδρομία ὁ νικήσας συνδυασμὸς «Ἀτρόμητος»—«Σουλτὰν» ἀπέδωσε δρ. 1085, εἰς δὲ τὸ δεύτερον 6Χ7 ἱπποδρομία οἱ συνδυασμοὶ «Περιγουΐνκλ—Ἄγκερολν» καὶ «Ζέφυρος—Ἄγκερολν» ἀπέδωσαν ἀνὰ δραχμὰς 990.

Τὰς χθεσινὰς ἱπποδρομίας, παρὰ τὸν καύσωνα, παρηκολούθησεν ἀρκετὸς καὶ ἐκλεκτὸς κόσμος ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Τὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Πρώτη ἱπποδρομία. — Ἀπόστασις 1500 μ. Ἵπποι Ἑλληνικοὶ κλάσις Β' καὶ Γ'. Ἔπαθλον δρ. 15000. Πρῶτος ἦλθεν ὁ ἵππος Βοκοτὸς τοῦ κ. Δ. Μπουρσάνωφ μὲ τὸν Ἀνδρέαν γκανιὰν δρ. 75 πλ. 40, δευτέρα ἡ «Μαρίτσα» μὲ τὸν Σιφναῖον πλ. 70 καὶ τρίτος τὸ «Παλληκάρι» μὲ τὸν Τένσταλ πλασὲ 55.

Δευτέρα ἱπποδρομία.—Δι' ἵππους ἀγγλικοὺς κλάσις Β'. Ἀπόστασις 1500 μ. Ἔπαθλον δρ. 20000. Πρώτη ἦλθεν ἡ «Πούλ Ναὶν» τοῦ κ. Φ. Μαρτὲν μὲ τὸν Ραγκούσῃ γκανιὰν δρ. 1775 πλ. 190, δευτέρα ἡ «Πρεσίζιον» μὲ τὸν Ἀνδρέαν πλ. 35 καὶ τρίτη ἡ «Κασσίνη» μὲ τὸν Ὅμηρον πλ. 135.

Τρίτη ἱπποδρομία. — Δι' ἵππους ἀραβικοὺς Α καὶ Β κλάσεως. Ἀπόστασις 1200 μ. Ἔπαθλον δρ. 17500. Πρῶτος ἦλθεν ὁ ἵππος «Ἀτρόμητος» τῶν κ.κ. Γ. Ἀπαλοδήμου καὶ Δ. Κολοβοῦ μὲ τὸν Σιφναῖον γκανιὰν δρ. 165 πλ. 45, δεύτερος ὁ «Ζαρνόγκη» μὲ τὸν Τσολακάκην πλ. 105 καὶ τρίτος ὁ «Κραναὸς» μὲ τὸν Σταυρινὸν πλ. 85.

Τετάρτη ἱπποδρομία.—Δι' ἵππους ἀγγλοαραβικοὺς καὶ ἑλληνικούς. Ἀπόστασις 1500 μ. Ἔπαθλον δρ. 17500. Πρῶτος ἦλθεν ὁ ἑλληνικὸς ἵππος «Σουλτὰν» μὲ τὸν Σιφναῖον γκανιὰν δρ. 140 πλ. 30, δεύτερος ὁ «Σερτσλάϊτ» μὲ τὸν Ραγκούσην πλ. 30 καὶ τρίτος ὁ «Τελαμὼν» μὲ τὸν Μπάκλ πλ. 30.

Πέμπτη ἱπποδρομία.—Δι' ἵππους ἀραβικοὺς Α' κλάσεως. Ἀπόστασις 1600 μ. Ἔπαθλον δρ. 20000. Πρῶτος ἦλθεν ὁ «Μωρηᾶς» τοῦ κ. Δ. Ι. Κωστοπούλου μὲ τὸν Μπογδᾶνον γκανιὰν δρ. 185 πλ. 65, δεύτερος ὁ «Ἀφοὺφ» μὲ τὸν Ἀνδρέαν πλ. 55 καὶ τρίτος ὁ «Σαμλὰκ» μὲ τὸν Σιφναῖον πλ. 45.

Ἕκτη ἱπποδρομία.— Δι' ἵππους ἀγγλικοὺς Α' κλάσεως. Ἀπόστασις 1600 μ. Ἔπαθλον δρ. 30000. Πρώτη ἦλθεν ἡ «Περιγουΐνκλ» τοῦ κ. Μ. Λεφέβρ μὲ τὸν Σιφναῖον γκανιὰν δρ. 155 πλ. 50, δεύτερος ὁ «Πυρόεις» πλ. 55 καὶ τρίτος ὁ «Πεχὼ» πλ. 40.

Ἑβδόμη ἱπποδρομία.—Δι' ἵππους ἀγγλικοὺς 6' κλάσεως. Ἀπόστασις 1200 μ. Ἔπαθλον δρ. 20000. Πρώτη ἦλθεν ἡ «Ἄγκερολν» τοῦ κ. Κ. Τότσικα μὲ τὸν Σιφναῖον γκανιὰν δρ. 85 πλ. 30, δευτέρα ἡ «Μέρυ Ρόμπιν» πλ. 30 καὶ τρίτη ἡ «Σ. Δ. Ν.» πλ. 30.

Θεατρικὰ

Ἡ «Μεταξουργιώτισσα», ἡ νέα πολιτικοσατυρικὴ ἐπιθεώρησις τοῦ νέου συγγραφικοῦ τρίο ποῦ παίζεται εἰς τὸ θέατρον «Λαοῦ» ἀπὸ τὸν θίασον τῆς κ. Βασιλάκη, ἀρέσει πολὺ καὶ σημειώνει κάθε βράδυ λίαν ἱκανοποιητικὰς εἰσπράξεις.

—Ὅλα τὰ νούμερά της γεμάτα ἐπίκαιρον σάτυραν καὶ ἀρκετὰ πνευματώδη καταχειροκροτοῦνται, ἰδιαιτέρως δὲ τὰ νούμερα τῆς κ. Βασιλάκη καὶ τοῦ κ. Ἀριστείδη Χρυσοχόου.

Θέατρα

ΙΝΤΕΑΛ. «Ὁ κόμης Ὀμπλιγκαντό».
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ. Νέον πρόγραμμα.
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ὁ κύκλος».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἡ πριγκήπισσα τοῦ Ἱπποδρομίου».
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Ἡ ἀδελφή μου κ' ἐγώ», μὲ τὴν κ. Κυβέλην.
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Νό, Νό, Νανέτ».
ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ. «Φλόγες», ἐπιθεώρησις.

Κινηματογράφοι

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ἐμπόριον λευκῆς σαρκός».
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Τὰ ἐγκληματικὰ χέρια».

Συνοικιακὰ

ΑΚΡΟΠΟΛ. «Νιτσεδό».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ἄθλιοι».
ΑΛΣΟΣ. «Σὰρξ καὶ διάβολος».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Ἡ ὡραιότερες [illegible] τοῦ Βερολίνου».
Α.Ο.Δ.Ο. «Σὰρξ καὶ διάβολος».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ρόμολα».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Καλόγερος καὶ κοκκότα».
ΕΔΕΝ. «Ὁ [illegible] μύθος».
ΕΛΛΑΣ. «Μία μυστηριώδης δολοφονία».
ΕΛΛΗΝ. ΣΚΗΝΗ (Πλατεῖα Ἀττικῆς). «Τὰ Σκαμπανεβάσματα».
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ. «Οἱ ἁμαρτωλοὶ στὸν Παράδεισον».
ΖΕΦΥΡΟΣ. «Τὸ ἐρωτικὸ κυνήγι».
ΘΗΣΕΙΟΥ. «Ἀνάθεμα ὁ πόλεμος».
ΚΟΛΟΜΠΙΑ. «Πῦρ».
ΚΟΣΜΟΣ. «Δράματα οἴκων ἀνοχῆς».
ΚΟΣΜΙΚΟΝ. (Τέρμα Σεπολίων). «[illegible]».
ΚΥΒΕΛΕΙΑ. «Δοὺξ Παπεγιάβα».
ΚΥΨΕΛΗ. «Θλίψεις τοῦ Σατανᾶ» καὶ Σαρλώ.
ΛΑ·Ι·Σ. «Ὁ ὡραῖος καβαλλιέρος».
ΛΑΟΥ. «Ἡ Μεταξουργιώτισσα», ἐπιθεώρησις.
ΛΟΥΞΟΡ. «Τὸ φῶς τῆς Ν. Ὑόρκης».
ΛΟΥΞ. (Τέρμα Ἱπποκράτους). «Μανὼν Λεσκώ».
ΛΟΥΞ. (Μικρὸν Ζάππειον). Νέον ἔργον.
ΜΑΓΕΙΑ. «Ἡ νυχτερίδα», ἐπιθεώρησις.
ΟΑΣΙΣ (Ζαππείου). Ὁ κωμικὸς «Ἀπόδ.»
ΟΛΥΜΠΟΣ. «Σφάλματα κοριτσιῶν».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Τίγρις θαλασσῶν».
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. «Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Πομπηΐας».
ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ. «Ὁ ἔνοχος».
ΣΙΝΕ ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ. «Ὁ λῃστὴς τῆς Βαγδάτης».
ΣΙΝΕ ΠΑΡΙ. «Κάρμεν» Σαρλώ.
ΣΙΝΕ ΜΑΞΙΜ. «Ὁ σκακιστής».
ΦΑΡΟΣ. «Εἵλωτες».

Πειραιῶς

ΠΕΙΡΑ·Ι·ΚΟΝ ΑΡΓΕΙ.
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ (Πλατεῖα Ἀλεξάνδρας). Καθ' ἑκάστην ἐκλεκτὸν πρόγραμμα.

Φαλήρου

ΔΙΑΝΑ. «Γυμνὴ γυναῖκα».

Κηφισσιᾶς

ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΑ. «[illegible]».

Ἀθλητισμὸς

—Τὰ ἅλματα

Ἡ ἐσχάτως μεταδοθεῖσα ἡμῖν εἴδησις ὅτι ὁ Ἀμερικανὸς Χὰμ ἐπήδησεν εἰς μῆκος ἄνω τῶν 8 μέτρων ἂν καὶ ἐγένετο δεκτὴ μετ' ἐπιφυλάξεως λόγῳ τοῦ ἀπιστεύτου τοῦ πράγματος, φαίνεται, ἐν τούτοις νὰ εἶνε ἀληθής. Οἱ ἅλται ἐπραγματοποίησαν ἐσχάτως...ἁλματικὴν πράγματι πρόοδον καὶ δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἴδωμεν καὶ ἕτερον ἀθλητὴν ἐπαναλαμβάνοντα τὸ κατόρθωμα.

Ἡ ἐξέλιξις τῶν ἀθλητῶν τοῦ ἅλματος βαίνει ὁμαλῶς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος τῶν Ἀθηνῶν (1896) τὰ ἀποτελέσματα δὲ τῶν ἑκάστοτε ὀλυμπιακῶν ἀγώνων παρουσίασαν συνεχῆ βελτίωσιν. Ἡ ἐπίδοσις τοῦ πρώτου νικητοῦ τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων τῶν Ἀθηνῶν Ἀμερικανοῦ Κλὰρκ ἦτο 6.35μ. ἡ ὁποία ἐθεωρεῖτο μάλιστα, ἐκείνην τὴν ἐποχήν, ἐξαιρετικὰ καλή. Εἰς Παρισίους τῷ 1900 ὁ ἐπίσης Ἀμερικανὸς Κρανξλάϊν ἐπήδησε 7.185μ. καὶ ὑπῆρξε ὁ πρῶτος ἅλτης, ὁ ὁποῖος ὑπερέβη τὰ 7 μέτρα.

Ἡ ἐπίδοσις ὅμως αὐτὴ σήμερον ἀποτελεῖ τὸ «μίνιμουμ» καλῆς ἐμφανίσεως εἰς τὸ ἀγώνισμα τοῦτο.

Τὸν Κρανξλάϊν ἠκολούθησαν κατόπιν καὶ ὑπερέβησαν μὲ τὴν σειρὰν των ὁ Κρίνσταϊν μὲ 7.35μ. εἰς τὸ Σαὶντ-Λουΐς, ὁ Ἄϊρονς μὲ 7.48 εἰς τὸ Λονδῖνον, καὶ ὁ Γκούτερσον μὲ 7.60 εἰς τὴν Στοκχόλμην.

Εἰς τοὺς ὀλυμπιακοὺς ὅμως τῆς Ἀμβέρσας ἐσημειώθη ἀνακοπὴ εἰς τὴν προοδευτικὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἅλματος. Ὁ Σουηδὸς Πέτερσον ἀνεκηρύσσετο πρῶτος νικητὴς μὲ τὴν μετρίαν πλέον δι' ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἐπίδοσιν τῶν 7.15μ.

Ἡ πρὸς στιγμὴν σημειωθεῖσα μετρία ἐπίδοσις τοῦ ἅλματος εἰς τὴν Ἀμβέρσαν δὲν ἐπανελήφθη καὶ εἰς τοὺς τελευταίους ἀγῶνας τῶν Παρισίων κατὰ τοὺς ὁποίους τὸ παγκόσμιον ρεκὸρ τοῦ ἅλματος κατερρίπτετο κατὰ τοὺς προκριματικοὺς τοῦ πεντάθλου ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ Λέγιεντρα εἰς τὸ τρίτον ἅλμα του 7.25, 7.32 καὶ 7.765. Ἡ τελευταία αὐτὴ ἐπίδοσις ὑπερέβαινε τὸ παγκόσμιον ρεκὸρ τοῦ Γκούρντεϋ κατὰ 0.069. Εἰς τὸ κυρίως ὅμως ἀγώνισμα τοῦ ἅλματος εἰς μῆκος ὁ μαῦρος Χούμπαρ ἐξήρχετο νικητὴς μὲ 7.445 ἐνῷ ἀνεμένετο κάτι καλύτερον. Τὰ 7 μέτρα κατὰ τοὺς ἀγῶνας τούτους ὑπερέβησαν ἕτεροι τρεῖς ἀθληταί.

Εἰς τὸ ἅλμα τριπλοῦν οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπέτυχον τὰς πρώτας νίκας κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας Ὀλυμπιάδας. Ὁ Κόνολυ εἰς τὰς Ἀθήνας μὲ 13.71, ὁ Πρένσταϊν εἰς τοὺς Παρισίους 14.47 καὶ ὁ ἴδιος εἰς τὸ Σαὶντ-Λουΐς μὲ 14.325μ. Εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς τοῦ Λονδίνου ἐνίκησε ὁ Ἄγγλος Ἀχὴρ μὲ 14.915 ἐπίδοσις, ἡ ὁποία διετηρήθη μέχρι τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων τῶν Παρισίων. Εἰς τὴν Στοκχόλμην ἐνίκησε ὁ Σουηδὸς Λίντμπλομ μὲ 14.76μ. καὶ εἰς τὴν Ἀμβέρσαν ὁ Φινλανδὸς Τίμλος μὲ 14.505. Εἰς τοὺς ὀλυμπιακοὺς ὅμως τὸ παγκόσμιον ρεκὸρ τοῦ Ἀχὴρ κατερρίφθη ὑπὸ τῶν πρώτων πέντε νικητῶν. Πρῶτος νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ Αὐστραλὸς Οὐΐντερ μὲ 15.525. Μετ' αὐτὸν κατέλαβον τὰς πέντε ἑπομένας θέσεις οἱ ἑξῆς:

2) Μπροννέτο Ἀργεντινὸς 15.425. 3) Τίμλος Φινλανδὸς 15.37. Ρένιο Φινλανδὸς 15.01. 5) Ζάνσον Ἑλβετὸς 14.97. 6) Ὄντα, Ἰάπων 14.35.

Ἂς ἀναμείνωμεν τώρα λοιπόν, κατὰ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἄμστερνταμ τὸν Ἀμερικανὸν Χάμ, ὁ ὁποῖος ὑπερέβη τὰ 8 μέτρα εἰς τὸ ἁπλοῦν καὶ ἐπλησίασε τὰ 18μ. εἰς τὸ τριπλοῦν νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αἱ τρομακτικαὶ αὐταὶ ἐπιδόσεις δὲν ἀποτελοῦν μῦθον.

GEO

—Κυνηγετικοὶ ἀγῶνες

Ἐτελέσθησαν χθὲς ἐν τῷ Σκοπευτηρίῳ Ὑμηττοῦ οἱ προκηρυχθέντες κυνηγ. ἀγῶνες κατὰ πηλίνων δίσκων ὑπὸ τοῦ Κυνηγ. Συνδέσμου Ἀθηνῶν. Εἰς τοὺς ἀγῶνας συμμετέσχον τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν καλυτέρων μας σκοπευτῶν, ἐν οἷς οἱ κ.κ. Α. Μεταξᾶς, Α. Πορτοκάλης, Τ. Πασχαλίδης, Β. Πλουμιστός, Γ. Ζωχιός, Πλ. Πίτλιγγερ, Στέφ. Χατζηστεφάνου, Π. Γουνελᾶς, Χ. Λεονάρδος, Ι. Ξανθοπουλίδης, Ἀνδρ. Μαυρομμάτης καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ἐκτὸς συναγωνισμοῦ. Τοὺς ἀγῶνας τούτους, οἵτινες ἐπεῖχον θέσιν προκριματικῶν τοιούτων τῶν προσεχῶν ἑλληνοαγγλικῶν κυνηγ. ἀγώνων παρηκολούθησε πλῆθος κόσμου λόγῳ τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτῶν. Τὰ ἀποτελέσματα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Ἀγὼν Ι. — 25 πήλινοι δίσκοι ἐκ τοῦ σιδηροῦ πύργου ὕψους 17 μέτρων.

1) Γ. Ζωχιὸς μὲ ἐπιτυχίας 23, λαμβάνων ἕνα μαχαίριον, ἔπαθλον Κυνηγ. Συνδέσμου Ἀθηνῶν. 2) Χ. Λεονάρδος μὲ ἐπιτυχίας 22 λαμβάνων μίαν κουζίναν ἐκστρατείας, ἔπαθλον Κ.Σ.Α. 3) Α. Πορτοκάλης μὲ ἐπιτυχίας 22 λαμβάνων μίαν κυνηγετικὴν μάχαιραν ἔπαθλον τοῦ Κ.Σ.Α.

Ἀγὼν ΙΙ. — 25 δίσκοι ἐκ τοῦ αὐτομάτου μηχανήματος.

1) Α. Μεταξᾶς ἐπιτυχίας 24 λαμβάνων ἕνα σουγιὰν κυνηγ., ἔπαθλον τοῦ Κ. Σ. Α. 2) Στ. Χατζηστεφάνου ἐπιτυχίας 24 λαμβάνων μίαν κουζίναν κυνηγετικὴν ἔπαθλον τοῦ Κ.Σ.Α. 3) Α. Πορτοκάλης, ἐπιτυχίας 22 λαμβάνων μίαν μηχανὴν ἐκσφενδονιστικὴν πηλίνων δίσκων προσφερθεῖσαν παρὰ τοῦ κ. Α. Μεταξᾶ.

Τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα τῶν ἐπισήμων ἀγγλοελληνικῶν ἀγώνων τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς θέλει δημοσιευθῇ ἐγκαίρως. Ἐν τῷ μεταξὺ καταρτίζεται ἡ ἐπίσημος ἑλληνικὴ κυνηγ. ὁμὰς ἥτις θέλει συμμετάσχει τῶν ἐν λόγῳ ἀγώνων.

Τὴν ἑλλανόδικον ἐπιτροπὴν ἀπετέλουν οἱ κ.κ. Ι. Ξανθοπουλίδης, Γ. Τοκόπης καὶ Α. Μαυρομμάτης.

Ἀπεργία

Κατόπιν τῶν ληφθέντων ὑπὸ τῆς Νομαρχίας Κωνσταντινουπόλεως μέτρων κατὰ τῆς νοθείας καὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ γάλακτος, ἀπήργησαν οἱ «γαλατζῆδες», χωρὶς δι' αὐτό, κατὰ τὰς βυζαντινὰς ἐφημερίδας, νὰ διαταραχθῇ ἡ ζωὴ τῆς Κων)πόλεως. Ἀπ' ἐναντίας, καὶ αἱ τιμαὶ εἶνε λογικώτεραι, διότι τὸ γάλα πωλεῖται ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοὺς παραγωγούς, καὶ ἡ ποιότης του ἐκλεκτή.

Ἡ ἀπεργία ἔδωσεν ἀφορμὴν εἰς τὰς τουρκικὰς ἐφημερίδας νὰ κάμουν πνεῦμα.

Εἰς τὴν «Ἰκδὰμ» π.χ. δημοσιεύεται γελοιογραφία, εἰς τὴν ὁποίαν ἕνας ἀπεργὸς γαλᾶς λέγει εἰς τὸν νεροκουβαλητὴν κάποιας γειτονιᾶς:

—Ἄδικα κουβάλεσαι ἀρκαδάση, κάναμε ἀπεργία!

Ἐπίσης ἡ «Ἀζοιπχουριὲτ» παρουσιάζει δύο γείτονας:

—Περίεργο, λέγει ὁ ἕνας, ὑπάρχει σήμερον νερὸ στὸ πηγάδι!

—Εἶνε ποὺ ἀπήργησαν οἱ γαλατάδες!

Ἐγκαίνια Νοσοκομείου Ἐρ. Σταυροῦ ἐν Κορίνθῳ

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην 26 Ἰουλίου καὶ ὥραν 11 π.μ. θὰ τελεσθῶσιν ἐν Κορίνθῳ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐκεῖ Νοσοκομείου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τὸ ὁποῖον ἀνηγέρθη τῇ δωρεᾷ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τῶν ἐν Ἀμερικῇ φίλων τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἀμερικανικῆς Περιθάλψεως Ἐγγὺς Ἀνατολῆς καὶ ἄλλων δωρητῶν.

Σὰν πολύ!

Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Νταίηλυ Μαίηλ» εἰς τὴν Σαγκάην, ἀγγέλλει ὅτι ἀνεκάλυψε τὸν γηραιότερον ἀσφαλῶς—ἂν εἶνε ἀλήθεια—ἄνθρωπον τοῦ κόσμου, ἡλικίας 250 ἐτῶν.

Ὁ Λῆ-Τσίγκ-Γιούν, περιπατεῖ ἀκόμη καὶ πωλεῖ βότανα. Ἐπανδρεύθηκε...δέκα τέσσαρας φοράς, καὶ ἔχει ἐπιζῶντας 180 ἀπογόνους. Βλέπει θαυμάσια, διατηρεῖ τὴν μνήμην του, καὶ τὰ νύχια του εἶνε σεβαστῶν διαστάσεων.

Ἡ συνταγὴ τῆς μακροβιότητός του, ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ἑξῆς τρία παραγγέλματα:

—Ἔχε τὴν καρδιά σου ἥσυχη.
—Περπάτα ἐλαφρά.
—Κοιμήσου σὰν σκύλος.

Δὲν εἶνε δύσκολα.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΔΙΑΛΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ Ι. ΚΕΛΑΪΔΗΣ & Β. ΔΕΡΤΙΛΗΣ

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι, κατόπιν κοινῆς συμφωνίας, ἀπεφασίσαμεν τὴν διάλυσιν τῆς ἑταιρίας μας, τερματίζοντες οὕτω τὴν μακροχρόνιον συνεργασίαν μας.

Πρὸς τούτοις, ὑπεγράψαμεν παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ Ἀθηνῶν κ. Λεωνίδᾳ Πέρδικα τὸ ὑπ' ἀριθ. 42336 διαλυτικὸν συμβόλαιον, σᾶς πληροφοροῦμεν δέ, ὅτι ὁ κ. ΙΩΑΝ. Ε. ΚΕΛΑΪΔΗΣ παραμένει εἰς τὸ νῦν Κατάστημα ἐν Πειραιεῖ (56 ὁδὸς Φίλωνος) συνεχίζων τὰς ἐργασίας του, ὁ δὲ κ. ΒΑΣΙΛ. Γ. ΔΕΡΤΙΛΗΣ ἐγκατεστάθη ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Ἀμερικῆς 1 ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν χονδρικὴν πώλησιν, ἕκαστος δι' ἴδιον λογαριασμόν του.

Εὐχαριστοῦντες θερμῶς διὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἐμπιστοσύνην μεθ' ἧς μᾶς περιβάλλετε καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θέλετε συνεχίσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Διατελοῦμεν μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς

Ι. Κελαϊδῆς καὶ Βασ. Δερτιλῆς

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ
ὑπερχλωρίας καὶ αὐτοῦ τοῦ ΕΛΚΟΥΣ
ἡ GELOGASTRINE θαυματουργεῖ
Ἄπειροι οἱ σωθέντες καὶ εὐγνωμονοῦντες
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ καλὰ Φαρμακεῖα
ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
ΝΙΚΟΣ Ε. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Στοὰ Πεσμαζόγλου 11, Ἀθῆναι
Ἀριθ. Τηλεφ. 3—58

ΠΛΑΖ
ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ
ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ
„ΗΧΩ„

ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΠΑΣΤΕΡΙΝΗΣ

«Φαρμακεῖον Σπυρ. Μάνεση
Ἀργοστόλιον

Σᾶς παραθέτω δύο περιστατικὰ βεβαιωθείσης ἑλονοσίας, εἰς ἃ ἡ ΠΑΣΤΕΡΙΝΗ ἔδωκεν ἄριστα ἀποτελέσματα, ἐφ' ᾧ καὶ συγχαίρω ὑμᾶς».

Ἔκθεσις Ἀρχιάτρου κ. Σωφρόνη Ἐμμανουὴλ
Ἐπὶ τοῦ δοκιμασθέντος φαρμάκου (ΠΑΣΤΕΡΙΝΗ)

Δεσποινὶς Δ. Ν. Δ., Διδασκάλισσα Ναυπλίου, ἐτῶν 24.

Πρὸ τριετίας ἔπαθεν ἐξ ἑλονοσίας μετὰ γαστρικῶν φαινομένων. Οἱ παροξυσμοὶ ἐπανελήφθησαν τετράκις παρὰ τὴν δι' ἐνέσεων θεραπείαν καὶ ἐσωτερικὴν χρῆσιν Κινίνης (1—15 γραμμ. ἡμερησίως) κατέπαυσαν δὲ μετὰ 1 1)2 μῆνα. Ἔκτοτε διῆγε καλῶς.

Π. Κ. Τὴν 15ην Μαΐου πρὸ τεταρτάρου ἀπὸ τῆς ἐπισκέψεώς μου κατελήφθη ὑπὸ πυρετοῦ (40,1°) εἰσβαλλόντος διὰ ρίγους ἰσχυροῦ. Γλῶσσα ἐπίχριστος ἐλαφρῶς. Κοιλία μαλακή, σπλὴν διογκωμένη. Ἀναπνευστικόν, κυκλοφορικὸν οὐδέν. Ἀλγεῖ κατὰ τὰς ἀρθρώσεις καὶ αἰσθάνεται κακουχίαν καὶ κάματον. Ἐξέτασις αἵματος διὰ πλασμώδια Λαβεράν θετική.

Χρῆσις. — Τρία tria cid Ehrlich-Μετὰ 8 ὥρας ἡ θερμοκρασία κατῆλθεν εἰς τοὺς 37.5°. Τὴν ἑπομένην (16-5-27) ἀπύρετος. Ἐχορηγήθη ἡ (Παστερίνη) ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς 16 Μαΐου, ἔλαβε 4 Κάψουλες τὴν ἑπομένην καὶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας κατὰ συνέχειαν ἐλάμβανε 5 Κάψουλες ἡμερησίως. Εἶτα ἐπὶ 6 ἡμέρας μίαν ἡμερησίως καὶ εἶτα ἐπανάληψις 5 τὴν ἡμέραν ἐπὶ 3 ἡμέρας.

Ὁ παροξυσμὸς δὲν ἐπανελήφθη μέχρι σήμερον (19-6-27).

Ν. Γ. Ναύπλιον, ἐτῶν 16, (24 Μαΐου 1927).

Παροξυσμὸ ὅμοιος τῷ ἄνω. Ρῖγος ὄχι ἔντονον. Σπλὴν διογκωμένη ἀρκετά. Ἔπαθε καὶ πάσχει ἐξ ἑλονοσίας. Ἐχορηγήθη ἡ (Παστερίνη) διὰ 4 Καψυλίων ἡμερησίως ἐπὶ πενθήμερον. Εἶτα 2 δι' ἡμέρας ἐπὶ ὀκταήμερον.

Ἡ (Παστερίνη) δοκιμασθεῖσα εἰς τὰ δύο ταῦτα σαφῆ περιστατικὰ ἐξηλεγμένης ἑλονοσίας ἔδωκεν ἄριστα ἀποτελέσματα.

Ἐμμαν. Σωφρόνης

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Γ. ΑΤΣΑΛΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
(ἐπὶ 20ετίαν ἐργασθεὶς εἰς Ἀμερικανικὰ ἐργοστάσια)
(Ὁδὸς Μιχαὴλ Βόδα 11—Ἀθῆναι)
ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
Διὰ μηχανημάτων τελευταίου συστήματος
ΕΡΓΑΣΙΑ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ
Πληροφορίαι: Ὁδὸς Σμύρνης 42 Πειραιεύς

ΛΟΥΤΡΑ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ
Μὲ τὴν ἔναρξιν τῶν Λουτρῶν ἤρχισε τὰς ἐργασίας του τὸ Ξενοδοχεῖον «ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ» κατόπιν ἀδείας [illegible] χανικῶν Ὑπουργείου Συγκοινωνίας. Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. λουόμενοι ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὴν διεύθυνσιν.

Θεραπεύεσθε ἀπὸ τοὺς ΕΛΩΔΕΙΣ ΠΥΡΕΤΟΥΣ
μὲ τὰ θαυματουργὰ καταπότια MALARSAN
Εὑρίσκονται εἰς τὰ κυριώτερα Φαρμακεῖα
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ-ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Ο.Ε.Ε. „ΕΡΜΗΣ„ ὁδ. Δώρου 10 ΑΘΗΝΑΙ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Γεώργιος Α. Φωκᾶς, ἰατρός, Τζούλ Σταθάκη, ἰατρός, ἠρραβωνίσθησαν.

— Νάσος Α. Καντόρος—Ἀγλαΐα Κ. θοπουλίδου ἠρραβωνίσθησαν.

Γάμοι

Ὁ κ. Νικόλ. Περπινιᾶς καὶ ἡ δὶς νία Μαυροφείδου ἐτέλεσαν χθὲς τοὺς γ των.

— Ὁ κ. Εὐάγγελος Τσαμπουρτζῆ δὶς Κατίνα Καββαδία ἐτέλεσαν τοὺς μους των τὴν 15ην Ἰουλίου. Οἱ νεόνυ ἀνεχώρησαν εἰς Γερμανίαν.

— Ὁ κ. Ἠλίας Γ. Κυριακόπουλος δὶς Ρόζα Βέρνερ ἐτέλεσαν τοὺς γ των ἐν Κηφισσιᾷ.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ μας ἀδελφὸν καὶ θεῖ ΤΖΑΚ ΔΑΦΦΑ θανόντα ἐκηδεύσαμεν χθὲς ἐκ τῆς ἐν μαρουσίῳ οἰκίας του.

Οἱ ἀδελφοί, οἱ ἀν

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ὑπὸ τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐκ Σμ ἰατροῦ ΜΑΡΙΝΟΥ Α. ΚΟΥΤΟΥΒΑΛΗ ἐτελέσθη χθὲς σεμνὸν καὶ ἐπιβλητικὸν μνημόσυνον εἰς τὸ Α' Νεκροταφεῖον ἐπὶ συμπληρώσει ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου

Η ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥ ΜΗΤ

Ποῖαι κοινότητες θὰ πληρωθῶσι Δευτέραν, Τρίτην καὶ Τετάρτην

Συνεχιζομένης τῆς πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τῶν ἐν Ἀθήναις Συνεργείων τῶν λειτουργούντων ἐν τῷ κτιρίῳ τῆς Γ' Σεπτεμβρίου 146 (Β' Πάτωμα) ἐν Πειραιεῖ Ὑποκαταστήματός της, Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος στοποιεῖ τὰ ἀκόλουθα:

Τὴν Δευτέραν, Τρίτην καὶ Τ 23ην, 24ην καὶ 25ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. θὰ βληθῶσιν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ζημιώσεις τῶν δικαιούχων τῶν καταγ ἀπὸ τὰς κάτωθι Κοινότητας:

Ἀριθ. Μητρ.		
185	Ζογκουλδὰκ	Ἐπ
136	Ἡρακλείας	Χαλ
238	Ἡρακλείου	Ἡρακλείας-Ρα
186	Ἡρακλείτσης	Νικο
265	Ἁγίου Ἰωάννου	Μυριοφύτου-Περισ
172	Ἰντζέκιοϊ	Γάνου καὶ
234	Ἰκονίου	
242	Ἰντζὲ Σοῦ	Κα
260	Ἴμερας	Χ
333	Ἰντζέκιοϊ	Δαρδ
291	Ἰκίκιοϊ	Βρ
262	Ἰσκιλὶτζ	Ταρσοῦ
511	Ἰσπαχῆ Μαχαλεσῆ Χάχαβλα Καγιὰ Τεπῆ	Ἐ
399	Ἁγίας Κυριακῆς	Νικ
492	Κούλων Γκιόρδες Σαλιχλῆ	Φιλαδ
334	Κίου	

Οἱ δικαιοῦχοι θὰ πληρώνωνται τὴν μίωσίν των, εἰς μετρητὰ καὶ ὁμολογ τῇ βάσει τῶν ἐκτιμητικῶν ἀποφάσε ὑπευθύνων δηλώσεων καὶ ἑνὸς πιστοπ ταυτότητος μὲ τὴν φωτογραφίαν τοῦ μένου ὑπὸ ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ γείου Προσφυγικῆς Ὀργανώσεως Συμβουλίου καὶ ὅπερ θὰ φέρῃ βεβαί Ἀστυνομίας περὶ τῆς ταυτότητος οὔχου καὶ τῆς μονίμου διαμονῆς του.

Αἱ εἰς χεῖρας τῶν ἀποζημιωθέντων διὰ μετρητῶν δηλώσεις, ἀνταλλάσσοντ ὁριστικῶν ὁμολογιῶν ἑκάστην πρωΐαν —9 1)2.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ο ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ ΤΟΥ 4ου ΤΜΗΜ

Κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. ἐ. 1 ματος τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐνταῦθα μελειοδικῶν, προσκαλοῦνται ἅπαντ πιδώσαντες μηνύσεις κατὰ τῶν τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραγεώργη βίας ἀριθ. 2 αἰθούσης πωλήσεω κουσίων πλειστηριασμῶν ὅπως χωνται καθ' ἑκάστην μέχρι τῆς χοντος μηνὸς ἀπὸ τῆς 5—7 μ 4ον ἀνακριτικὸν τμῆμα πρὸς δια τῆς ὥρας καὶ τοῦ τρόπου καθ' γίνει πρὸς αὐτοὺς ἡ ἀπόδοσις εἰρημένῃ αἰθούσῃ εὑρεθέντων σχεθέντων πραγμάτων.

(Ἐκ τοῦ 4ου ἀνακριτικοῦ Τμ

„ΒΟΤΡΥΣ„
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ
ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ
Κεφάλαιον Μετοχικὸν καὶ δεσμευτικὸν
ΔΡΑΧ. 60,000,000
Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1927
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ
Ὁδὸς ΑΘΗΝΑΣ 27α
ΟΙΝΟΙ ΧΥΜΑ: Λευκοί, ἐρυθροί, μοσχάτοι.
ΟΙΝΟΙ ΕΙΣ ΦΙΑΛΑΣ: Ἐπιτραπέζιοι, ὀρεκτικοί, τονωτικοί.
ΒΕΡΜΟΥΤ ἐκ παλαιοῦ μοσχάτου.
ΜΑΥΡΟΔΑΦΝΗ ἀπαράμιλλος.
ΠΑΛΑΙΟΝ ΑΠΟΣΤΑΓΜΑ ΟΙΝΟΥ ΒΟΤΡΥΣ ΤΥΠΟΥ ΚΟΝΙΑΚ
ἐφάμιλλον τῶν καλυτέρων Κονιάκ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ

Ἐντομοκτόνον
Black FLA

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς, αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγίδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΠΕΥΘΥΝΕΣΘΕ
δι' οἱανδήποτε ὑπόθεσίν σας πρὸς τὸ "ΤΜΗΜΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ„ τῆς "ΠΡΩΪΑΣ„ παρέχον δωρεὰν τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τοὺς ἀναγνώστας.

ΑΛΛΗ ΚΑΜΠΑΝΑ, ΑΛΛΟΣ ΗΧΟΣ

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΜΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΜΕΡΟΣ Γ'.-ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 14ον.-"ΘΕΛΟΜΕ ΤΟ ΒΑΣΙΛΗΑ ΜΑΣ„

Ο ΛΑΟΣ ΠΕΡΙΚΥΚΛΩΝΕΙ ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ.—Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΥΝΙΣΤΑ ΨΥΧΡΑΙΜΙΑΝ ΚΑΙ ΓΑΛΗΝΗΝ.—ΚΑΘΗΣΥΧΑΣΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΖΑΪΜΗ.—ΠΡΟΣ ΠΡΟΛΗΨΙΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΩΝ ΣΥΜΦΟΡΩΝ.—ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΑΝΑΚΤΑ.—ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΟΥ

ΤΗΣ Α.Β.Υ. ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

63ον

Μόλις ἡ εἴδησις περὶ τῶν δραματικῶν συμβάντων ἤρχισε νὰ διαδίδεται, ἐπιβεβαιοῦσα τὰς χειροτέρας ὑπονοίας του, ὁ λαὸς ἦλθε σπεύδων πρὸς τὰ Ἀνάκτορα ἀπὸ πάσης διευθύνσεως. Τὸ ξάφνιασμα καὶ ἡ δυσφορία ἦσαν ζωγραφισμένα εἰς τὰ πρόσωπα ὅλων καὶ ὅλοι ἦσαν στερρῶς ἀποφασισμένοι νὰ ἐμποδίσουν τὸν Βασιλέα νὰ φύγῃ. Ὅλοι οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἤρχισαν σημαίνοντες πενθίμως καὶ ὁλόκληρος ἡ πόλις ἐβυθίσθη εἰς τὴν ἀπόγνωσιν. Τὰ Ἀνάκτορα περιεκυκλώθησαν πανταχόθεν καὶ οἱ ὁπλῖται τῆς σωματοφυλακῆς τοῦ Βασιλέως —οἱ πιστοί του «εὔζωνοι»—διετάχθησαν νὰ κλείσουν τὰς πύλας καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέψουν εἰς οὐδένα τὴν εἴσοδον. Τὰ πλήθη ἔξω συνωστίζοντο πυκνὰ καὶ ἐπιτακτικῶς, σχεδὸν ὀργίλως ἀπηγόρευον τὴν ἔξοδον εἰς πάντα σχεδὸν ὅστις ἤθελε νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ περιβόλου.

Τὸ γεγονὸς μ' ἔκαμε νὰ ἐνθυμηθῶ μὲ πόνον τὰς δραματικὰς σκηνὰς τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1915, ὅταν ὁ λαὸς συνεχῶς συνέρρεεν ἡμέρας τε καὶ νυκτός, εἰς τὴν πύλην τῶν Ἀνακτόρων διὰ νὰ ἀναγνώσῃ τὰ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἐκδιδόμενα πολλάκις τῆς ἡμέρας δελτία περὶ τῆς ὑγείας τοῦ Βασιλέως. Πόσον ὁμοία, ἀλλὰ πόσον διαφορετικὴ ἦτο ἡ εἰκών.

Πρὸ δύο ἐτῶν ὁ κόσμος ἐσχημάτιζεν ἀνησύχους ὁμίλους καὶ ἐξέφραζε τὴν βαθεῖαν ἀγωνίαν του δι' ἀπολύτου σιωπῆς. Τώρα ὁ τόπος ἐζωντάνευεν ἀπὸ μίαν συνεχῆ βοὴν ἐξημμένων καὶ ὀργίλων φωνῶν, αἱ ὁποῖαι κάθε τόσον ἐξερρηγνύοντο εἰς μεγαλοφώνους κραυγάς: «Δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἐγκαταλείψετε. Θέλομεν τὸν Βασιλῆ μας!»

Ἐπανειλημμέναι ἀπόπειραι ἐγένοντο ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν, πολιτικῶν ἀσκούντων ἐπιρροὴν καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, πρὸς καθησύχασιν τοῦ ἐξηρεθισμένου πλήθους, ἀλλὰ αἱ φωναὶ των ἐπνίγοντο ὑπὸ τὰς μεγαλοφώνους διαμαρτυρίας.

Ὁ προθάλαμος καὶ οἱ διάδρομοι τοῦ ἰσογείου πατώματος τῶν Ἀνακτόρων ἐπληροῦντο ταχέως ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἤρχοντο νὰ ἐκφράσουν τὴν ἀφοσίωσίν των καὶ τὴν ἀγανάκτησίν των κατὰ τῆς ἐπιβαλλομένης εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὸ Ἔθνος ἀδικίας. Πολλαὶ ἀντιπροσωπεῖαι διαφόρων συντεχνιῶν καὶ ἄλλων σωματείων ἐζήτουν νὰ παρουσιασθοῦν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως διὰ νὰ τὸν ἱκετεύσουν νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἀπόφασίν του καὶ νὰ μὴ τοὺς ἐγκαταλείψῃ. Ὁ Βασιλεὺς τοὺς ἐδέχετο ὅλους καὶ συνεβούλευεν ὅλους νὰ μείνουν ἤρεμοι, παρακαλῶν αὐτοὺς νὰ μὴ κάμουν τὸν σταυρόν του ἀκόμη βαρύτερον ἐξήγει εἰς αὐτούς, ὅτι ἡ θυσία του ἦτο ἀναγκαία καὶ ὅτι προθύμως τὴν ὑφίστατο χάριν τοῦ λαοῦ καὶ διὰ νὰ σώσῃ τὸ ἔθνος ἀπὸ νέας συμφορᾶς, τοὺς ἱκέτευε δὲ νὰ ἀπόσχουν πάσης ἐνεργείας, ἡ ὁποία θὰ ἐξουδετέρωνε τὴν θυσίαν του καὶ θὰ ἐπέρριπτεν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των τὰς ἀτυχίας ἀκριβῶς, τὰς ὁποίας ἐκεῖνος προσεπάθει νὰ προλάβῃ.

Στρατιωτικὴ ἀντιπροσωπεία ἐγένετο ἐπίσης δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. Εἰς τοὺς ἀξιωματικούς του, ἄνδρας τοὺς ὁποίους εἰς δύο ἐκστρατείας εἶχεν ὁδηγήσει εἰς τὴν νίκην ὁ Ἡγεμὼν καὶ ὁ Ἀρχιστράτηγός των, ὁ Βασιλεὺς ἐτόνισεν ὅτι ἀνέμενε παρ' αὐτῶν νὰ τοῦ ἀποδείξουν περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν τὸ πνεῦμα τῆς πειθαρχίας καὶ τῆς ὑποταγῆς εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Χώρας των καὶ τῆς ὑπακοῆς εἰς τὸν Βασιλέα των.

Εἰς ὅλους ὅσοι ἤρχοντο, ὁ Βασιλεὺς ἐπανελάμβανε τὰ ἴδια, ἐπικαλούμενος τὴν ἀγάπην των πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀφοσίωσίν των. Ὅλοι ἐπιάναν τὸ χέρι τοῦ Βασιλέως, τὸ ἐφιλοῦσαν καὶ ἔφευγαν ἀπὸ τὰ Ἀνάκτορα. Ὅλοι εἶχαν δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς καὶ πολλοὶ ἐστέναζαν σὰν παιδιά.

Ἄλλαι ἀντιπροσωπεῖαι κατέκλυζον τὰ ὑπουργεῖα καὶ ἐπέμενον νὰ ἴδουν τὸν πρωθυπουργόν, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι μέσῳ αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς θὰ ἐπείθετο νὰ μεταβάλῃ τὴν ἀπόφασίν του.

Ἔκτακτος ἔκδοσις μιᾶς τῶν κυριωτέρων ἐφημερίδων ἐδημοσίευσε τοὺς λόγους τοῦ κ. Ζαΐμη, ὅστις ἐξήγησε τὴν ἀκολουθίαν τῶν γεγονότων, ἅτινα ἤγαγον εἰς τὴν τότε κατάστασιν καὶ εἰς τὴν σκληρὰν ἀπόφασιν ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρόσωπον τοῦ Ἡγεμόνος. Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως παρεκάλεσε τὸν λαὸν νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν κατάστασιν μὲ θάρρος καὶ καρτερίαν. Παρεῖχε τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ παραίτησις τοῦ Βασιλέως ἦτο προσωρινὴ μόνον, ἀφ' οὗ, κατὰ τὴν δήλωσιν αὐτοῦ τοῦ κ. Ζοννάρ, δικαίωμα τοῦ λαοῦ ἦτο νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν Βασιλέα του μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου. Πᾶσα ἀντίδρασις κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἢ ἄρνησις ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν ἀξίωσιν τῶν Δυνάμεων, θὰ ἐσήμαινεν ἁπλῶς τὸ τέλος ὁλοκλήρου τῆς δυναστείας καὶ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς Δημοκρατίας ὑπὸ τὸν κ. Βενιζέλον. Ἄν, ἀφ' ἑτέρου, ἀπεῖχε πάσης διαταράξεως τῆς τάξεως, ὁ λαὸς δὲν ἔπρεπε νὰ φοβῆται βομβαρδισμὸν τῶν Ἀθηνῶν καὶ κατοχὴν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ ξένων στρατευμάτων. Μόνον ἡ ὑποτακτικὴ καὶ λογικὴ στάσις τοῦ λαοῦ ἠδύνατο νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὁριστικὴν διατήρησιν τῆς δυναστείας, ἥτις θὰ ἀπέβαινεν εὐεργετικὴ διὰ τὴν Χώραν, τότε μόνον τὸ βασίλειον θὰ ἀνέκτα τὴν ἐθνικὴν ἑνότητά του καὶ θὰ διελύετο ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις τῆς Θεσσαλονίκης.

«Ὑπὸ τοιούτους ὅρους, ἡ Κυβέρνησις, συμφώνως πρὸς τὴν ρητὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Βασιλέως, συνιστᾷ εἰς τὸν λαὸν νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἄπειρον θλῖψιν του χάριν αὐτοῦ τοῦ συμφέροντος τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Δυναστείας καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ἀτυχιῶν ἄνευ προηγουμένου, αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ πλήξουν τὴν Χώραν.»

Ὅλαι ὅμως αἱ παραινέσεις ἐφαίνοντο ἀνωφελεῖς. Καθ' ὅλην τὴν ἀξιομνημόνευτον ἐκείνην νύκτα, ἡ πυρετώδης ταραχὴ τοῦ λαοῦ ἀντὶ νὰ καταπέσῃ, ηὔξανεν εἰς ἔντασιν. Τὰ πυκνὰ πλήθη ἔξω τῶν πυλῶν, δὲν ἔδειχναν σημεῖα χαλαρώσεως τῆς ἐπαγρυπνήσεώς των, καθὼς μάλιστα παρήρχοντο αἱ ὧραι, ἤρχισαν νὰ ὑποψιάζωνται καὶ φοβούμενοι ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἠδύνατο νὰ τοὺς διαφύγῃ, ἠμπόδιζον τὸ βασιλικὸν αὐτοκίνητον νὰ πλησιάσῃ εἰς τὰς πύλας. Δύο ἀπόπειραι τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης ὅπως διαφύγουν ἀπὸ τὰ Ἀνάκτορα ἐματαιώθησαν.

Ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας καὶ πλέον ὥρας εἴμεθα κυριολεκτικῶς πολιορκημένοι ἐντὸς τῶν Ἀνακτόρων. Ὅλα τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας εὑρίσκοντο πλησίον τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης κατὰ τὴν ἀξιομνημόνευτον ἐκείνην νύκτα. Φυσικὰ περὶ ὕπνου οὔτε λόγος ἠδύνατο νὰ γίνῃ, ἐφ' ὅσον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἔπρεπε νὰ φύγωμεν. Διήλθομεν τὰς μακρὰς ἐκείνας ὥρας περιπλανώμενοι εἰς τοὺς διαδρόμους, ἀνταλλάσσοντες ὀλίγας μόνον λέξεις, διαλογιζόμενοι τὴν τραγῳδίαν τῆς στιγμῆς καὶ προμηνύματα διὰ τὸ μέλλον. Ὑπῆρχε κάτι τὸ ἀπείρως παθητικὸν εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἦτο φυλακισμένος μέσα στὸ σπίτι του! Φυλακισμένος, ὄχι φρουρούμενος ὑπὸ τῆς αὐστηρᾶς ἐπαγρυπνήσεως μισητῶν φυλάκων, ἀλλὰ φυλασσόμενος καὶ προστατευόμενος ὑπὸ τῶν ἰδίων ὑπηκόων, οἱ ὁποῖοι ἔτρεμαν μήπως τοὺς ἐγκαταλείψῃ. Ποιὸς ἀπὸ μᾶς δὲν ἔμαθεν ἐκ πικρᾶς πείρας, ὅτι ἡ πνευματικὴ ταραχὴ εἶνε μεγαλυτέρα αἰτία ἐξαντλήσεως ἀπὸ τὴν σωματικὴν κόπωσιν, κυριεύεται κανεὶς ἀπὸ μίαν ἀνησυχίαν, ἡ ὁποία κρατεῖ ὅλα τὰ νεῦρα ἐν διεγέρσει καὶ ἐμποδίζει οἱανδήποτε ἀνάπαυσιν. Αὐτὸ συνέβαινεν εἰς ὅλους μας, διότι ὕπνος δὲν ἦτο δυνατὸς κατὰ τὰς τρομερὰς ἐκείνας ὥρας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Τραγικαὶ ὧραι. — «Δὲν σᾶς ἀφήνομε νὰ περάσετε».— Τὸ διάγγελμα τοῦ Βασιλέως. — Ὁ λαὸς ἐλπίζει. — Ὁ Ζοννὰρ διατάσσει προληπτικὴν ἀπόφασιν. — Ἡ ὁρκωμοσία τοῦ Ἀλεξάνδρου. — Τὸ δίκοπον ἀνακοινωθέν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ
ΑΤΤΙΚΗΣ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
Ἐντὸς πευκοφύτου δάσους
(Ὑψόμετρον 610)
ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝΤΑ ΟΛΟΝ ΤΟ ΕΤΟΣ
Δωμάτια (μὲ ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς) μετὰ τροφῆς (Pension), δωμάτια δι' οἰκογενείας, κεντρικὴ θέρμανσις, λουτρά, ἐγκατάστασις θερμοῦ καὶ ψυχροῦ ὕδατος, ἠλεκτροφωτισμὸς ἄπλετος. Συγκοινωνία: Δὶς τῆς ἡμέρας ἐξ Ἀθηνῶν
Γραφεῖα ἐν Ἀθήναις Ἀκαδημίας 80β
Τηλέφ. Παλ. 32—95

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Μετοχικὸν ταμεῖον στρατοῦ ἐνεργοῦν συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀρ. 43228)27-4-28 διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου Στρατιωτικῶν καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 289)9—4—7—28 πρακτικὸν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Προκηρύσσομεν

δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν μεταξὺ ἐργολάβων δ' τάξεως καὶ ἀνεγνωρισμένων ἑλληνικῶν ἐργοληπτικῶν τεχνικῶν ἑταιρειῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν οἰκοδομικῶν ἔργων τῶν ἐν τῷ κεντρικῷ τμήματι καὶ τῶν πρὸς τὰς ὁδοὺς Βουκουρεστίου καὶ Ἀμερικῆς ἀνεγερθησομένων κτιρίων.

Ὁ διαγωνισμὸς οὗτος θέλει λάβῃ χώραν τὴν 4ην Αὐγούστου 1928 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11—12 ἐνώπιον τῆς τεχνικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Μετοχ. Ταμείου στρατοῦ.

Δικαίωμα συμμετοχῆς διαγωνισμοῦ δοχ. πεντακοσίας χιλιάδας (500.000) εἰς μετρητὰ ἢ χρεώγραφα ἐθνικῶν δανείων μὲ τὴν τιμὴν τοῦ Χρηματιστηρίου τῆς προηγουμένης μείον 5 ο)ο ἢ καὶ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν μιᾶς τῶν ἐν τοῖς ὅροις συγγραφῆς ἀναφερομένων Τραπεζῶν τύπου ἀμέσου εἰσπράξεως.

Γνῶσιν τῶν ὅρων συγγραφῆς τῶν ἀρχιτεκτονικῶν σχεδίων καὶ σχεδίων ἐκτελέσεως σιδηροπαγοῦς σκυροκονιάματος, μελέτης στατικῶν ὑπολογισμῶν αὐτοῦ, δύνανται νὰ λάβωσιν οἱ βουλόμενοι ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου στρατοῦ (Δ)σιν Κτημάτων) καθ' ἑκάστην 9—12 π.μ.

Τῶν ἀρχιτεκτονικῶν σχεδίων, σχεδίων ἐκτελέσεως σιδηροπαγοῦς σκυροκονιάματος καὶ τῆς μελέτης τῶν στατικῶν ὑπολογισμῶν αὐτοῦ δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι ἀντίγραφα ἐπὶ καταβολῇ σχετικοῦ ἀντιτίμου.

Ὁ Διευθυντὴς
ΕΜ. ΛΟΥΤΡΑΡΗΣ
Ἀντ)ρχης Ἐπιμελ.

MORTOL
ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΟΝ

ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

ΕΝ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΤΡΙΗΜΕΡΟΝ

ΤΑ ΑΓΝΩΣΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

ΤΗΣ ΕΚΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΤΩΝ ΤΣΑΡΩΝ

ΜΙΑ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΗ ΑΦΗΓΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΑΓΝΩΣΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

4ον

Ἡ συνομιλία τοῦ στρατηγοῦ Ροῦσσκυ μετὰ τοῦ Ροτζιάγκο, ἀρχίσασα τὴν τρίτην καὶ ἡμίσειαν τῆς νυκτός, ἐτελείωσε τὴν ἑβδόμην καὶ ἡμίσειαν τῆς πρωΐας.

Ὁ Ροῦσσκυ, κατακουρασμένος καὶ μὴ γνωρίζων τί ἔπρεπε νὰ κάμῃ, ἀπεφάσισε νὰ ἀναπαυθῇ ὀλίγον πρὶν μεταβῇ πρὸς συνάντησιν τοῦ αὐτοκράτορος. «Τὸ πρωΐ εἶνε πιὸ σοφὸ ἀπὸ τὸ βράδυ», λέγει μιὰ ρωσσικὴ παροιμία, καὶ μολονότι τὸ πρωΐ εἶχεν ἀρχίσει ἤδη, ὁ γερο-στρατηγὸς εἶχε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἀκόμη ἐξηκολούθει ἡ ἀτελείωτος χθεσινὴ ἡμέρα.

Ἐνῷ ὁ Ροῦσσκυ ἐκοιμᾶτο, σοβαραὶ ἀποφάσεις εἶχον ληφθῇ εἰς τὴν Στάβκαν. Ἡ νέα ἀξίωσις τοῦ Ροτζιάγκο δὲν εἶχε τίποτε τὸ ἀπρόοπτον διὰ τὸν στρατηγὸν Ἀλέξιεφ καὶ τὸ ἐπιτελεῖόν του. Τὸ ἐνδεχόμενον τῆς παραιτήσεως τοῦ Τσάρου εἶχεν ἐξετασθῇ πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀλέξιεφ, ὁ ὁποῖος μὲ ὑπομονὴν δειλοῦ ἐπιτελικοῦ ἀξιωματικοῦ, παρεσκεύαζε κρυφίως, ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του εἰς τὴν Στάβκαν, τὸ προνουντσιαμέντο, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξέσπα ἐντὸς ὀλίγου.

Ὅταν ἔλαβε γνῶσιν τοῦ τηλεγραφήματος τοῦ Ροτζιάγκο καὶ τῶν ἀντιλήψεών του, ὁ στρατηγὸς Ἀλέξιεφ ἐνόησεν ὅτι ἔφθασεν ἡ στιγμὴ νὰ ἑτοιμάσῃ τὰ πυροβόλα του. Εἶχε τόσην βίαν ν' ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὸν Τσάρον τὴν περὶ παραιτήσεως δήλωσιν του, ὥστε ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Μπασίλι, ἀντιπρόσωπον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν παρὰ τῇ Στάβκᾳ, ἕνα σχέδιον διαγγέλματος, τὸ ὁποῖον θὰ διεβιβάζετο τηλεγραφικῶς εἰς τὸν Τσάρον. Ἐπὶ πλέον ἔσπευσε νὰ διαβιβάσῃ τηλεγραφικῶς πρὸς τὸν Ροῦσσκυ τὴν διαταγὴν νὰ ἐξυπνήσῃ τὸν Τσάρον «χωρὶς ν' ἀνησυχήσῃ διὰ τὴν ἐθιμοτυπίαν» καὶ νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς αὐτὸν τὴν νέαν ἀξίωσιν τοῦ προέδρου τῆς Δούμας καὶ τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν τῆς Στάβκας, ὅπως συμμορφωθῇ οὗτος πρὸς τὴν ἀξίωσιν ταύτην.

Ἐπηκολούθησε μία εἰδικὴ τηλεγραφικὴ συνεννόησις μεταξὺ τοῦ γενικοῦ ἐπιτελάρχου τῆς Στάβκας Λουκόμσκυ καὶ τοῦ στρατηγοῦ Δανίλωφ, ὁ ὁποῖος ἀντικαθίστα εἰς τὴν συσκευὴν τὸν κοιμώμενον ἀρχιστράτηγον. Ὁ Λουκόμσκυ καὶ τὸ «μελανοῦρι» ἀντήλλαξαν εἰς τόνον οἰκεῖον πολλὰς ἀπρεπεῖς σκέψεις εἰς βάρος τοῦ αὐτοκράτορος.

Ὁ Δανίλωφ δὲν ἔβλεπε καμμίαν δυσκολίαν εἰς τὸ νὰ ἐξυπνήσῃ τὸν Τσάρον «χωρὶς ν' ἀνησυχήσῃ διὰ τὴν ἐθιμοτυπίαν», ἀντιθέτως ὅμως δὲν ἐτόλμα ν' ἀνησυχήσῃ τὸν ἀρχιστράτηγον, ὁ ὁποῖος μόλις εἶχε πλαγιάσει. Ἐξ ἄλλου ἡ ὥρα ἦτο ἐννέα καὶ εἰς τὰς δέκα ὁ Ροῦσσκυ θὰ μετέβαινεν οὕτως ἢ ἄλλως νὰ συναντήσῃ τὸν αὐτοκράτορα. Ὁ Δανίλωφ πάντως δὲν ἀπέκρυπτεν ὅτι ὁ στρατηγὸς θὰ δυσκολευθῇ κάπως νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Τσάρον νὰ παραιτηθῇ, ἀφοῦ ὀλίγας ὥρας ἐνωρίτερον τὸν εἶχε διαβεβαιώσει ὅτι ὁ σχηματισμὸς μιᾶς ὑπευθύνου κυβερνήσεως θὰ ἦτο ἀρκετὸς διὰ νὰ καθησυχάσῃ τὰ πνεύματα. Ὁ Λουκόμσκυ ἔλαβε σημείωσιν τοῦ πράγματος καὶ δὲν παρέλειψε νὰ ἐνεργήσῃ καταλλήλως. Ἀκριβῶς τὴν δεκάτην, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Ροῦσσκυ εἰσήρχετο εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ὄχημα, ὁ Ἀλέξιεφ ἀπέστελλε μίαν τηλεγραφικὴν ἐγκύκλιον πρὸς ὅλους τοὺς στρατηγούς, διὰ τῆς ὁποίας ἐκάλει τούτους νὰ ἑνώσουν τὴν φωνήν των μετὰ τῆς ἰδικῆς της, ἵνα καταπεισθῇ ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ὑποβάλῃ τὴν ἀπὸ τοῦ θρόνου παραίτησίν του.

Ἡ ἐγκύκλιος αὐτή, προωρισμένη νὰ παίξῃ ἕνα ἀποφασιστικὸν ρόλον εἰς τὴν ρωσσικὴν τραγῳδίαν, εἶχε συνταχθῇ εἰς ὕφος ἔντονον· ὁ στρατηγὸς Ἀλέξιεφ περιέγραφε μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα τὴν κατάστασιν τῆς πρωτευούσης, ἐτόνιζεν ὅτι ἡ παραίτησις τοῦ Τσάρου ἀπετέλει ἀξίωσιν τοῦ λαοῦ καὶ ὅτι ἡ ἐνδεχομένη ἄρνησις τοῦ αὐτοκράτορος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς ταύτην θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν μίαν σιδηροδρομικὴν ἀπεργίαν, ὀλεθρίαν διὰ τὸν ἀνεφοδιασμὸν τοῦ μετώπου. Ὅλαι αὐταὶ αἱ πληροφορίαι ἦσαν ἀνακριβεῖς, καθὼς ὡμολόγησεν ὁ ἴδιος ὁ Ἀλέξιεφ μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς εἰκοσιτετραώρου. Ἦσαν ἁπλούστατα προωρισμέναι νὰ διεγείρουν τὴν φαντασίαν τῶν στρατιωτικῶν ἐκείνων διοικητῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον γνῶσιν τῆς συνωμοσίας.

Συνεπείᾳ τούτου, ὁ Ἀλέξιεφ οὐδέποτε ἠδυνήθη νὰ συγχωρήσῃ τὸν ἑαυτόν του διὰ τὴν ἀπερίσκεπτον αὐτὴν ἐνέργειαν, τῆς ὁποίας συνέπειαι ὑπῆρξαν ἡ κατάρρευσις τοῦ μετώπου καὶ ἡ καταστροφὴ τῆς Ρωσσίας.

Ὁ Ροῦσσκυ δὲν εἶχε λάβει ἀκόμη γνῶσιν τοῦ τηλεγραφήματος τούτου, ἀλλ' εἶχεν ἤδη πληροφορηθῇ παρὰ τοῦ ἐπιτελάρχου του Δανίλωφ περὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς Στάβκας. Ὁ κύβος εἶχε πλέον ριφθῇ, ὁ διοικητὴς τῆς στρατιᾶς τοῦ Βορρᾶ εἶχε ταχθῇ ὁριστικῶς παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἐπαναστατῶν. Ὁ ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

Ὁ Τσάρος εἶχεν ἐγερθῇ περὶ τὴν ἐνάτην πρωϊνήν, ἦτο πολὺ ὠχρὸς καὶ ἐφαίνετο πολὺ κουρασμένος. Ἐν τούτοις, κατὰ τὸ πρόγευμα ἐφάνη, καθὼς πάντοτε, ἤρεμος καὶ εὐπροσήγορος καὶ δὲν ἄφησε νὰ φανῇ οὔτε ἴχνος ἐκ τῶν αἰσθημάτων, τὰ ὁποῖα τὸν συνεκλόνουν.

Τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν ὁ Ροῦσσκυ ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος. Ὁ στρατηγὸς συγκεντρώνει ὅλην τὴν ψυχραιμίαν του, διὰ νὰ καταπνίξῃ τὴν ζωηρὰν συγκίνησιν, ἡ ὁποία τὸν κυριεύει. Πρὸ τῆς ὠχρᾶς μορφῆς καὶ τῶν φαιῶν σκεπτικῶν ματιῶν τοῦ μονάρχου, τὰ ὁποῖα λάμπουν καὶ φαίνονται νὰ διαβάζουν τὸ μυστικὸν τῆς σκοτεινῆς ψυχῆς του, ὁ Ροῦσσκυ αἰσθάνεται τὴν γλῶσσάν του ἀρνουμένην νὰ προφέρῃ τὰς λέξεις, τὰς ὁποίας εἶχε μελετήσει προηγουμένως. Ἀποθέτει ἁπλῶς ἐνώπιον τοῦ Τσάρου τὴν ταινίαν τῆς νυκτερινῆς συνομιλίας του μετὰ τοῦ Ροτζιάγκο. Γνωρίζει ὅτι τὸ φειδωτὸ ἐκεῖνο χαρτί, τὸ ὁποῖον ὁ Τσάρος ἀναγιγνώσκει τώρα μὲ μεγάλην προσοχήν, περιέχει καυχησιολογίας τοῦ Ροτζιάγκο, ἀπρεπεῖς ὑπαινιγμοὺς διὰ τὴν αὐτοκρατορίαν, κατηγορίας ἐναντίον τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως καὶ τέλος τὴν προκλητικὴν ἀξίωσιν τῆς παραιτήσεως. Ὁ Τσάρος, σκυμμένος ἀπάνω εἰς τὸ τραπέζι, διαβάζει ὅλα αὐτὰ καὶ οὐδεμία πικρὰ λέξις ἐκφεύγει τοῦ στόματός του. Ἐτελείωσεν. Ὁ αὐτοκράτωρ σηκώνεται καὶ πλησιάζει εἰς τὸ παράθυρον, ὁ δὲ Ροῦσσκυ σηκώνεται ἐπίσης. Μερικαὶ στιγμαὶ δραματικῆς σιωπῆς παρέρχονται. Τέλος ὁ αὐτοκράτωρ ἐπιστρέφει εἰς τὸ τραπέζι του, ξανακάθεται, κάμνει νόημα εἰς τὸν Ροῦσσκυ νὰ τὸν μιμηθῇ καὶ ἀρχίζει μὲ φωνὴν ἤρεμον καὶ συγκρατημένην νὰ ὁμιλῇ περὶ τῆς παραιτήσεώς του.

—Εἶχα πάντοτε τὴν πολὺ σαφῆ ἐντύπωσιν ὅτι ἐγεννήθην διὰ νὰ εἶμαι δυστυχής, εἶπε, καὶ ὅτι ὅλαι αἱ προσπάθειαί μου, ὅλαι αἱ καλύτεραι διαθέσεις μου καὶ ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπη μου θὰ ἐστρέφοντο μίαν ἡμέραν ἐναντίον μου. Ἀκόμη χθὲς ἀντελήφθην πολὺ καλὰ τὸ διάγγελμα, τὸ ὁποῖον μοῦ ἐζητήσατε, θὰ ἦτο ἀνωφελές. Δὲν ἔχω ἀνάγκην τῆς ἐξουσίας χάριν ἐμοῦ τοῦ ἰδίου· ἐὰν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀποσυρθῶ χάριν τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος, εἶμαι πρόθυμος νὰ τὸ κάμω. Ἀλλὰ φοβοῦμαι ὅτι ὁ λαὸς δὲν θὰ τὸ ἐννοήσῃ. Οἱ πιστοὶ δὲν θὰ μὲ συγχωρήσουν διότι κατεπάτησα τὸν ὅρκον, τὸν ὁποῖον ἔδωκα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς στέψεώς μου, οἱ δὲ Κοζάκοι θὰ μὲ κατηγορήσουν ὅτι ἐγκατέλειψα τὸ μέτωπον.

Ἡ συζήτησις ἐσυνεχίσθη ἐπὶ διαφόρων λεπτομερειῶν τοῦ τηλεγραφήματος τοῦ Ροτζιάγκο. Ὁ Τσάρος ὑπεγράμμισε τὰς διαφόρους ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι τοῦ ἐφαίνοντο δικαιολογημέναι. Ὁ Ροῦσσκυ ἐξέφρασε τὴν γνώμην ὅτι ὁ Ροτζιάγκο ὑπερέβαλλεν ἴσως τὰ πράγματα καὶ ὅτι τὸ διάγγελμα θὰ ἦτο ἀρκετὸν νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν. Ἐν τούτοις ἄφησε νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ἡ Στάβκα ἦτο κεκηρυγμένη ὑπὲρ τῆς παραιτήσεως. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ γρηὰ ἀλεποῦ ἐφαντάζετο ὅτι θ' ἀπηλλάσσετο τῆς δυσαρέστου ὑποχρεώσεως νὰ παραμείνῃ περισσότερον πλησίον τοῦ αὐτοκράτορος...

Ἀλλ' ἰδοὺ ποῦ τὴν στιγμὴν αὐτὴν φέρουν ἕνα τηλεγράφημα εἰς τὸν στρατηγόν. Ζητεῖ τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα νὰ τὸ ἀνοίξῃ καὶ ἀρχίζει νὰ τὸ διαβάζῃ μεγαλοφώνως. Ἀλλ' ἐν ὅσῳ προφέρει τὰς βαρείας ἐκείνας λέξεις, αἱ ὁποῖαι ἀντηχοῦν σὰν ἐπικήδειοι κωδωνοκρουσίαι, ὁ Ροῦσσκυ αἰσθάνεται ὅτι ὠχριᾷ ὑπὸ τὰ βλέμματα τοῦ μονάρχου του.

Τὸ τηλεγράφημα αὐτὸ εἶνε ἀκριβῶς ἡ ἐγκύκλιος τοῦ Ἀλέξιεφ πρὸς τοὺς διαφόρους σωματάρχας, περὶ τῆς ὁποίας ὡμιλήσαμεν ἀνωτέρω. Ἀξιοῖ ὅπως πάντες οἱ στρατηγοὶ ἐπέμβουν παρὰ τῷ Τσάρῳ ἵνα τὸν πείσουν καὶ παραιτηθῇ.

Ὁ Ροῦσσκυ βλέπει ὅτι ἐνέπεσεν ἐντὸς παγίδος. Εἶνε ἀδύνατον πλέον νὰ παίξῃ τὸ διπλὸ παιγνίδι του, καθὼς ἤλπιζεν, εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπιρρίψῃ ὅλην τὴν εὐθύνην τοῦ διαβήματος αὐτοῦ εἰς τὴν Στάβκα, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν χειρονομίαν τοῦ Πιλάτου. Πρέπει νὰ ἀπαντήσῃ, πρέπει νὰ ὁμιλήσῃ καθαρὰ καὶ ξάστερα καὶ μάλιστα ἐκεῖ, ἐνώπιον τοῦ Τσάρου, ὁ ὁποῖος ἀναμένει, ἢ ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς παραιτήσεως, ἢ ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς ἐπαναστάσεως.

—Αἴ λοιπόν, ποίαν γνώμην ἔχετε, Νικόλαε Βλαδιμήροβιτς; τὸν ἐρωτᾷ ὁ Τσάρος.

Ταραγμένος καὶ ἀνήσυχος, ὁ Ροῦσσκυ θέλει νὰ ὑπεκφύγῃ, ζητεῖ νὰ κερδίσῃ καιρόν.

—Τὸ ζήτημα εἶνε τόσον τρομερόν, τόσον σημαντικόν, ὥστε ζητῶ ἀπὸ τὴν Μεγαλειότητά Σας τὴν ἄδειαν νὰ σκεφθῶ πρὶν ἀπαντήσω εἰς τὸ τηλεγράφημα. Ἐξ ἄλλου θὰ ἴδωμεν τί θὰ εἴπουν καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν ἄλλων μετώπων καὶ τότε θὰ δυνηθῶμεν νὰ κρίνωμεν ἀσφαλέστερον περὶ τῆς καταστάσεως.

Ὁ Νικόλαος Β' βλέπει τὴν ταραχὴν τοῦ στρατηγοῦ. Τὸν παρατηρεῖ ὀλίγας στιγμὰς μὲ ἕνα βλέμμα οἴκτου, ἀλλὰ καὶ περιφρονήσεως συγχρόνως.

—Πολὺ καλά. Πρέπει νὰ σκεφθῶ καὶ ἐγώ. Ἐλᾶτε νὰ μὲ ἴδητε πρὸ τοῦ γεύματος.

Ὁ Τσάρος κατῆλθε νὰ κάμῃ τὸν καθημερινόν του περίπατον. Διασχίζων ἀργὰ τὸ κρηπίδωμα τοῦ σταθμοῦ, ἐπανέφερεν εἰς τὴν μνήμην του τὴν σειρὰν τῶν γεγονότων τὰ ὁποῖα συνεσσωρεύθησαν ἐν διαστήματι ἐλαχίστων ὡρῶν, ὡς λίθοι μετά τινα αἰφνιδίαν πτῶσιν καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀπίστευτον αὐτὴν ἄλυσιν τῶν ἀτυχιῶν.

Πρὸ τεσσαράκοντα ὀκτὼ μόλις ὡρῶν εὑρίσκετο εἰς τὴν Στάβκαν, περιστοιχιζόμενος ἀπὸ πιστὰ στρατεύματα, ἐπιβάλλων τὴν θέλησίν του εἰς διακόσια σχεδὸν ἑκατομμύρια ὑπηκόων καὶ ἰδοὺ τώρα ἠναγκασμένος αὐτὸς νὰ ἀκούῃ τὰς ἀσυνέτους συμβουλὰς τῶν στρατηγῶν του, ἀκόμη καὶ τὰς διαταγάς των ὅπως παραιτηθῇ.

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος συνεκέντρωνεν εἰς τὰς χεῖρας του τὴν διπλῆν καὶ τεραστίαν δύναμιν τοῦ ἀπολυταρχικοῦ Τσάρου καὶ ἀρχιστρατήγου, εἶχεν ἀποκτήσει τώρα τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ὁ Ροῦσσκυ δὲν θὰ τὸν ὑπήκουεν, ἐὰν τὸν διέτασσε νὰ καταπνίξῃ τὴν ἐπανάστασιν, ἡ ὁποία ἐμαίνετο εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Ἠσθάνετο ὅτι μία προδοσία, δίκην δικτύου ἀράχνης, ἐξυφαίνετο ἐν τῷ σκότει καὶ τὸν περιέσφιγγεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἀλλ' ἡ σκέψις νὰ προφέρῃ μερικὰ ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν προδοτῶν του ἦτο εἰς ἄκρον ὀδυνηρά.

Ὁ Ροῦσσκυ ἐβράδυνε νὰ ἐπανέλθῃ. Ὁ Τσάρος ἐγευμάτισε μόνος, παρὰ τὴν συνήθειάν του, δεδομένου ὅτι τὰ τοῦ γεύματος ἐρρυθμίζοντο πάντοτε συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τῆς αὐστηρᾶς ἐθιμοτυπίας, ἀκόμη καὶ κατὰ τὰς δυσκόλους ἡμέρας.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἀρχιστράτηγος ἀνέμενεν ἀνυπομόνως τὰς ἀπαντήσεις τῶν ἄλλων στρατηγῶν εἰς τὸ τηλεγράφημα τοῦ Ἀλέξιεφ. Ἀναλόγως τῶν ἀπαντήσεων, ἐκ τοῦ κατὰ πόσον δηλονότι θὰ ἦσαν αὗται ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς παραιτήσεως, θὰ ἐκανόνιζε καὶ αὐτός, ὁ Ροῦσσκυ, τὴν στάσιν του. Τέλος περὶ τὴν δευτέραν καὶ ἡμίσειαν ἔφθασεν ἕνα μακροσκελὲς τηλεγράφημα ἀπὸ τὴν Στάβκαν, περιλαμβάνον τὰς ἀπαντήσεις τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Νικολάου καὶ τῶν στρατηγῶν Μπρουσίλωφ καὶ Ἔβερτ.

Οἱ τρεῖς οὗτοι σωματάρχαι ἐκηρύσσοντο ὑπὲρ τῆς παραιτήσεως τοῦ Τσάρου.

ΑΥΡΙΟΝ: Ὁ Ροῦσσκυ παίζει κωμῳδίαν πρὸ τοῦ Τσάρου. — Αἱ στιγμαὶ τῆς ἀγωνίας τοῦ ἀπολύτου κυρίου τῆς Ἁγίας Ρωσσίας.— «Ἀπεφάσισα· παραιτοῦμαι τοῦ θρόνου!»

ΜΙΑ ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΕΠΟΠΟΙΪΑ

"ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ ΠΛΟΙΑ ΜΟΥ„

8ον.—Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΕΧΘΡΟΝ

ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΑΝΤΙΝΑΥΑΡΧΟΥ κ. ΓΚΟΡΝΤΟΝ ΚΑΜΠΕΛ

Δὲν εἴχαμε σχεδὸν βγῆ ἀπὸ τὸν λιμένα καὶ ἀρχίσαμεν νὰ λαμβάνωμεν σήματα S.O.S. καὶ ἄλλα ραδιογραφήματα ἐμφαίνοντα τὴν ἐμφάνισιν ὑποβρυχίου. Ἡ νότιος ἀκτὴ τῆς Ἰρλανδίας ἐφαίνετο περιοχὴ πλήρης ὑποσχέσεων· ἐκανονίσαμεν λοιπὸν τὴν πορείαν μας ἀναλόγως.

Ἡ ρουτινιέρικη τότε ζωή μας εἰς τὴν θάλασσαν ἐποικίλλετο, ἐννοεῖται, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων τῆς ἡμέρας· γενικῶς ὅμως ἦτο ρυθμισμένη ὡς ἑξῆς περίπου:

Μίαν ὥραν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου: Ἐγερτήριον. Ἀσκήσεις. Γυμνάσια τῆς ὁμάδος τοῦ πανικοῦ. Αἱ λέμβοι δὲν καταβιβάζοντο πραγματικὰ πολὺ συχνά.

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀσκήσεων «εἰς τάξιν περιπολίας—δηλαδὴ οἱ μισοὶ ἄνδρες ἦσαν εἰς τὰ πυροβόλα—ὀλίγοι ἄνδρες τῆς βάρδιας ἐκαλοῦντο νὰ καθαρίσουν τὴν γέφυραν κλπ.

7.30'.—Πρωϊνὸν πρόγευμα προμεσημβρινῆς βάρδιας.
8.—Ἀλλαγὴ βάρδιας. Δεύτερον πρωϊνὸν πρόγευμα.
8.30'.—Καθαριότης τῶν θαλάμων.
9.—Ἀναφορὰ καὶ προσευχή.
11.30'.—Πρόγευμα τῆς ἀπογευματινῆς βάρδιας.
12.—Ἀλλαγὴ βάρδιας.
3.30'.—Τέϊον τῶν μισῶν ἀνδρῶν τῆς βάρδιας.
4.30'.—Καθαριότης τῶν αἰθουσῶν φαγητοῦ.
5.—Ἑσπερινὴ βάρδια. Ἐπιθεώρησις τῶν θαλάμων.
6.—Ἔκδοσις δελτίου τύπου.
Δύσις τοῦ ἡλίου.—Προετοιμασία τῶν ἀλλαγῶν μεταμφιέσεως.
Μισὴ ὥρα μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. —Ἀποχώρησις τῶν πληρωμάτων τῶν πυροβόλων. «Ὅλοι οἱ ἄνδρες ἐπὶ τοῦ καταστρώματος» πρὸς ἀλλαγὴν τῆς ἐμφανίσεώς μας. Αὐτὴ ἀπῄτει μίαν ἕως ἓξ ὥρας—τὸ δεῖπνον ἐδίδετο ἀναλόγως τῶν περιστάσεων. Ἐπίσης ἐξετελοῦντο γυμνάσια, ἂν ἦτο ἀνάγκη.
9.—Ἐπιθεώρησις καὶ ἀναφορὰ εἰς τὸν πλοίαρχον.

Εἰδικοὶ παρατηρηταὶ ἐτοποθετοῦντο διὰ τὴν νύκτα, ἀναλόγως τῆς ὁρατότητος καὶ τῶν ἄλλων συνθηκῶν.

Αὐτή, ἐννοεῖται, εἶνε ἁπλῆ σκιαγραφία τῶν ὅσων ἐπράττομεν, διότι τόσα ἄλλα ἀκόμη πράγματα ἔπρεπε νὰ γίνουν, ὡς ἡ περισυλλογὴ τῶν ναυαγῶν καὶ ἡ ἀνθράκευσίς μας ἐν ὥρᾳ νυκτός. Ὅσον ὅμως ἠμπορούσαμεν, ἐμέναμεν πιστοὶ εἰς τὸ ὡράριόν μας.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΣΥΓΚΙΝΗΣΕΙΣ

Ἡ περιπολία ἔγινε, φυσικά, περισσότερον ἐνδιαφέρουσα καὶ ἐκνευριστική, δεδομένου ὅτι ὅταν ἐμαθαίναμεν ὅτι ἄλλα πλοῖα εἶχον ὑποστῇ ἐπίθεσιν, ἐφαίνετο ἀναπόφευκτον πῶς θὰ ἐρχόταν ἀργὰ ἢ γρήγορα ἡ σειρά μας. Δεδομένου ὅμως ὅτι τὸ ὑποβρύχιον ἀπαρεγκλίτως ἤλλασσε θέσιν μετὰ τὴν ἐπίθεσίν του ἐναντίον ἑνὸς πλοίου, ἦτο ἐξαιρετικῶς δύσκολον, ἂν ὄχι ἀδύνατον, νὰ τὸ συναντήσωμεν. Εἶνε εὔκολον νὰ φαντασθῇ τις ὅτι, ἀκόμη καὶ ἂν ἕνα πλοῖον καὶ ἕνα ὑποβρύχιον ἤθελαν νὰ συναντηθοῦν κατόπιν συνεννοήσεως εἰς τὸ μέσον τοῦ ὠκεανοῦ, ἂν ἡ ἀτμόσφαιρα δὲν ἦτο διαυγὴς καὶ ἐπεκράτει κακοκαιρία, τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ ἦτο διόλου εὔκολον. Προσθέσατε εἰς τοῦτο ὅτι οὔτε τὸ ὑποβρύχιον, οὔτε τὸ πλοῖον εἶχε τὴν παραμικρὰν ἰδέαν ποῦ ἦτο ὁ ἀντίπαλός του καὶ θὰ ἐννοήσετε ὅτι αἱ δυσχέρειαι ἦσαν ἀκόμη μεγαλύτεραι. Ἀλλὰ ἐζοῦσαμε μὲ τὴν ἐλπίδα. Τότε ἔντονος ἦτο ἡ ἐπιθυμία ὅλου τοῦ πληρώματος ὅπως ἐμπλακῇ εἰς ἀγῶνα, ὥστε ὅταν ἐκαύσαμεν ὅλο τὸ κάρβουνό μας ἀντὶ νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς λιμένα διὰ νὰ ἀνεφοδιασθῶμεν, ἐπήραμεν κάρβουνο ἀπὸ τὸ φορτίον μας. Ἡ βραδεῖα καὶ ἀνιαρὰ ἐργασία τῆς μεταφορᾶς του ἀπὸ τὰ ἀμπάρια εἰς τὴν ἀνθρακαποθήκην μόνον ἐν ὥρᾳ νυκτὸς ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ.

Δὲν ἐχρειάσθη νὰ περιμένωμεν πολὺ διὰ τὴν πρώτην μας συγκίνησιν, ἡ ὁποία θὰ ἠμποροῦσε νὰ τελειώσῃ πολὺ δυσάρεστα. Ἐπλέομεν ὡς οὐδέτερον πλοῖον. Αὐτὸ ἐγίνετο τὴν νύκτα μὲ τὴν τοποθέτησιν ἐπὶ τοῦ «θαλάμου τοῦ πηδαλίου» ἑνὸς φωτεινοῦ σήματος, τὸ ὁποῖον ἔδειχνε τὴν ἐθνικότητα εἰς τὴν ὁποίαν δῆθεν ἀνήκομεν. Φυσικὰ εἶχαν ληφθῆ μέτρα διὰ τὸ σβύσιμόν του ἐν περιπτώσει ἐμπλοκῆς εἰς τὸν ἀγῶνα—ἀλλὰ ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς οὐδετερότητός μας ἦτο ἡ ἀποφυγὴ νυκτερινῆς ἐπιθέσεως. Περὶ τὴν δεκάτην διεκρίναμεν ἕνα χαμηλὸν σκάφος πρὸς τὰ δεξιά μας πλέον βραδέως πρὸς διεύθυνσιν ἀντίθετον πρὸς τὴν ἰδικήν μας.

Μετὰ προσεκτικὴν παρακολούθησιν τοῦ κατέληξα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ὑποβρυχίου καὶ διέταξα στροφὴν τοῦ πλοίου διὰ νὰ τὸ κτυπήσω εἰς τὰ πλευρά. Δὲν εἴχαμεν προβολεῖς· ἡ χρησιμοποίησις ἑπομένως τῶν πυροβόλων θὰ ἦτο ἀνωφελής. Καθὼς ἐστράφην, ἀντελήφθην τὸ σφάλμα μου καὶ εἶδα ὅτι ὁ στόχος ἦτο μία ἀκταιωρός. Ἐπανήλθον λοιπὸν εἰς τὴν πορείαν μας· ἀλλὰ τώρα ἄρχισε καὶ αὐτὸ νὰ μὲ ὑποπτεύεται καὶ ἐφοβήθην ὅτι θὰ ἤνοιγε πῦρ. Ἐστράφη, μ' ἐπλησίασε καὶ ἠρώτησε διὰ τοῦ ἀσυρμάτου: «Τί πλοῖον;» Ἔδωκα τὸ πλαστὸν ὄνομά μας καὶ προσέθεσα: «Πηδάλιον βεβλαμμένον». Τὸ ὄνομά μας ἔτυχε νὰ μοιάζῃ μὲ μίαν λέξιν χρησιμοποιουμένην κυρίως ὑπὸ τῶν θαλασσινῶν· ὁ πλοίαρχός του ἐνόμισεν ἴσως ὅτι ἤθελα νὰ τὸν ὑβρίσω, ἀφοῦ δὲν ἠμπόρεσα νὰ τὸν κτυπήσω, καὶ ἐξηκολούθησε νὰ μὲ ἀκολουθῇ καὶ νὰ μὲ ἐρωτᾷ: «Τί πλοῖον;» καὶ νὰ λαμβάνῃ πάντοτε τὴν ἰδίαν ἀπάντησιν. Μόνον ὅταν κατώρθωσα νὰ τοῦ μεταβιβάσω ἕνα ραδιογραφικὸν κρυπτογράφημα, μὲ ἄφηκεν ἥσυχον.

Ἐπράττομεν πᾶν ὅ,τι ἠδυνάμεθα διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ ἔλθωμεν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν ἐχθρόν, πότε πλέοντες καὶ πότε σταματῶντες, πότε «ὄχι ὑπὸ ἔλεγχον» καὶ πότε «ἀνίκανοι πρὸς πλοῦν». Μιὰ φορὰ ἀκούσαμεν δύο ὑποβρύχια συνομιλοῦντα τὴν νύκτα· μᾶς ἐφάνησαν πολὺ κοντά. Ἠθελήσαμεν νὰ τὰ ἐνθαρρύνωμεν, στέλλοντες ἀνοικτὸν ραδιογράφημα πρὸς τὴν ἑταιρίαν μας εἰς Λίβερπουλ καὶ λέγοντες ὅτι: «Καθυστερήσαμεν λόγῳ καιροῦ, εὑρισκόμεθα πλάτος ..., μῆκος ..., ἐλπίζομεν φθάσωμεν Λίβερπουλ ἐξ π. μ. Παρασκευῇ.» Κατόπιν ἤλλαξα κῦμα καὶ ἀπήντησα εἰς τὸν ἑαυτόν μου: «Ραδιογράφημά σας ἐλήφθη.» Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἠλπίζομεν νὰ πληροφορήσωμεν τὸ πλησιέστερον ὑποβρύχιον ποῦ εὑρισκόμεθα καὶ ποίαν πορείαν ἀκολουθούσαμεν. Δὲν ἐφάνη ὅμως. Ἴσως νὰ μὴ ἐπῆρε τὰ ραδιογραφήματα λόγῳ διαφορᾶς τοῦ μήκους τοῦ κύματος.

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

Ὁπωσδήποτε, ἦταν μιὰ εὐκαιρία, τὴν ὁποίαν δὲν ἔπρεπε νὰ χάσωμεν.

Μετ' ὀλίγων ἑβδομάδων προσπάθειαν νὰ ἐπιτύχωμεν μίαν συνάντησιν μετὰ τοῦ ἐχθροῦ, εἰδοποιήθημεν ὅτι ἕνα ὑποβρύχιον παρέπλεε τὴν δυτικὴν ἀκτὴν τῆς Ἰρλανδίας· συμπεραίνοντες ὅτι θὰ προσεπάθει ἴσως νὰ ἰδῇ κανέναν ἀπὸ τοὺς φάρους τῆς νοτιοδυτικῆς ἄκρας, πρὶν ἀρχίσῃ τὴν καταδρομικὴν σταδιοδρομίαν του εἰς τὴν Μάγχην ἢ εἰς τὸν Βισκαϊκὸν Ὅρμον, ἐκανονίσαμεν ἀναλόγως τὴν πορείαν μας κατὰ τὰς δύο ἑπομένας ἡμέρας. Εἶχα πάντοτε ὑπ' ὄψιν ὅτι θὰ ἦτο πλεονεκτικὸν δι' ἡμᾶς νὰ βυθίσωμεν ἕνα ὑποβρύχιον πρὶν ἀρχίσῃ τὰς καταβυθίσεις πλοίων, διότι ἔτσι πολύτιμα σκάφη καὶ πολλαὶ ὑπάρξεις θὰ ἐσώζοντο. Τὰ ἐξημερώματα τῆς 22 Μαρτίου 1916 μᾶς εὗρον παραπλέοντας τὴν δυτικὴν ἀκτὴν μὲ ταχύτητα ὀκτὼ κόμβων, ὑπὸ τὴν μορφὴν «καρβουνιάρικου» χωρὶς σημαίαν κατευθυνομένους πρὸς βορρᾶν.

Τὴν 6.40' ὁ παρατηρητὴς τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς ἐφώναξεν ὅτι διέκρινε κάποιον ὕποπτον ἀντικείμενον εἰς τὸν ὁρίζοντα, πρὸς τὰ δεξιά, εἰς ἀπόστασιν πέντε περίπου μιλίων. Μιὰ γρήγορη ματιὰ μὲ τὰ ναυτικὰ γυαλιὰ ἀπεκάλυψε τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ὑποβρυχίου πλέοντος εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. Μόλις ἔφεγγε καὶ ἕνα μικρὸν ἀντικείμενον, τόσον μικρυά, ἠμπορεῖ εὔκολα νὰ ξεγελάσῃ ἠμπο-

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΔΥΟ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΑΝ. ΣΧΟΛΗΣ ΕΜΠΟΡ. ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝ. ΣΠΟΥΔΩΝ κ. Ι. ΤΟΥΡΝΑΚΗ

Β'

Ὅταν ὑποστηρίζωμεν τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐποικιστικῆς κινήσεως καὶ τὴν διάνοιξιν νέων ἐργατικῶν ἀγορῶν μὲ παγκόσμιον ἑλκτικὴν δύναμιν, δὲν βλέπομε κατὰ ποίαν λογικὴν συνέπειαν πρέπει, σώνει καὶ καλά, νὰ θεωρηθῶμεν ὡς ἐχθροὶ καὶ περιφρονηταὶ τῶν ἰδανικῶν τῶν Ἐθνῶν. Εἶνε ἄλλως τε γνωστόν, ὅτι ὄχι μόνον τὴν ἰδέαν τῆς προστασίας τῆς παραγωγῆς δὲν ἀποστέργομεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν θεωρίαν τῆς αὐταρκείας ὑποστηρίζομεν. Θέλομεν ὅμως νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ μεγίστου δυνατοῦ ὁρίου αὐταρκείας διὰ τῶν ἐλαχίστων θυσιῶν τῆς εὐρυτέρας λαϊκῆς μάζης καὶ διὰ τῶν ἀσφαλεστέρων ὁδῶν.

Ἐὰν ἀκολουθήσωμεν τὴν πολιτικὴν τῶν ὑψηλοτάτων βιομηχανικῶν δασμῶν καὶ τοῦ περιορισμοῦ τῆς μεταναστεύσεως, ὅπως ἐπιζητοῦν οἱ καταπολεμοῦντες τὴν ἐλευθερίαν τῆς κινήσεως τῶν πληθυσμῶν, ὄχι μόνον οὐδέποτε θὰ κατορθώσωμεν νὰ γίνωμεν αὐτάρκεις, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας κινδυνεύομεν πολὺ σύντομα νὰ καταποντισθῶμεν εἰς ἕνα ἀπέραντον ὠκεανὸν κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν κρίσεων.

Ὅταν μία χώρα ἐπιθυμῇ νὰ δημιουργήσῃ αὐτάρκειαν, εἶνε βεβαίως ἀπαραίτητον προηγουμένως νὰ ἔχῃ ἐξασφαλίσει αὐτάρκειαν γεωργικῶν εἰδῶν. Ἐφ' ὅσον ὅμως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ καλλιέργεια τῶν κυριωτέρων πρώτων ὑλῶ: βάμβακος, ζαχαρωδῶν τεύτλων, καννάβεως κλπ. εἶναι ἄγνωστος ἀκόμη, ἐφ' ὅσον ἀκόμη ὑπάρχουν μεγάλαι ἐκτάσεις γῆς ἀκαλλιέργητοι καὶ τὰ κυριώτερα τῶν τροφίμων, ἰδίως σῖτος καὶ γαιόμηλα, εἰσάγονται κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, εἶνε, νομίζομεν, ἐξωφρενικὸν νὰ ὁμιλῶμεν περὶ ὑπερπροστασίας τῆς βιομηχανίας.

Πῶς ὅμως εἶνε δυνατὸν νὰ πάρῃ ἐπάνω της ἡ γεωργικὴ παραγωγὴ τὴν στιγμὴν ποῦ, πρὸς χάριν μερικῶν βιομηχανιῶν αἱ ὁποῖαι προώρως ἀνεπτύχθησαν, ἀναγκάζεται ὁ γεωργὸς ν' ἀγοράζῃ ὅλα τὰ εἴδη τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀγροῦ του: ἐργαλεῖα, λιπάσματα, φάρμακα, μηχανὲς κλπ. εἰς τιμάς, πολλάκις, διπλασίας τῶν διεθνῶν;

Εἶνε ἄλλως τε γνωστὸν ἀξίωμα τῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς, ὅτι διὰ χώρας ἀνεξελίκτους, εἶνε ὅλως δι' ὅλου ἀσύμφορος ἡ σύγχρονος προστασία γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν συμφερόντων, ὄχι μόνον διότι διὰ τῶν βιομηχανικῶν δασμῶν ἐπιβαρύνονται ἀμέσως τὰ παραγωγικὰ ἔξοδα τοῦ γεωργοῦ, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ, διὰ τῆς τελωνειακῆς προστασίας, τεχνητῶς αὐξανομένη ἕλξις τῶν βιομηχανικῶν κέντρων, ἀπορροφῶσα χρησίμους ἐργατικὰς χεῖρας ἐκ τῆς ὑπαίθρου, παρεμποδίζει τὴν διάδοσιν τῶν καλλιεργειῶν καὶ τὴν πύκνωσιν τῶν γεωργικῶν πληθυσμῶν.

Ἡ τελευταία μάλιστα ἄποψις ἔχει ἐξαιρετικὴν σημασίαν διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς ὅλας τὰς ἄλλας εὐρωπαϊκὰς χώρας, περιφρονήσασα ἀνέκαθεν τὰς ἐσωτερικὰς συγκοινωνίας, παρουσιάζει ἀπὸ οἰκονομικῆς καὶ δημογραφικῆς ἀπόψεως ἐπικίνδυνον ὑπερτροφίαν τῶν παραλίων ἄκρων, λόγῳ τῆς ὁποίας ἐστερήθη ἡ χώρα τῆς ἱκανότητος ὅπως ἀναδείξῃ ἠπειρωτικὸν πολιτισμὸν δυνάμενον νὰ ἀντιδράσῃ κατὰ τῆς ἀποσυνθετικῆς δυνάμεως τῆς θαλάσσης καὶ νὰ ἐπιφέρῃ μίαν ἰσοπέδωσιν τῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς ἀναπτύξεως τῶν κατοίκων ὅλων ἐν γένει τῶν διαμερισμάτων τοῦ Κράτους.

Ὅλαι αἱ μεγάλαι μας πόλεις εὑρίσκονται πλησίον τῆς θαλάσσης καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῶν καταγίνονται σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου μὲ διάφορα παρασιτικὰ ἔργα, ἐνῷ αἱ μεγάλαι περιουσίαι ποῦ ἔχουν εἰς αὐτὰς συγκεντρωθῆ εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ προϊὸν θαλασσίων καὶ ἄλλων διαφόρων ἐξωτερικῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων ὄχι δέ, ὡς ἔπρεπε νὰ εἶνε, τὸ διαυγὲς ἀπόσταγμα μιᾶς βαθείας καὶ ἐπιμόχθου ἐκμεταλλεύσεως τῶν πλουτοπαραγωγῶν πηγῶν τῆς ἐνδοχώρας.

Καὶ τώρα, μὲ τὴν ἀρξαμένην τεχνητὴν βιομηχανοποίησιν, αἱ ἱδρυόμεναι βιομηχανίαι, ἀντὶ νὰ διασπαροῦν ἐφ' ὅλης τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐθνικοῦ ἐδάφους, σύμφωνα μὲ τοὺς περὶ ἐγκαταστάσεως τῆς βιομηχανίας νόμους καὶ νὰ ριζοβολήσουν εἰς τοὺς τόπους ὅπου ὑπάρχουσι πρῶται ἢ δυναμικαὶ ὗλαι καὶ εὐθηνότεραι ἐργατικαὶ ἀγοραί, ἀναγκάζονται, ἕνεκεν ἐλλείψεως συγκοινωνιακῶν μέσων καὶ ἀνεκτοῦ ἠπειρωτικοῦ ἐκπολιτιστικοῦ περιβάλλοντος, νὰ τραπῶσι πρὸς τὰ μεγάλα παραθαλάσσια κέντρα καταναλώσεως, ὅπου τὰ ἐργατικὰ καὶ τὰ ἄλλα παραγωγικὰ ἔξοδα εἶνε μεγάλα καὶ κατὰ συνέπειαν οἱ ἀπαιτούμενοι διὰ τὴν προστασίαν αὐτῶν δασμοί, μέγιστοι.

Ἰδοὺ λοιπὸν διατί ὑποστηρίζομεν τὴν ἰδέαν τοῦ ἠπειρωτικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀγροτικῆς ἑστίας καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς καταργήσεως παντὸς ψευδοῦς κέντρου ἕλξεως ἐπιτείνοντος τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν ἀκαταστασίαν ποῦ δημιουργεῖ ἡ ἔμφυτος μανία τῆς φυλῆς νὰ καταστάλάξῃ εἰς τὰ παράλια πλησίον τῶν θαλασσίων δρόμων συγκοινωνίας.

Προστατεύοντες δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὴν πρώτην τυχοῦσαν βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν, τὴν ὁποίαν κάθε πρώην μικροπαντοπώλης ἐδημιούργησε προχείρως καὶ χωρὶς βαθύτερον ὑπολογισμόν, στραγγαλίζομεν τὴν ἰδέαν τῆς συγκεντρώσεως τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς πυκνώσεως τῶν ἠπειρωτικῶν μας πληθυσμῶν, διὰ τὴν ὁποίαν κόπτονται οἱ ἐχθροὶ τῆς προτάσεώς μας.

Ὁ τόπος μας ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ μέχρις ἀναπτύξεως τῆς γεωργικῆς μας παραγωγῆς, μόνον μετρίους προστατευτικοὺς δασμοὺς δύναται νὰ ἀνεχθῇ, χάριν διαπαιδαγωγήσεως ὡρισμένων γεωργικῶν - βιομηχανικῶν κλάδων καὶ ὄχ. ὑπερπροστατευτικὰ δασμολόγια τείνοντα εἰς τὴν σταθεροποίησιν μιᾶς σαθρᾶς βιομηχανικῆς καταστάσεως, τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησαν οἱ κακοὶ νομισματικοὶ ὅροι τῆς χώρας καὶ τὰ διάφορα συναλλαγματικὰ βραβεῖα.

Διὰ τῆς πληθώρας τῶν βιομηχανικῶν δασμῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ διὰ τοῦ ὕψους τοῦ δασμολογικοῦ συντελεστοῦ ἀφ' ἑτέρου, περιορίζομεν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑφισταμένην ποικιλλοτρόπως πιέζομεν, ἰδίως τὴν ἐξαγωγικήν, ἐφ' ὅσον διὰ τῶν πολλῶν καὶ ὑψηλῶν δασμῶν περιορίζομεν τὸ ὑλικὸν τῶν ἀντιπαροχῶν διὰ τὴν συμβατικήν μας πολιτικήν.

Δὲν εἶνε λοιπὸν παράδοξον διατί καταδικάζομεν μίαν τοιαύτην ὑπερπροστατευτικὴν πολιτικὴν ὄχι μόνον ἀπὸ διεθνοῦς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως.

Ἐπιμένομεν ἐπὶ τῆς ἰδέας τῆς διὰ τῆς μεταναστεύσεως ἀντιδράσεως κατὰ τῶν πληθυσμιακῶν διακυμάνσεων, ἰδιαιτέρως μάλιστα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀφοῦ ἀκριβῶς εἰς τὴν χώραν αὐτὴν αἱ ἐκ τῆς μεταναστεύσεως ζημίαι ὑπῆρξαν, ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλας χώρας, ἐλάχισται, ἐνῷ ἀπεναντίας τὰ ὠφελήματα καὶ ἄλλοτε βεβαίως, ἰδίως ὅμως κατὰ τὴν σημερινὴν περίοδον, σημαντικά. Διότι, καθὼς εἴπομεν, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σήμερον κυρίως μᾶς ἐνδιαφέρει εἶνε, τὸ πῶς νὰ περιορίσωμεν τὸ διαρκῶς ὀγκούμενον κῦμα τῆς ἀστυφιλίας, τὸ ὁποῖον ἀντιθέτως ἡ πολιτικὴ τῆς τεχνητῆς βιομηχανοποιήσεως καθιστᾷ ὁλονὲν καὶ ἀπειλητικώτερον.

Πρέπει δὲ νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι ἡ ἔντασις τοῦ μεταπολεμικοῦ οὐρμπανισμοῦ, ὀφείλεται μὲν βεβαίως καὶ εἰς ψυχολογικοὺς λόγους πλὴν ὄχι καὶ ἐξ ὁλοκλήρου, ἀλλὰ κατὰ ἕνα μέγα, μέγιστον μέρος, εἰς διάφορα οἰκονομικὰ αἴτια ὀφειλόμενα κυρίως εἰς τὴν καταστολὴν τῆς μεταναστεύσεως. Διότι ἄλλοτε, ὅταν ἡ μετανάστευσις ἦτο ζωηροτέρα, ἡ στενοχωρουμένη χωρικὴ οἰκογένεια δὲν ἐξετοπίζετο ὁλόκληρος, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἓν μόνον μέλος αὐτῆς ἀπεχωρίζετο, καὶ τοῦτο προσωρινῶς, κατορθῶνον ταχύτατα διὰ τῆς ἐν τῇ ξένῃ ἐργασίας του ὄχι μόνον τὴν ἀπομένουσαν οἰκογένειάν του νὰ συντηρήσῃ, ἀλλὰ καὶ τὴν οἰκονομικήν της δύναμιν νὰ αὐξήσῃ καὶ νὰ στερεώσῃ.

Ἀντιθέτως σήμερον ἡ ὑποφέρουσα οἰκογένεια ἀναγκάζεται σύσσωμος νὰ ἐγκαταλείψῃ τοὺς ἀγροὺς καὶ νὰ καταφύγῃ διὰ παντὸς εἰς τὰς πόλεις, ὅπου κατὰ κανόνα διάγει παρασιτικὸν βίον καὶ προλεταροποιεῖται. Ἡ εἰς πολλὰς μάλιστα περιφερείας ἀποτυχία τῆς ἀγροτικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων, ἐν συνδυασμῷ πάντοτε πρὸς τὸ γεγονὸς τοῦ περιορισμοῦ τῆς μεταναστεύσεως, ἐπεδείνωσε τὴν κατάστασιν καὶ κατήντησε τὰς πόλεις ὀργανισμοὺς παρασιτικοὺς καὶ ὑδροκεφάλους στερουμένους τῶν ἀπαραιτήτων ἀγροτικῶν σπονδύλων, ὅπου διαρκῶς στοιβάζεται ἕνα ἀθλιέστατον προλεταριᾶτον χωρὶς καμμίαν θέλησιν πρὸς ἐργασίαν καὶ ὄρεξιν διὰ τὴν ζωήν. Τί προβλήματα ἠμποροῦν νὰ προκύψουν ἀπὸ τὴν δημογραφικὴν αὐτὴν ἀκαταστασίαν καὶ τὴν ἐκκολαπτομένην ἀθλιότητα εἶνε εὔκολον κάθε σοβαρῶς σκεπτόμενος ἐγκέφαλος νὰ διακρίνῃ.

Ἀλλὰ ὑπεύθυνον δι' ὅλην αὐτὴν τὴν κρατοῦσαν οἰκονομικὴν καὶ δημογραφικὴν ἀρρυθμίαν εἶνε τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τὸ ὁποῖον οὐδεμίαν φροντίδα κατέβαλε διὰ τὴν μελέτην τῶν παραγωγικῶν ὅρων τῆς χώρας, οὔτε κατώρθωσε μέχρι σήμερον νὰ θεμελιώσῃ ὡρισμένας καὶ σταθερὰς ἀρχὰς ἐμπορικῆς πολιτικῆς διὰ νὰ προλάβῃ τὴν δημιουργίαν μιᾶς τοιαύτης καταστάσεως καὶ νὰ προασπίσῃ τὸν ἐθνικὸν οἰκονομικὸν κορμὸν ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴν ὅλων αὐτῶν τῶν βιομηχανικῶν μικροοργανισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἤδη ἐγείρουν τὴν αὐθάδη ἀξίωσιν ὅπως ὁλόκληρος ἡ Ἑλλὰς παύσῃ νὰ ἀναπνέῃ καὶ ὅπως κάθε ἄλλο οἰκονομικὸν συμφέρον τεθῇ εἰς τὸ περιθώριον.

ΙΩ. ΤΟΥΡΝΑΚΗΣ
καθηγητὴς τῆς ἐφηρμοσμένης πολιτικῆς οἰκονομίας εἰς τὴν ἀνωτάτην σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΠΩΣ ΘΑ ΔΙΕΞΑΓΩΝΤΑΙ ΑΙ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ ΕΚΠΟΙΗΣΕΩΝ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

Σχετικῶς μὲ τὰς δημοπρασίας ἐκμισθώσεων, ἐκποιήσεων κλπ. τῶν μουσουλμανικῶν κτημάτων πληροφορούμεθα, ὅτι ἡ τροποποιηθεῖσα σχετικὴ σύμβασις ἔχει οὕτω:

«Πᾶσαι αἱ δημοπρασίαι ἐκμισθώσεων μέχρις ἑνὸς ἔτους, ἐκποιήσεως νομίμως κεκηρυγμένων ἑτοιμορρόπων καὶ παντοειδοῦς ὑλικοῦ καὶ κινητῶν μέχρι τῶν δραχμῶν 10 χιλιάδων, κατακυροῦνται ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διεξαγωγῆς αὐτῶν, αἱ δὲ τῶν πολυετῶν ἐκμισθώσεων, ἐκποιήσεων τῶν νομίμως κεκηρυγμένων ἑτοιμορρόπων καὶ παντοειδοῦς ὑλικοῦ καὶ κινητῶν ἀξίας ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας δραχμῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διεξαγωγῆς αὐτῶν καὶ τῶν πωλήσεων ἑτέρων ἀκινήτων ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς διεξαγωγῆς των.

Ἐν περιπτώσει καταθέσεως νέας προσφορᾶς μείζονος τῆς ἐν δημοπρασίᾳ, τελευταίας τοιαύτης ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, ἡ δημοπρασία ἐπαναλαμβάνεται. Ἡ προσφορά, προκειμένου περὶ πρώτης ἐπαναλήψεως πρέπει νὰ εἶνε μείζων τοὐλάχιστον διὰ τὰς μισθώσεις κατὰ 1)10 καὶ διὰ τὰς πωλήσεις κατὰ 1)20 τῆς ἐν δημοπρασίᾳ τελευταίας τοιαύτης, προκειμένου δὲ περὶ νέας ἐπαναλήψεως τὰ ποσοστὰ ταῦτα, ἂν μὲν εἶνε ἡ δευτέρα διπλασιάζονται, ἂν ἡ τρίτη τριπλασιάζονται, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀμέσως προηγουμένης δημοπρασίας. Πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω προσφοραὶ πρέπει νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ καταθέσεων, λόγῳ ἐγγυήσεως τῆς διὰ τὴν δημοπρασίαν ἀρχικῶς ὡρισμένης τοιαύτης, ηὐξημένης κατὰ τὸ ποσὸν τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῆς ἐν δημοπρασίᾳ τελευταίας προσφορᾶς καὶ τοῦ ὡρισμένου κατωτάτου ὁρίου τῆς αὐτῆς δημοπρασίας. Αἱ ἐγγυήσεις αὗται καταπίπτουσιν ὑπὲρ τῆς διαχειριστρίας Τραπέζης καὶ εἰς βάρος τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν προσφοράν, ἂν δὲν προσέλθῃ οὗτος κατὰ τὴν δημοπρασίαν καὶ πλειοδοτήσῃ τοὐλάχιστον κατὰ τὸ ποσὸν τῆς ἐπὶ πλέον προσφορᾶς του. Προκειμένου περὶ ἐπαναλήψεως δημοπρασίας κατόπιν νέας προσφορᾶς ἢ λόγῳ ματαιώσεως τῆς δημοπρασίας, δημοσιεύεται περιληπτικὴ περὶ τούτου εἰδοποίησις εἰς ἐπιτόπιον ἐφημερίδα, εἰδικῶς δὲ εἰδοποιεῖται ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην δημοπρασίαν τελευταῖος πλειοδότης δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει ταχυδρομουμένης.

Αἱ τοιχοκολλήσεις καὶ δημοσιεύσεις αὗται ἐνεργοῦνται προκειμένου μὲν περὶ νέας προσφορᾶς τὸ ταχύτερον τὴν μεθεπομένην τῆς καταθέσεως αὐτῆς ἡμέραν προκειμένου δὲ περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας δι' οἱονδήποτε λόγον ἢ ματαιώσεως αὐτῆς τὸ ἐνωρίτερον τὴν τρίτην ἀπὸ τῆς ἀκυρώσεως ἢ τῆς ματαιώσεως τῆς δημοπρασίας ἡμέραν. Αἱ κατ' ἐπανάληψιν νέαι δημοπρασίαι ἐνεργοῦνται, ἐπὶ μὲν μισθώσεων, ἐκποιήσεων παντοειδῶν ὑλικῶν κινητῶν καὶ νομίμως κεκηρυγμένων ἑτοιμορρόπων ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ἐπὶ δὲ ἐκποιήσεων ἄλλων ἀκινήτων ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν ἄνω τοιχοκολλήσεων καὶ δημοσιεύσεων.»

—Στατιστικὴ νέων οἰκημάτων

Πληροφορούμεθα ὅτι διετάχθησαν τὰ ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Σόροβιτς, Γρεβενῶν, Καστορίας καὶ Λαγκαδᾶ νὰ γνωρίσωσι 1) πόσαι προσφυγικαὶ οἰκογένειαι τῆς δικαιοδοσίας των ἀναγκάζονται κατὰ μῆνα ἢ τρίμηνον νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰ παρ' αὐτῶν κατεχόμενα ἀνταλλάξιμα οἰκήματα ἢ δωμάτια, ἅτινα ἐκποιοῦνται παρ' αὐτῶν, 2) πόσα οἰκήματα ἢ δωμάτια ἐξεκενώθησαν μέχρι σήμερον καὶ εἰ δυνατὸν πῶς ἐστεγάσθησαν οἱ οὕτω ἐγκαταλείψαντες ταῦτα πρόσφυγες. Τοῦτο δὲ προκειμένου νὰ καταρτισθῇ στατιστικὴ τῶν ἀναγκαιούντων νέων οἰκημάτων.

Ο κ. ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΕΦΘΑΣΕΝ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΠΟΤΕ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Θεσσαλονίκης ἀφίχθη χθὲς τὴν πρωΐαν ἐκεῖ ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδης.

Ὁ κ. Ἐμμανουηλίδης εὐθὺς μετὰ τὴν ἀφιξίν του μετέβη εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν καὶ ἐδέχθη διαφόρους προσφυγικὰς ἐπιτροπάς, αἱ ὁποῖαι τοῦ ἀνέπτυξαν τὰ ζητήματά των.

Ἐπίσης συνειργάσθη ἐπὶ μακρὸν μετὰ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ κ. Καλλιδοπούλου καὶ τῶν τέως προσφύγων βουλευτῶν κ.κ. Ἰασωνίδου, Βουτυρᾶ καὶ Μουζμίδου.

Ὁ κ. Ἐμμανουηλίδης προσεκλήθη νὰ μεταβῇ εἰς Δράμαν καὶ Καβάλλαν λόγῳ ὅμως σοβαρῶν ζητημάτων τοῦ ὑπουργείου του θὰ ἐπιστρέψῃ ἐνταῦθα ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.

—Συνεργασία διὰ τὴν Ν. Φιλαδέλφειαν

Μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδη ἐκ Θεσσαλονίκης θὰ συνέλθῃ τὸ συμβούλιον στεγάσεως ὑπὸ τὴν προεδρίαν αὐτοῦ, διὰ ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὰ ὑπόλοιπα αἰτήματα τῶν προσφύγων τῆς Ν. Φιλαδελφείας. Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι μέχρι τέλους τῆς ἑβδομάδος θὰ ἔχῃ ἐπέλθῃ πλήρης συμφωνία μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Ν. Φιλαδελφείας καὶ τοῦ ὑπουργείου Προνοίας.

Σχετικῶς πληροφορούμεθα ὅτι μετὰ τὴν διευθέτησιν τῶν ἐν λόγῳ ζητημάτων αἱ ὀργανώσεις Ν. Φιλαδελφείας παρουσιαζόμεναι εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Προνοίας θὰ ἐκφράσωσιν εἰς αὐτὸν τὴν εὐγνωμοσύνην ὁλοκλήρου τοῦ συνοικισμοῦ.

—Ἀνακοινωθὲν κοινῆς ἀλυτρώτων καὶ προσφύγων ἐπιτοπείας

Κατὰ τὴν χθεσινὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς Κοινῆς Ἀλυτρώτων καὶ Προσφύγων Ἐπιτροπείας τὴν συγκροτηθεῖσαν κατόπιν αἰτήσεως τοῦ 1)20 τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ τῇ Διοικητικῇ ἐπεμβάσει τῆς Νομαρχίας, παρέστησαν περὶ τοὺς 150 ἀντιπρόσωποι διαφόρων προσφυγικῶν καὶ Ἀλυτρωτικῶν Ὀργανώσεων. Κατ' αὐτὴν ἐτέθη ζήτημα μομφῆς κατὰ τοῦ Προεδρείου αὐτῆς ἐπὶ τῷ ὅτι παρέβη τὸν κανονισμὸν τοῦ Σωματείου καὶ μὴ προσκαλέσαν τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ἐντὸς τοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ χρονικοῦ διαστήματος, ὅτι παρέβη τὴν ἔγγραφον διαταγὴν τῆς Νομαρχίας μὴ περιορισθὲν εἰς τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τὰ ὁποῖα περιελαμβάνοντο εἰς τὴν αἴτησιν καὶ καταγγελίαν τοῦ 1)20 τῶν μελῶν καὶ ὅτι δὲν ἐσεβάσθη τὴν θέλησιν τῆς χθεσινῆς Γεν. Συνελεύσεως περὶ θέσεως ψηφοφορίας διὰ τὴν ὅλην πολιτείαν της, ἐξεφράσθη ὁμοφώνως καὶ διὰ βοῆς ἐναντίον τοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Α. Κωνσταντιλιέρη Προεδρείου, ἀποδοκιμάσασα παταγωδῶς τοῦτο, τὸ ὁποῖον κατόπιν τούτου ἀπεχώρησε ἀναγνωρίσαν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κατ' αὐτοῦ μομφῆς, ἡ Γεν. Συνέλευσις διὰ τῶν ἐναπομεινάντων 120 περίπου ἀντιπροσώπων χρωμένη τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων της ἐξέλεξε προσωρινὸν Πρόεδρον τὸν κ. Σ. Θωμάρεϊς καὶ συνέχισε τὴν συνεδρίασιν ἀποφασίσασα τὴν ἐκλογὴν προσωρινῆς Διοικήσεως ἐννεαμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ.κ. Σ. Θωμάρεϊς, Μ. Ζερβοῦ, Δ. Μιχαηλίδου, Ι. Χούρσογλου, Χ. Λεβαντῆ, Εὐαγ. Χατζηϊωάννου, Α. Βοσνιάδου, Σ. Κρασιάδου καὶ Γ. Γαβριηλίδου μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ συντάξῃ τὴν προσήκουσαν ἔκθεσιν πρὸς τὴν Νομαρχίαν, νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν πρὸς τὸ κοινὸν καὶ τὰς ὀργανώσεις καὶ νὰ συγκαλέσῃ ἐντὸς τοῦ συντομωτέρου δυνατοῦ χρόνου τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπιτροπείας Ἀλυτρώτων.

(Ἐκ τῆς Προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς)

—Ἡ λέσχη νέας Φιλαδελφείας

Αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς Λέσχης τοῦ συνοικισμοῦ Ν. Φιλαδελφείας συνεχίζονται.

Τὸ κτίριον τῆς Λέσχης θὰ εἶνε ἕτοιμον ἐντὸς μηνός, θ' ἀρχίσῃ δὲ ὁριστικῶς ἡ λειτουργία της περὶ τὰ μέσα τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου.

ρούσε κάλιστα νὰ εἶνε κανένα μικρὸ ψαροκάραβο, δεδομένου μάλιστα ὅτι τὰ ὑποβρύχια συχνάκις μετεμφιέζοντο εἰς ἱστιοφόρα, ὑψώνοντα κατάρτια καὶ πανιά· ἀλλ' ἀφοῦ τὸ παρηκολουθήσαμεν ἐπ' ὀλίγα λεπτά, τὸ εἴδαμεν νὰ καταδύεται· οὐδεμία πλέον ἀμφιβολία ὑπῆρχε τί λογῆς ἀντικείμενον ἦτο.

ΖΩΝΤΑΝΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ ΔΟΛΩΜΑ

Δὲν ἠμπορούσαμεν νὰ κάμωμεν ἄλλο πρᾶγμα παρὰ νὰ πλέωμεν βραδέως· οἱ ἄνδρες εὑρίσκοντο ἤδη εἰς τάξιν μάχης, ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ τὸ «ὕποπτον ἀντικείμενον» ἐγένετο ὁρατόν. Τὸ ὑποβρύχιον, ἀφ' ἑτέρου, ἐνόμισε, φυσικά, ὅτι μᾶς διέκρινε (κοτζὰμ πλεούμενο μὲ καπνὸν) πρὶν τὸ ἰδοῦμε· ὥστε, ἂν ἠθέλαμεν νὰ ὑποστῶμεν ἐπίθεσιν, δὲν ἔπρεπε νὰ ἀποπειραθῶμεν διόλου νὰ ξεφύγωμεν—ἀπεναντίας, ἔπρεπε νὰ προσποιούμεθα ὅτι δὲν τὸ εἴχαμεν ἰδῇ. Τὸ πρᾶγμα ἦτο πολὺ εὔκολον, μολονότι ἐδοκιμάζαμεν ἕνα παράξενον αἴσθημα, ὅταν ἐκαταλάβαμεν πῶς ἦτο σχεδὸν βέβαιον ὅτι θὰ ὑφιστάμεθα τὴν ἐπίθεσιν ἑνὸς ἀοράτου ἐχθροῦ, καί, ἴσως, θὰ ἀνετιναζόμεθα εἰς τὸν ἀέρα, χωρὶς νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ ρίψωμεν μίαν κἂν ὀβίδα εἰς ἀπάντησιν.

Ἡ καταλληλοτέρα ἔκφρασις ποὺ ἄκουσα χρησιμοποιουμένην γι' αὐτὸ τὸ παιγνίδι εἶνε ἡ φράσις: «Ζωντανὸν ἀνθρώπινον δόλωμα». Ἦτο ἐπίσης παράξενον νὰ σκέπτεται κανεὶς ὅτι, μολονότι οὐδόλως μετεβάλομεν πορείαν ἢ ταχύτητα, ἐν τούτοις ἡμεῖς εἴμεθα πράγματι οἱ ἐπιτιθέμενοι, προσποιούμενοι ἄγνοιαν, καὶ βραδύτερον ἄμυναν διὰ νὰ ἐνεργήσωμεν τὴν ἐπίθεσίν μας.

Ἔτσι μὲ τὰ πυροβόλα γεμᾶτα, τοὺς ἄνδρας των κρυμμένους κοντά των, τὸν ἐπὶ τῆς γεφύρας παρατηρητὴν ἀγρυπνοῦντα καὶ ἀναμένοντα τὴν προσεχῆ κίνησιν τοῦ ἐχθροῦ καί, καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα, τὸ ἀδιάφορον πλήρωμα αὐτοῦ τοῦ φορτηγοῦ πηγαινοερχόμενον στὴν τύχη, κουβεντιάζον καὶ καπνίζον, ἐπεριμέναμεν διερωτώμενοι ἂν θὰ μᾶς ἐπετίθετο μὲ πυροβόλον ἢ τορπίλλην.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Προκηρύσσομεν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἀνοικτῶν προσφορῶν τὴν 28ην Ἰουλίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 12—1 μ.μ. εἰς τὰ γραφεῖα ἡμῶν (Τμῆμα Προμηθειῶν) Κηφισσίας 3 ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰ γραφεῖα ἐπιθεωρήσεως Κρήτης εἰς Χανιὰ διὰ τὴν προμήθειαν 334 μέτρων κυβικῶν ξυλείας Ρουμανίας.

Οἱ σχετικοὶ ὅροι εὑρίσκονται κατατεθειμένοι παρὰ τοῖς ὡς ἄνω γραφείοις ἡμῶν.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς ΕΑΠ)

MORUBILINE
ΑΝΤΙ ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΑΙΟΥ

Τοῦ μουρουνελαίου χρῆσις δὲν γίνεται κατὰ τὸ θέρος.

Ἀντιθέτως ἡ MORUBILINE, ἀντικαθιστῶσα τοῦτο, λαμβάνεται πάντοτε καὶ ὑπερέχει εἰς πλεονεκτήματα, οὖσα ἐντελῶς ἄοσμος καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης γεύσεως,

Λαμβάνεται κατὰ σταγόνας ἐντὸς ὀλίγου ὕδατος ἢ οἴνου.

Ἡ MORUBILINE διὰ τὰ πλεονεκτήματά της καὶ διὰ τὰ ἀσφαλῆ θεραπευτικὰ ἀποτελέσματά της συνιστᾶται παρ' ὅλων τῶν ἰατρικῶν κορυφῶν τοῦ κόσμου.

Ἐντομοκτόνον
Black FLAG

ΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡ 397.348.896.70
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Πειραιεῖ, Ἄργει, Πύργῳ, Πάτραις, Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Ναυπλίῳ, Αἰγίῳ, Καλάμαις, Σύρῳ, Χίῳ, Ἡρακλείῳ, Βόλῳ, Θεσσαλονίκῃ, Λαρίσσῃ, Τρικκάλοις, Μυτιλήνῃ, Χανίοις, Ζακύνθῳ, Πλωμαρίῳ, Ρεθύμνῃ, Τριπόλει, Καρδίτσῃ καὶ Καβάλλᾳ, Πρεβέζῃ, Καρλοβασίῳ καὶ Βαθεῖ (Σάμου).
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πατησίων καὶ Θήρας, παρὰ τὴν πλατεῖαν Ἀγάμων.
ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EST L^{TD}
4 LONDON WALL BUILDINGS EC 2
Μεθ' Ὑποκαταστημάτων ἐν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ & ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ Εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις ΕΛΛΑΔΟΣ & ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΑΣΑΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ
Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀποδοτέας εἰς ὃ νόμισμα ἐγένοντο, ὑπὸ ὅρους συμφέροντας.
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΔΡ 75.000 5 0)0 ΑΠΗΛΛΑΓΜΕΝΟΝ ΦΟΡΟΥ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,,

"Η ΦΛΟΓΑ,,

ΠΩΛ ΜΑΡΓΚΕΡΙΤ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ Τζέννη μοῦ ἀνοίγει. Ὄχι!... Δὲν τὴν πείραξε πολὺ τὴν Γιλβέρτη ἡ καταιγίς! Κάθεται τώρα μπροστὰ στὸ παληὸ πιάνο, ἀπὸ ξύλα τῶν νήσων. Τὴν βλέπω μέσα στὸ διπλανὸ δωμάτιο, ἀνάμεσα ἀπ' τὸ γυαλὶ τοῦ χωρίσματος, ποὺ ἀθόρυβα σήκωσε ἡ Τζέννη τὸ στόρ. Ἡ Γιλβέρτη παίζει μὲ τρόπον ἀδέξιο, σὰν παιδί, σὰν νὰ προσπαθῇ νὰ ξαναθυμηθῇ τὸ τραγοῦδι. Παίζει τὸ παληὸ ἐκεῖνο τραγουδάκι.

«Μικρή μου βοσκοπούλα, μᾶς ἔπιασε βροχή...»

Μιὰ ἔκφρασις ἀπίστευτης στενοχώριας βαραίνει τὸν λαιμό της, μὲ τὰ ξανθὰ μαλλιά της ποὺ πέφτουν ἀπάνω της καὶ τὸ καθαρό της προφίλ.

Ἔξαφνα βλέπω δάκρυα νὰ κατρακυλοῦν στὰ μάγουλά της. Κι' ἐξακολουθεῖ νὰ παίζῃ ἀδέξια: Σί-ρέ, σί-ρέ, σί-σόλ.

Κι' ἡ κρυστάλλινες νότες εἶνε σήμερα θλιβερές, θλιβερές.

—Ἡ κυρία κλαίει πολύ, ὅπως τώρα, μοῦ λέει ἡ Τζέννη μὲ τὸ ἐλαφρό της ἐγγλέζικο τόνο. Μετὰ τὴν νύκτα, ξύπνησε μ' ἕναν ἐφιάλτη, καὶ νόμισε πὼς ἦταν ἀληθινό... Εἶχε παραλήρημα ὅλο τὸ πρωΐ.

Ἡ Τζέννη ἀφίνει τὸ στὸρ νὰ πέσῃ, μ' ἕνα κίνημα ξηρὸ καὶ χαριτωμένο ταὐτοχρόνως. Εἶνε μερικὲς ἡμέρες, ποὺ ἔχει κι' αὐτὴ πειὸ κόκκινα τὰ μάγουλά της, καὶ πειὸ ζωηρὰ τὰ μάτια της... Ἡ ἄνοιξις!

Ὅπως φεύγει, ἀκούω ἀπ' τὴν κουζίνα τὸ γέλιο τῆς Φραγκίσκας, ἕνα γέλιο χαϊδευτικό, μόρτικο λιγάκι. Τὴν εἶδα στὴν αὐλὴ νὰ σκεπάζῃ τὸ κεφάλι της μὲ τὸ φόρεμά της, καὶ ἀνασηκώνοντας τὰ μισοφόρια της, νὰ συντροφεύῃ τὴν Ἀγάθη στὸν λαχανόκηπο. Τὸ βάδισμά της εἶνε πειὸ ἄτσαλο, καὶ τὸ κούνημα τῶν γλουτῶν της πειὸ προκλητικό... Ἡ ἄνοιξις!

Ναί... ἡ ἄνοιξις. Μᾶς λούζει μὲ τὶς πνοές της, παρασύρει μέσα μας ὅλες τὶς συγκεχυμένες ζωϊκὲς ὁρμές, ποὺ εἶνε σὰν τὸ προανάκρουσμα τοῦ ἔρωτος. Καὶ οἱ πειὸ ἀτίθασσοι στὴν ἐπιρροή της τὸ νοιώθουν, κι' οἱ πειὸ ταπεινοί, κι' οἱ πειὸ ἀγροῖκοι. Ἡ ἐπίδρασίς της φθάνει ἀκόμη κι' ὥς τὰ ζῷα. Μονάχα γιὰ τὴν Γιλβέρτη δὲν ὑπάρχει ἄνοιξις. Γι' αὐτὴν κατηργήθηκαν ἡ ἐποχές. Δὲν ξέρει πειὰ παρὰ μονάχα μιὰ μυστηριώδη σκιά, ποὺ δὲν εἶνε πειὰ ἡ ἡμέρα καὶ δὲν εἶνε ἀκόμη ἡ νύχτα. Ἐπέρασε τὸ κατώφλι τῆς μαύρης θύρας, πίσω ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἡ πραγματικότης κάνει τόπο στὰ ὄνειρα, κι' ὅπου δὲν ὑπάρχουν πειὰ οὔτε ἀγκαλιάσματα, οὔτε φιλιά, οὔτε τρυφερότης, οὔτε χαμόγελο. Εἶνε μόνη στὸ κρεβάτι της, στὸ τραπέζι, παντοῦ, σὰν καταδικασμένη. Κι' εἶνε μιὰ καταδικασμένη νὰ ζήσῃ.

Γιὰ μερικὲς στιγμὲς ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τὴν ἰδέα αὐτὴ μὲ ἀηδία, καὶ λέω πὼς θὰ ἦταν καλύτερα γι' αὐτήν—ὄχι, γιὰ μένα—νὰ μὴν ὑπάρχῃ... Γιατὶ τώρα, δὲν ὑπάρχει ἤδη... Προτιμωτέρα θὰ ἦταν μιὰ ἀρρώστεια ποὺ θὰ κατέτρωγε τὰ κόκκαλά της, θὰ σάπιζε τὴν σάρκα της, καὶ θὰ τῆς ἄφινε τὰ μάτια νὰ βλέπῃ τὴν συμφορά της, ἕνα μυαλὸ γιὰ νὰ καταρᾶται τὴν ἀδικία τῆς μοίρας της, μιὰ καρδιὰ ποὺ νὰ πάλλῃ ἀπὸ τρόμον. Θὰ ἐπιζοῦσε τοὐλάχιστον ἡ σκέψις της, καὶ μ' αὐτὴν θὰ ἐπικοινωνοῦμε ἀκόμη, παρὰ τὴν ἀπελπισία, μέσα στὴν δυστυχία τῆς σωματικῆς καταπτώσεως καὶ τὴν χειρότερη ψυχικὴ ἀγωνία. Βέβαια, θὰ ἦταν φρικτὸ νὰ τὴν βλέπῃ κανεὶς νὰ σβύνῃ μέρα μὲ τὴν ἡμέρα, νὰ παλαίῃ μάταια ἐναντίον μιᾶς ἀπὸ τὶς τρομερὲς ἐκεῖνες ἀρρώστειες ποὺ κατατρώγουν ἕνα πλάσμα νέον καὶ ὡραῖον, ἀλλά, θὰ μπορούσαμε, ὥς τὴν τελευταία στιγμή, νὰ πονοῦμε καὶ νὰ ἀγαπώμεθα.

Ἀπομεμακρυσμένη ἀπὸ τὴν ζωὴ τῶν ἄλλων, ἐπιβλεπομένη σὰν φυλακισμένη ἢ σὰν ἔνοχος, μονάχη στὸν κόσμο, χωρὶς οἰκογένεια, χωρὶς παιδιά, δὲν ἔχει πειὰ γιὰ νὰ τὴν προστατεύσῃ κανένα ἄλλον ἀπὸ ἐμένα, ποὺ δὲν μπορῶ νὰ κάμω τίποτεγι' αὐτήν. Ἡ στεῖρα λύπη μου δὲν μπορεῖ νὰ τῆς ἀφιερώσῃ παρὰ ὑλικὲς φροντίδες. Πάει πειὰ ὁ σαρκικὸς μαγνητισμός, μὲ τὸν ὁποῖον τόσον καιρὸ προσπαθοῦσα νὰ τονώσω τὴν σκέψι της. Δὲν μὲ βλέπει, οὔτε μ' ἀκούει πειά. Ζῶντας ἔτσι, εἶνε σὰν νὰ πέθανε.

Εἶνε τώρα τρεῖς μῆνες ποὺ ἡ ἐρωτικὴ οἰκειότης, ἂν καὶ ἀραιωμένη, δὲν μᾶς ἔχει φέρει πειὰ εἰς προσέγγισιν. Τὸ ὡραῖο κορμί της ποὺ γνώρισα ὅλες τὶς πτυχές του καὶ φίλησα καὶ τὶς πειὸ μυστικὲς μεριές, τοῦ ὁποίου γνωρίζω τὸ μεταξωτὸ δέρμα, ποὺ μυρίζει σὰν ὥριμο κυδῶνι, τὸ ἴσιο κορμί, πειὸ ἁπαλὸ κι' ἀπὸ τὸ ἁπαλὸ πετσί, δὲν εἶνε πειὰ παρὰ ἕνα πρᾶγμα ἐγκαταλελειμμένο, ποὺ ἡ τόσο θερμή μου ἄλλοτε ἐπιθυμία δὲν θίγει πειά. Γιατὶ τὸ ντελικάτο ἐκεῖνο κορμί, ποὺ τόσες διανοητικὲς συγγένειες, τόσες ἡδονικὲς συνεννοήσεις, ἕνωναν τόσο πολὺ μὲ τὸ δικό μου, μοῦ ἐμπνέει τώρα μιὰ ἀπέχθεια γεμάτη λύπη, ποὺ μὲ πληγώνει, μιὰ ἀνοχὴ ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὰ πειὸ βαθειὰ τῆς ψυχῆς μου! Ἂν ἔσμιγα μαζί της τώρα, μοῦ φαίνεται πὼς θὰ ἔκανα κάτι περισσότερο κι' ἀπὸ ἀσέλγεια, κάτι χειρότερο κι' ἀπὸ βιασμό. Θὰ ἦταν σὰν νὰ ἐβεβήλωνα ἕνα πτῶμα.

Κι' ἡ δυστυχισμένη αὐτὴ ὑποφέρει στὶς ὧρες τῆς διαυγείας της! Ἡ ἐπιτακτικὴ μνήμη τῶν αἰσθήσεων ξαναζωντανεύει μέσα της τὴν ἀκόρεστη δίψα τῶν πειὸ νομίμων θωπειῶν. Καὶ δὲν εἶνε τίποτε πειὸ ἀξιοθρήνητο ἀπὸ τὴν τύχη ποὺ μᾶς βρῆκε. Δὲν ἀξίζαμε αὐτὴν τὴν κατάρα!

Κι' ἐγώ, ποὺ εἶχα τόσο ἐπιθυμήσει ἕνα παιδὶ ἀπὸ τὴν Γιλβέρτη, ἕνα λουλοῦδι ποὺ νὰ τῆς μοιάζῃ, χαίρομαι μὲ πικρία γι' αὐτὴν τὴν δυστυχία ποὺ δὲν μᾶς βρῆκε.

Ἡ Ἀγάθη ξαναγυρίζει ἀπ' τὸν λαχανόκηπο. Ὁ Φιρμῖνος πηγαίνει πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὸ πανέρι της. Μὲ κουρασμένο βῆμα—γιατὶ αὐτοὺς τοὺς κάνει πειὸ βαρεῖς ἡ ἄνοιξις—περπατοῦν ὁ ἕνας δίπλα στὸν ἄλλο, εὐτυχισμένοι γιὰ τὴν δουλειά τους καὶ τὰ γεράματά τους, γιατὶ εἶνε μαζὶ κι' ἀπόμειναν ἑνωμένοι.

Ποιὸς θὰ μοὔλεγε πὼς θὰ τοὺς ζήλευα μιὰ μέρα;

Εἶνε περασμένα μεσάνυχτα. Εἶχα ξαργήσει στὴν βιβλιοθήκη. Τὸ δωμάτιο εἶνε εὐρύχωρο, περιτριγυρισμένο ἀπὸ ψηλὲς βιβλιοθῆκες καὶ ἕνα τραπέζι ὀβὰλ στὴ μέση. Λαμποκοποῦν ἡ ράχες τῶν βιβλίων, μὲ τὰ κοκκινωπὰ δέρματα καὶ τὰ χρυσᾶ, ποὺ θαμπώνουν. Ἀπόλυτη σιγή, ποὺ ταράσσουν πότε-πότε τὰ τριξίματα τῶν ἐπίπλων ἢ τὸ ἀνεπαίσθητο κρὶκ-κρὶκ τοῦ σάρακος ποὺ τρώει τὸ ξύλο. Εἶνε ὥρα ποὺ ἔπαψα νὰ φυλλομετρῶ τὸν τόμο τῶν «Ἀπομνημονευμάτων τοῦ Καζανόβα», ποὺ πῆρα ἔτσι τυχαίως ἀπ' τὴν βιβλιοθήκη. Παρασύρομαι σὲ μία ἀσύνδετη ὀνειροπόλησι, ποὺ διασχίζουν ἀκαθόριστες εἰκόνες, γεμᾶτες ἀπὸ ὑποβλητικὴ νάρκη τῆς ἀνοίξεως. Ὁ Ράκ, καθισμένος στὰ πόδια μου, ἀνασηκώνει πότε-πότε τὸ κεφάλι, ψάχνοντας μὲ τὸ μάτι τὸ μισοσκότεινο δωμάτιο.

Ἂν πήγαινα νὰ κοιμηθῶ; Μὰ ἡ ἀϋπνία... Τὸ πρόσωπό μου, τὰ χέρια μου, τρέμουν, θαρρεῖς, ἀπὸ ἕνα ὑπερερεθισμό, καὶ κάτι τρεμοῦλες περνοῦν ἀπ' τὰ κόκκαλά μου. Ποτὲ δὲν εἶχε νοιώσει τὸ κορμί μου μιὰ νύχτα τοῦ Μαΐου. Ὅλοι ἔχουν κοιμηθῇ ἀπὸ πολλὴν ὥρα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Φραγκίσκα, ποὺ ὀφείλει νὰ ἀγρυπνήσῃ. Δίπλα της ἀναπαύεται ἡ Τζέννη, κι' ἡ Ἀγλαΐα θὰ ροχαλίζῃ ἥσυχα μέσα στὴν κάμαρά της. Μὰ τί μὲ σκοτίζουν ἡ γυναῖκες καὶ γιατὶ νὰ τὶς συλλογίζωμαι;

Ἀνασηκώνω τὰ παραπετάσματα κι' ἀνοίγω τὰ παραθυρόφυλλα τῆς μπαλκονόπορτας. Ὁ κῆπος, λουσμένος ἀπὸ τὸ φῶς τῆς πανσελήνου, παίρνει κάτι σκοῦρες ἀποχρώσεις μπλέ. Τὰ πέτρινα σκαλοπάτια τοῦ ἐξώστου, κατεβαίνουν λαμπερὰ καὶ ὠχρά, ἀνάμεσα ἀπὸ δύο συστάδες παιώνιας. Τὰ ἐπιμήκη παρτέρρια ξαπλώνουν πέρα τὴν συμμετρία τους, σὰν ρυάκια, καὶ τὰ κουρεμένα δένδρα ἀφίνουν μακρυὲς κωνικὲς σκιές. Τὰ μαῦρα φυλλώματα διαγράφονται σὰν μαύρη δαντέλλα στὸν ἀσπρουδερὸ οὐρανό.

Τί ὡραία νύχτα τῆς Τουρραίνης, διάφανη, μοναδική, γεμάτη ἀρώματα, φρέσκο καὶ ὄνειρα. Τί ὄμορφα ποὺ χύνει τὸ φεγγάρι τὸ γαλακτῶδες φῶς του.

Περιπατῶ, κι' ὁ Ρὰκ προηγεῖται μὲ τὴν μικρὴ σκιά του. Θἄλεγε κανεὶς πὼς εἴμαστε τὰ μόνο ζῶντα πλάσματα μέσα στὸ τοπεῖον, καὶ πὼς δὲν ὑπάρχουμε παρὰ μονάχα ἐμεῖς οἱ δύο στὴ γῆ. Τί ἀπέραντη γαλήνη. Μόλις λιγάκι σιγοτρέμουν ἀνάλαφρα ἡ κορφὲς ἀπ' τὶς λεῦκες μὲ τὰ ἀσημένια φύλλα. Τὸ φεγγάρι καμαρώνει ψηλά, καὶ τὰ νερὰ τοῦ βάλτου τὸ καθρεφτίζουν, σὲ μεγάλους χρυσοὺς δακτυλίου. Κάποια ὑγρὴ πνοὴ ἀνεβαίνει ἀπ' τὸν βάλτο.

«Νύχτα σεβαστή, γαλήνια νύχτα...!» τραγουδοῦν ὁ Τριστᾶνος καὶ ἡ Ἰζόλδη, μὲ τὰ χέρια πιασμένα. Ξαναβλέπω τὶς ἐρωτικές μου νύχτες μὲ τὴν Γιλβέρτη. Ὅλες τὶς νύχτες. Τὶς νύχτες τοῦ Ἄϊν-Μουσταφᾶ, γεμάτες ἀρώματα, ἀνάλαφρες καὶ βαρειὲς συνάμα ἀπὸ ἡδονή, τὶς νύχτες τῆς Φλωρεντίας, ἀπαράμιλλες κάτω ἀπ' τὴν ἀκίνητη βροχὴ τῶν ἀστεριῶν, καὶ τὶς Σικελικές μας νύχτες, ὅπου ἡ θάλασσα ξαπλώνει τὸν ἀπέραντο καθρέφτη της, ἀπὸ λαμπερὸ λουλάκι. Μὰ ἡ νύχτα αὐτή, διάφανη, φτερωτή, παρθένα σὰν τὸν ἀέρα καὶ τὸ νερὸ τῶν παγετώνων, θὰ ἔλεγε κανεὶς πὼς εἶνε ἡ πρώτη-πρώτη νύχτα τοῦ κόσμου.

('Ακολουθεῖ)

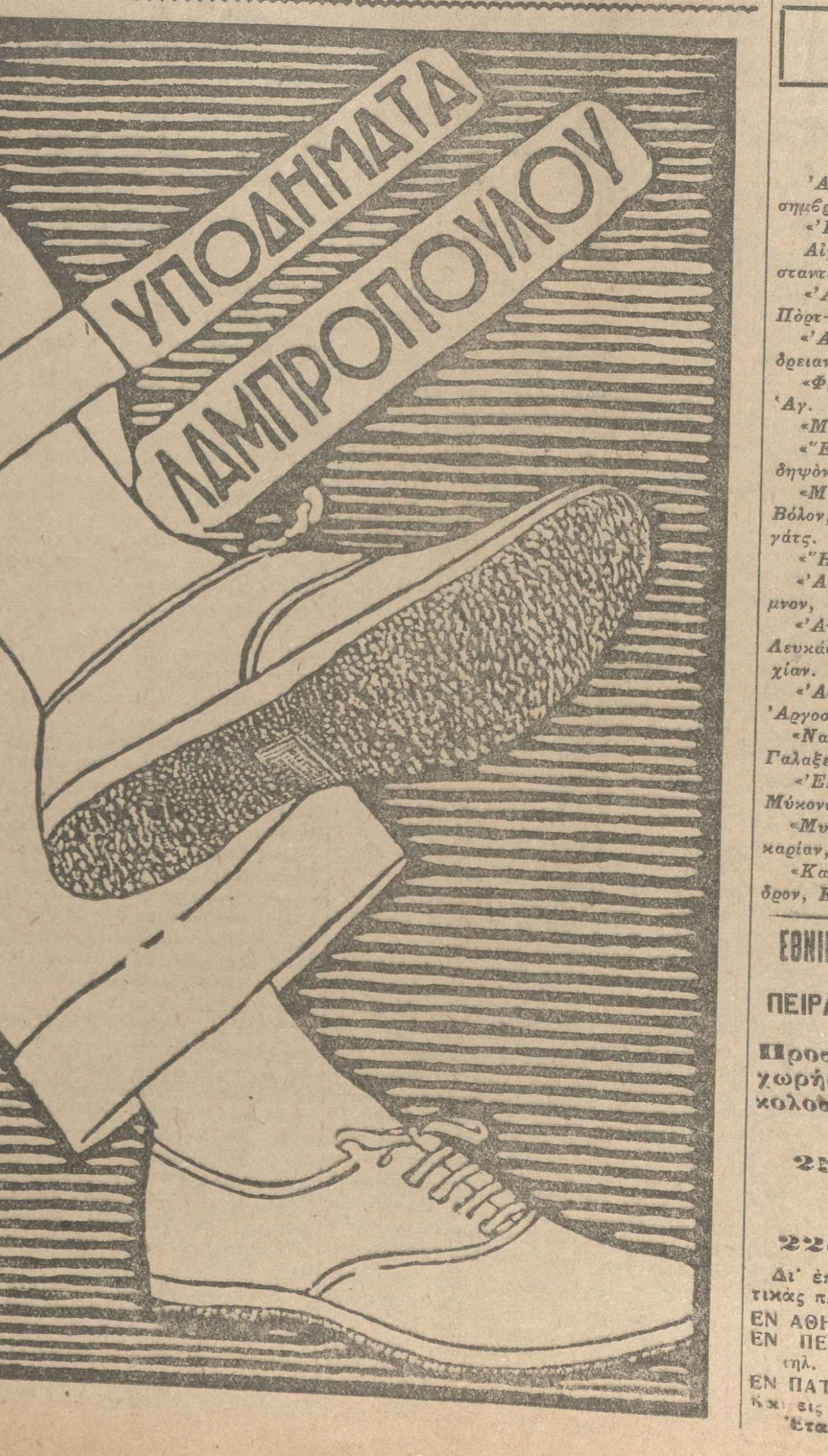

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Συνελήφθησαν οἱ ἔνοχοι τῆς ληστείας Παραμυθιᾶς

ΙΩΑΝΝΙΝΑ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατόπιν συντόνου καὶ μεθοδικῆς ἐνεργείας τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ ἰδίως τοῦ ὑπομοιράρχου κ. Μαντουβάλου, διελευκάνθη τελείως ἡ ὑπόθεσις τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἀλβανοῦ προκρίτου Ἀγάκου Προνοίου, συλληφθέντων πλείστων κακοποιῶν ἐνεχομένων εἰς τὴν ἐν λόγῳ ληστείαν.

Καθὼς προέκυψεν ἐκ τῶν γενομένων ἀνακρίσεων ἡ αἰχμαλωσία ἔλαβε χώραν ὑπὸ τὰς ἀκολούθους συνθήκας:

Πρὸ ἑνὸς περίπου μηνός, καθ' ἣν ὥραν ὁ Προνόιος συνωμίλει εἰς τὴν αὐλὴν τῆς ἐν Παραμυθιᾷ οἰκίας του μετὰ τριῶν φίλων του εἰσῆλθον ἀποτόμως τέσσαρες ἔνοπλοι φέροντες στολὴν χωροφύλακος, οἱ ὁποῖοι τὸν διέταξαν νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ ἀμέσως.

Πρὸ τῆς ἀπειλῆς τῶν ὅπλων τῶν ληστῶν ὁ Προνόιος μετὰ τῶν φίλων του ἠναγκάσθησαν νὰ ἀκολουθήσουν τοὺς ληστάς, κατανοήσαντες τὸ μάταιον πάσης ἀντιστάσεως. Μετὰ μιᾶς ὥρας πορείαν ἔξω τῆς πόλεως οἱ λησταὶ ἀφῆκαν ἐλευθέρους τοὺς τρεῖς ἄλλους, κρατήσαντες μόνον τὸν Προνόιον, τὸν ὁποῖον ὡδήγησαν εἴς τι κρησφύγετον ἄνωθι τοῦ χωρίου Βεϊνίκου. Ἐκεῖ παρέμεινεν ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ὁ αἰχμάλωτος ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἑνὸς τῶν ληστῶν, τῶν λοιπῶν ἐπανελθόντων εἰς τὰ εἰρηνικά των ἔργα, διὰ νὰ μὴ κινήσουν τὰς ὑποψίας τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

Ἡ συμμορία ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν γνωστῶν εἰς τὸ ἀστυνομικὸν πάνθεον Κ. Λαγούρη ἐνδεδυμένου μὲ στολὴν ληστάρχου, Γ. Φαρμάκη, Ε. Γκέκα καὶ Δημ. Ζώγα μὲ στολὴν χωροφυλάκων. Ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας ἦτο ὁ τελευταῖος, ὁ ὁποῖος διατελῶν ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ἐν Κερκύρᾳ κατώρθωσε ν' ἀποδράσῃ πρὸ τριμήνου, ἐπειδὴ δὲ αἱ ἀρχαὶ Κερκύρας δὲν ἐγνωστοποίησαν τὴν ἀπόδρασιν εἰς τὰς ἐδῶ ἀρχάς, οὗτος ἀκαταδίωκτος ὤν, παρέμεινεν εἰς τὴν περιφέρειάν μας ἐν ἀσφαλείᾳ.

Καταστρώσας τὸ σχέδιον τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ προκρίτου Ἀλβανοῦ, μὲ τὴν ἰδέαν τῆς συγκομιδῆς πλουσίας λείας, παρέμεινεν ἐπὶ δεκαπενθήμερον εἴς τινα οἰκίαν κειμένην ἀπέναντι τῆς κατοικίας τοῦ Προνοίου, διὰ νὰ παρακολουθῇ τὰς κινήσεις του.

Ἡ αἰχμαλωσία γνωσθεῖσα μετὰ τρεῖς ἡμέρας προεκάλεσε ἀναστάτωσιν τόσον ἐδῶ ὅσον καὶ ἐν Παραμυθιᾷ. Οἱ λησταὶ φοβηθέντες μὴ ἀνακαλυφθῇ τὸ κρησφύγετόν των, μετέφερον τὸν αἰχμάλωτον εἴς τινα στάνην, ὅπου τὸν ἐκράτησαν ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας, ἀκολούθως δὲ ἤλλαξαν ἐπανειλημμένως κρησφύγετον μέχρι τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκομίσθησαν ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ αἰχμαλώτου τὰ λύτρα, 160 χιλιάδες δραχμῶν.

Ἐκ τῶν αὐτουργῶν τῆς ληστείας συνελήφθησαν οἱ Γκέκας, Λαγούρης καὶ Φαρμάκης τοῦ Ζώγα κατορθώσαντος νὰ διαφύγῃ. Ὡς συνεργοὶ τῆς ληστείας συνελήφθησαν οἱ Γρ. Μαραγκός, Α. Γκέκας, Γ. Γκέκας, Κ. Γκέκας, Σ. Τσουγκάρης, Θ. Φάτσος, Γ. Φάτσος, Κ. Φάτσος, Ν. Φάτσος, Α. Τσίρης καὶ ἄλλοι.

Ὡς ἠθικοὶ αὐτουργοὶ τῆς ληστείας συνελήφθησαν ἐπίσης οἱ Τ. Μάστορας πρώην ληστής, τρεῖς ἀδελφοὶ Οἰκονόμου, Γ. Σαμαρτζῆς ἔμπορος καὶ πρόεδρος τῶν ἐφέδρων Παραμυθιᾶς καὶ εἷς Ὀθωμανός.

Ὁ ἐπικινδυνωδέστερος ὅλων, Ν. Κιᾶμος, πρώην ληστὴς ἀμνηστευθεὶς πρὸ καιροῦ, ἐκ τῶν συνεργῶν τῆς ληστείας, κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ τὴν σύλληψιν, πληροφορηθεὶς τὴν πρόοδον τῶν ἀνακρίσεων ἀπὸ ἀκριτομύθιαν, πολὺ συνήθη εἰς τὰ ληστρικὰ χρονικὰ τῆς Ἠπείρου.

Τὰ δάση καίονται

ΑΜΑΛΙΑΣ (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις). Εἰς τὸ δάσος μεταξὺ Γερακίου καὶ Κουκουβίτσης ἐξερράγη προχθὲς πυρκαϊά, ἡ ὁποία λόγῳ τοῦ πνέοντος σφοδροῦ ἀνέμου μετεδόθη ἀστραπιαίως ἀποτεφρώσασα δένδρα δύο χιλιάδων στρεμμάτων.

Παρὰ τὸ Ρώμεσι ἐπίσης ἐξερράγη πυρκαϊά, ἀποτεφρώσασα πεῦκα 150 στρεμμάτων.

Μετὰ πολλοῦ κόπου κατωρθώθη ὁ ἐντοπισμὸς τοῦ πυρὸς ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ δασικῶν ὀργάνων ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ δασάρχου μας κ. Μερκούρη. Εἶνε ἄγνωστον ἀκόμη ἂν πρόκηται περὶ ἐμπρησμοῦ ἢ ἂν τὸ πῦρ ἦτο τυχαῖον. Σχετικαὶ ἀνακρίσεις ἐνεργοῦνται ἀπὸ χθές.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑΣ 23)7)28

Ἀεροπορικῶς διὰ Βρινδήσιον 12 μεσημβρίαν.

«Ἰωάννα» 6 π.μ. Ἀργολικόν.

Αἰγυπτιακὸν 10 π.μ. Σμύρνην, Κωνσταντινούπολιν, Κωνστάντζαν.

«Ἀλκμήνη» 8 π. μ. Ρόδον, Κύπρον, Πὸρτ-Σαΐτ, Ἀλεξάνδρειαν.

«Ἀρκαδία» 2 μ.μ. Ἡράκλειον Ἀλεξάνδρειαν.

«Φρίντων» 2 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγ. Σαράντα, Βρινδήσιον.

«Μάνα» 2 μ.μ. Αἴγινα, Μέθανα, Πόρον.

«Ἔλενα», «Πόπη» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

«Μαρία Λ.» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς.

«Ἥρα Μ.» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην.

«Ἀδριατικὸς» 2 μ. μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον.

«Ἀτρόμητος» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν.

«Ἀθῆναι» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον.

«Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον.

«Ἐλευθερία» 2 μ. μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν, Σάμον, Τηγάνι.

«Μυκάλη» 2 μ.μ. Τῆνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν, Σάμον.

«Κανάρης» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Ἄνδρον, Κόρθιον.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΠΑΤΡΑΙ-ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεις τῶν ὑπερωκεανείων κολοσσῶν:
"ΒΥΡΩΝ,,
25ην Ἰουλίου 6 μ. μ.
"ΕΔΙΣΣΩΝ,,
22αν Αὐγούστου 6 μ. μ.
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6.44.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλ. 3.64
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Σ. Σταυρόπουλος
Καὶ εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρείας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμένα μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.)

κ. Κ. Τερζῆν, Ζαχάρω.—Γράψατέ μας τὴν διεύθυνσίν σας νὰ σᾶς στείλωμεν κανονισμόν.

Παμπροσφυγικὸν Σύλλογον, Λαμίαν.—Οἱ δικαιοῦχοι ποὺ μᾶς ἐγράψατε κατεχωρήθησαν εἰς τὸ φύλλον συμπληρωματικοῦ Μαγνησίας. Ἐπιστρέφομεν τὰς ὑπευθύνους δηλώσεις των.

κ. Σπ. Τσακυρίδην, Ρέθυμνον.—Ἀποστείλατε πιστοποιητικὸν ἐμφαῖνον τὴν συγγενικὴν σχέσιν τῆς Ἀναστασίας Περβολάρη πρὸς τὸν Θεόδωρον, συνδικαιοῦχον τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

κ. Λεων. Δαρδαμάνον, Μυτιλήνην.—Ἀποστείλατέ μας πιστοποιητικὸν ἀνεγνωρισμένου σωματείου ἐμφαῖνον τοὺς κληρονόμους τοῦ Θεοχάρη διὰ νὰ διανεμηθῇ ἡ περιουσία.

κ. Ε. Λ., Πειραιᾶ.—Δὲν κατεχωρήθητε οὔτε εἰς τὸ συμπληρωματικόν, οὔτε εἰς τὸ φύλλον Ν. Φωκαίας. Ἀποστείλατέ μας ὑπεύθυνον δήλωσιν.

κ. Γ. Γιολτζόγλου, Πάτρας. Ὁ Παντελῆς κατεχωρήθη εἰς τὸ φύλλον συμπληρωματικοῦ Μιχαλιτσίου Νικομηδείας.

κ. Στυλ. Β. Μακρίδου, Λάρισσαν.—Κατεχωρήθητε εἰς τὸ φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ Δέναγη.

κ. Μαρίαν Ἀλεξίου.—Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Μελαντίας Σφακτηρίας ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 4 διὰ τὴν πρᾶξιν 219.

κ. Ἄνναν Σ. Τσορμπατζόγλου, Βόλον. —Κατεχωρήθητε εἰς τὸ φύλλον συμπληρωματικοῦ Κάτω Νεοχωρίου Χαλκηδόνος.

κ. Μαρίαν Ξανθοῦ, Βόλον.—Ὁμοίως εἰς τὸ φύλλον Μουδανιῶν.

κ. Αἰκατερίνην Ζουμπούλη, Βόλον.—Ὁμοίως ἀμφότεραι.

κ. Δ. Κουγιουμτζόγλου, Λάρισσαν. — Δὲν εἶνε ἀκριβῆ τὰ στοιχεῖα. Ἡ πρᾶξις 556 ἀνήκει εἰς ἄλλον. Γράψατέ μας ἀκριβῆ στοιχεῖα.

κ. Δέσ. Σεμερτζῆ, Λάρισσαν.—Διὰ πολλοστὴν φοράν, τόσον ἡμεῖς, ὅσον καὶ τὸ Γενικὸν Μητρῷον, σᾶς πληροφοροῦμεν ὅτι κατεχωρήθητε εἰς τὸ φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ. Πῶς ἠθέλατε νὰ εὕρετε τὸ ὄνομά σας εἰς τὰ μητρῷα τῆς Τραπέζης, ἀφοῦ τὸ φύλλον δὲν ἐστάλη ἀκόμη εἰς τὸ Τυπογραφεῖον;

κ. Α. Σ. Γ., Ξυλόκαστρον.—Διὰ ποίας συγκεκριμένας ἐξετάσεις ἐνδιαφέρεσθε;

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΜΑΣΣΑΛΙΑ
(ΔΙΑ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ)
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ:
Τὸ νεότευκτον πετρελαιοκίνητον θαλαμηγὸν
"ΠΑΤΡΙΣ II,,
τὴν 28 Ἰουλίου Σάββατον 2 μ. μ.
Τὸ θαλαμηγὸν
"ΑΝΔΡΟΣ,,
τὴν 11ην Αὐγούστου Σάββατον 2 μ. μ.
ΣΗΜ. Ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἀτμοπλοίων εἰς Μασσαλίαν, οἱ κ.κ. ἐπιβάται, οἱ προτιθέμενοι νὰ μεταβῶσιν εἰς Παρισίους δύνανται νὰ προμηθεύωνται τὰ σιδηροδρομικὰ των εἰσιτήρια ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου παρ' εἰδικῆς ἐπὶ τούτῳ συσταθείσης ὑπηρεσίας.
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6—44 καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων.
Ἐν Πειραιεῖ: Πλατ. Καραϊσκάκη τηλ. 2.27

WHITE STAR LINE - RED STAR LINE
Ταχεῖα γραμμὴ Χερβούργου— Ν. Ὑόρκης—Καναδᾶ. Διάπλους Ὠκεανοῦ ἡμέραι 5 1)2
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΧΕΡΒΟΥΡΓΟΥ
25 Ἰουλίου s)s «Majestic» τόν. 56 551
28 » s)s «Pennland» » 16 322
1 Αὐγούστου s)s «Olympic» » 46.439
5 » s)s «Lapland» » 18.694
8 » s)s «Homerie» » 34.351
11 » s)s «Arabic» » 16.786
Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς διὰ Χερβοῦργον τρὶς τῆς ἑβδομάδος.
Διὰ πληροφορίας ἀπευθυνθήτωσαν: Κον ΚΩΝΣΤ. ΤΣΙΜΠΗΝ Πλατεῖα Καραϊσκάκη ΠΕΙΡΑΙΑ. Κους Β Παπαμωϋσῆ καὶ Α. Κομνίδην ὁδὸς Μ. Ἀλεξάνδρου 9 Θεσσαλονίκην. Κον Ν. Παπαναγόπουλον Ἁγ. Ἀνδρέου 55 Πάτρας.

Α. Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ
9 ΟΔΟΣ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΚΑΣΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΕΙΝΕ ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ
5.250 ΛΑΧΝΟΙ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ
ΔΡΑΧΜΑΣ 5.500.000
ΠΙΝΑΞ ΚΕΡΔΩΝ

Κλῆροι			πρὸς Δραχμὰς		
1	2.000.000				2.000.000
1	400.000	»	»		400.000
1	250.000	»	»		250.000
1	200.000	»	»		200.000
1	100.000	»	»		100.000
1	50.000	»	»		50.000
1	20.000	»	»		20.000
1	15.000	»	»		15.000
1	10.000	»	»		10.000
1	9.000	»	»		9.000
1	8.000	»	»		8.000
1	7.000	»	»		7.000
1	6.000	»	»		6.000
2	5.000	»	»		10.000
10	4.000	»	»		40.000
25	3.000	»	»		75.000
100	2.000	»	»		200.000
100	1.000	»	»		100.000
250					3.500.000
5.000	400	»	»		2.000.000
5.250					5.500.000

Ἀριθμὸς τῶν κερδῶν εἰς [illegible] κλήρωσιν [illegible] ἐκ τοῦ συστήματος τῆς διανομῆς τῶν κερδῶν [illegible] πάντα τὰ κέρδη ταῦτα
4^{H} ΚΛΗΡΩΣΙΣ 27 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
Ἕκαστον γραμμάτιον διαιρεῖται εἰς 4 τμήματα πωλούμενα ἀντὶ 50 δρ. καὶ [illegible] δικαίωμα εἰς τὸ τέταρτον τῶν ὡς ἄνω κερδῶν.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΠΩΛΩ μέγαρα καὶ μονοκατοικίας ὅλ[illegible] νες. Ζητήσατε τὸ σπίτι ποῦ σᾶς χρειάζετ[illegible] Κ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ. Μέγ. Ποῦλου [illegible] μόνοια.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ. Πωλοῦνται ἐφημερίδες τὴν ὀκᾶν πρὸς 7.60 εἰς τὸ Χαρτοπωλεῖον Κριάλη, ὁδὸς Σοφοκλέους 7, Στοὰ Πάπ[illegible]

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ὅλες ἡ Ἀθηναϊκὲς ἐφημε[illegible] ρίδες παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς τὸ χαρτο[illegible] λεῖον Πέτρου Κριάλη Σοφοκλέους 7, Σ[illegible] Πάππου.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτόματος ἠλεκτρικὸς [illegible] πτης εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Πληροφορίαι Ζ[illegible] δόχου Πηγῆς 9, μεσαῖον πάτωμα.

ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΣΙΑΙ, δάνεια ἐνυπόθ[illegible] μεγάλαι ἐνοικιάσεις εἰς τὸ γραφεῖον Κ. [illegible] ΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ, Μέγαρον Ποῦλου, Ὁ[illegible] νοια.

ΜΟΝΟΚΑΤΟΙΚΙΑ πωλεῖται ἢ ἐνοικιάζε[illegible] ται, ὁδὸς Φωκαίας 3 (πλατεῖα Κυψέλ[illegible]) δωμάτια 5, ἠλεκτρικό, γκάζ, νερό, [illegible] Τιμὴ εὐκαιρίας. Ἐνοίκιον 2.700. Ἀνταλλ[illegible] σεται μὲ ἐξοχικὴν οἰκίαν.

ΜΟΝΟΚΑΤΟΙΚΙΑ μεσημβρινὴ πωλεῖται εἰς τιμὴν ἐκτάκτου εὐκαιρίας (στάσις [illegible] ατρ[illegible]ου δεξιὰ) πήχεις 300, δωμ. 4, [illegible] κουζίνας, ἀποθήκης, πλυντηρίου, αὐλῆς [illegible] σόδου ὑπηρεσίας, ἠλεκτρικοῦ, νεροῦ [illegible] παραδοτέα. Τιμὴ 250 χιλ., δάνειον Τραπέ[illegible] ζης Ἐθνικῆς 55.000 δεκαετές. Ἀποτανθῶ[illegible] σαν μόνον σοβαροὶ ἀγορασταί. Γραφεῖα [illegible] Μπαντούνα Στοὰ Φέξη 70-71 τηλ. Ν.14[illegible]

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ Γκαράζ διὰ τρία [illegible] τικὰ αὐτοκίνητα (ὁμοῦ ἢ χωριστὰ δι' ἓν [illegible] στον) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακ[illegible] Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 [illegible] καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς [illegible] τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἐπάνω πάτωμα τῆς ὁδοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς 9 οἰκίας, δωμάτ[illegible] ἠλεκτρικὸν φῶς, ἀεριόφως καὶ λοιπὰ χρ[illegible] δη. Πληροφορίαι εἰς τὸ μεσαῖον.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἰσόγειον κατάστημα τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου μεθ' ἑνὸς ὑπε[illegible] κειμένου δωματίου ἴσης χωρητικότητος [illegible] δραχμῶν 4250 κατὰ μῆνα. Παραδίδεται ἀμέσως.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μέγα κατάστημα ([illegible] τὸ Κολωνάκι) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου [illegible] ωακεὶμ κατάλληλον δι' Ἐδωδιμοπωλεῖον [illegible] Γαλακτοπωλεῖον. Πληροφορίαι παρὰ τῷ [illegible] κηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ [illegible] ρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰ[illegible] κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἓν ἰσόγειον δωμάτ[illegible] διὰ γραφεῖον ἔχον ἰδιαιτέραν εἴσοδον [illegible] Στοᾷ Πεσμαζόγλου, ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος δραχμῶν χιλίων διακοσίων (1200).

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μεγάλη ἀποθήκη [illegible] κτιστος καὶ ἐστρωμένη διὰ πλακῶν [illegible] ηλος δι' ἔπιπλα ἢ δι' ἄλλης οἱασδήποτε [illegible] τεως ἐμπόρευμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς [illegible] τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ 4 δωμάτια μετὰ μαγειρίου μὲ ἐγκατάστασιν ἀεριόφωτος καὶ ὕδατος φρέατος καὶ πόλεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ [illegible] σιλούνη 7.

ΑΝΤΙ 3500 δρχ. ἐνοικιάζεται ἰσόγειος [illegible] ροφος Φυλῆς 167, πέντε πολὺ μεγάλα [illegible] νουργῆ παρκὲ δωμ., γκάζ, ἠλεκτρικόν, [illegible] γάλαι αὐλαί, τρία ὑγιεινότατα ὕδατα, [illegible] ἀνθῶν, πεῦκα, τέσσαρες προσόψεις, [illegible] τα τέρματος τρὰμ Ἀχαρνῶν. Πληροφ[illegible] ἐπιτοπίως.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ὁ ἄνω ὄροφος [illegible] τῆς ὁδοῦ Δευκαλίωνος 27 οἰκίας, ([illegible] τρεῖον). Τέσσαρα δωμάτια, χώλ, δω[illegible] ρεσίας, ἠλεκτρικόν, γκάζ, λουτρόν κλπ. [illegible] ροφορίαι Ταξ. Παπαθανασίου. Δικ[illegible] Βησσαρίωνος 8.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ὄροφος πολυτελῶς [illegible] πλωμένος ἓξ δωμάτια, λουτρόν, τηλέφ[illegible] Λυκαβηττοῦ 22. Ὧραι ἐπισκέψεως 9—[illegible] 4—6 μ.μ. δεύτερον πάτωμα.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ παρὰ τὰ Χαυτεῖα [illegible] δὸς Θεμιστοκλέους 15) ἡμιτριόροφος [illegible] ἐξ ὀκτὼ δωματίων. Ὧραι ἐπισκέψεως 9—12 καὶ μ.μ. 4—7.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΠΙΕΣΕΙΣ

Ἀγαπητὴ «Πρωΐα»,

Τὸ ὅτι τὸ Κράτος ἔχει ἀνάγκην συστηματικῆς καὶ ἐπιμελημένης ἐργασίας τῶν ἐφοριακῶν ὑπαλλήλων πρὸς βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τῶν φόρων, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ κινηθῇ ἡ κρατικὴ μηχανή, οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ. Τὸ ὅτι οἱ φορολογούμενοι ὀφείλουν νὰ μὴ δυστροποῦν προκειμένου νὰ καταβάλλουν τὰς πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλάς των εἶνε ἐπίσης ἀναμφισβήτητον.

Ἀπὸ τοῦ σημείου ὅμως τούτου μέχρι τοῦ ἐξαναγκασμοῦ τῶν φορολογουμένων πρὸς πληρωμὴν φόρων ἀνυπάρκτου παραγωγῆς, ὑπάρχει ἀπόστασις μεγάλη.

Καθ' ἣν στιγμὴν τὸ πλεῖστον τῶν γεωργικῶν πληθυσμῶν, τῶν ὀρεινῶν ἰδίᾳ δήμων, ἀντιμετωπίζει τὸ φάσμα τῆς πείνης, ὁ δημόσιος εἰσπράκτωρ, ἀδιαφορῶν διὰ τὴν τραγικὴν θέσιν τοῦ φορολογουμένου καὶ ἐνδιαφερόμενος μόνον πῶς θὰ εἰσπράξῃ τὰ ἐντάλματα ποὺ τοῦ ἔδωσε ἡ προϊσταμένη του ἀρχή, μετέρχεται τὰ σκληρότερα μέσα πρὸς ἐξαναγκασμὸν τοῦ ἀτυχοῦς ἀγρότου νὰ πληρώσῃ, ἔστω καὶ δὲν ἔχει, φθάνων μάλιστα μέχρι τοῦ σημείου τῆς κατασχέσεως ζώων, προικῶν κλπ.

Αἱ κατὰ τόπους ἐφορίαι, ἀπὸ ὑπερβολικὸν ἴσως ζῆλον κινούμεναι, δὲν ἠθέλησαν, δυστυχῶς, νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν οὔτε τὰς ἐφετεινὰς δυσμενεῖς καιρικὰς συνθήκας, αἱ ὁποῖαι συνέτειναν εἰς τὴν σημαντικὴν μείωσιν τῆς παραγωγῆς, οὔτε τὴν ἀγρίαν ἐπιδρομὴν τῶν ἀκρίδων, αἱ ὁποῖαι κατέστρεψαν τὸ πλεῖστον τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας. Καὶ ἐν τούτοις ἡ καταστροφὴ ἐκ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν ἀκρίδων ἰδίᾳ εἶνε τόσον μεγάλη, ὥστε εἰς πολλὰς καλλιεργημένας ἐκτάσεις οὔτε θερισμὸς κἂν πρόκειται νὰ γίνῃ.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἐπιτείνεται φυσικὰ παρὰ τῷ γεωργικῷ μας κόσμῳ τὸ αἴσθημα τῆς ἀπογνώσεως καὶ δημιουργεῖται δι' αὐτοὺς κατάστασις ἀφόρητος, ἡ ὁποία δὲν πρόκειται—εἶνε ἡ μετριωτέρα σκέψις ποὺ ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ κάμῃ—νὰ ἔχῃ εὐχάριστα διὰ τὸν τόπον ἀποτελέσματα.

Οἱ ἁρμόδιοι ὀφείλουν νὰ προσέξουν πολὺ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀμελετήτου βεβαιώσεως τῶν φόρων, καθὼς καὶ τῆς ὑπὸ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων ἐξασκουμένης πρωτοφανοῦς πιέσεως τῶν γεωργικῶν πληθυσμῶν, ἐκείνων μάλιστα, οἵτινες ὑπέστησαν καταστροφὰς ἀπὸ διαφόρους θεομηνίας, διότι, ὡς εἶνε γνωστόν, ἡ ἀνέχεια δημιουργεῖ πολλάκις ψυχικὰς παρορμήσεις ἐπικινδύνους.

Ἂν τὸ Κράτος νομίζῃ ὅτι ὁ τρόπος αὐτὸς εἶνε ὁ καταλληλότερος διὰ νὰ αὐξήσῃ τὰ ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ, χωρὶς νὰ δίδῃ προσοχὴν εἰς τὴν λαϊκὴν ἀγανάκτησιν κατὰ τοιούτου εἴδους αὐθαιρεσιῶν, ἂς ἐξακολουθήσῃ νὰ πιέζῃ τὸν κοσμάκην, καὶ θὰ ἴδωμεν ποῦ θὰ φθάσωμεν.

Ἐν Πάτραις τῇ 20)7)28.

Κτηματίας
Τακτικὸς ἀναγνώστης σου

Κύριε Συντάκτα,

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΙΣ ΖΙΛΕΤΤΕΣ

Ἐγὼ τὴν ἔπαθα τρεῖς φορὲς ἕως τώρα. Φαντάζομαι δὲ ὅτι δὲν εἶμαι μόνος· καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὴν παθαίνουν.

Εὑρέθηκα τρεῖς φορὰς χωρὶς ζιλέττες τῆς ξυριστικῆς μηχανῆς. Ἐζήτησα ἀπὸ διάφορα κιόσκια. Καὶ τὰς τρεῖς φορὰς μοῦ ἔδωκαν μεταχειρισμένας, ἠρνήθησαν δὲ νὰ τὶς πάρουν πίσω, ἅπαξ ἀνοιχθέντος τοῦ φακέλλου.

Πρόκειται περὶ ἐξαπατήσεως τοῦ κοινοῦ. Ὑπάρχουν μερικοὶ ἐπιχειρηματίαι ἀγοράζοντες μεταχειρισμένας ζιλέττας, τὰς τροχίζουν καὶ τὰς πωλοῦν εἰς διάφορα κιόσκια γιὰ καινούριες, μὲ τὴν αὐτὴν τιμήν.

Καὶ ναὶ μὲν ἡ διαφορὰ τῶν καινουργῶν ἀπὸ τὰς μεταχειρισμένας εἶνε καταφανής: αἱ καινουργεῖς εἶνε ἀλειμμέναι μὲ λίπος, εἶνε καθαρὲς καὶ περιβάλλονται ἀπὸ λεπτὸν λαδόχαρτον· αἱ μεταχειρσμέναι ἔχουν λεκέδες καὶ τὸ λαδόχαρτό των εἶνε χονδρὸ καὶ κακοκομμένον. Ἀλλὰ δὲν ἐπιστρέφονται...

Τί νὰ κάμῃ κανείς; Νὰ καταγγείλῃ; Θὰ ἀνοίξῃ μπελάδες. Ἂς προσέχωμεν λοιπόν, ὅτι ὑπάρχει καὶ ὁ κίνδυνος τῆς μολύνσεως. Δημοσιεύσατε, σᾶς παρακαλῶ, τὴν ἐπιστολήν μου διὰ νὰ μὴ τὴν παθαίνουν καὶ ἄλλοι.

Μὲ ἀγάπην
Θ. Π.

ΘΛΟΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

Κύριε Διευθυντά,

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας δι' ἀνακοινωθέντος του προσπαθεῖ νὰ παραστήσῃ τὸν ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ αὐτοκινήτου τραυματισμὸν τῆς δεσποινίδος Νώτας Λάσκου ὡς ἐλαφρότατον, ἰσχυριζόμενον ὅτι ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου ὅπου νοσηλεύεται ἡ τραυματισθεῖσα, ἐδόθη ἡ διαβεβαίωσις ὅτι τὸ τραῦμα δὲν εἶνε διόλου σοβαρόν.

Ἂν εἶνε σοβαρὰ ἢ ὄχι τὰ τραύματα—καὶ ὄχι τὸ τραῦμα—τὰ ὁποῖα ὑπέστη ἡ παρασυρθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ αὐτοκινήτου νεᾶνις [illegible]σθε νὰ κρίνετε, κύριε Διευθυντά, ἐκ τῶν [illegible] γεγονότων: 1) Ὅτι ἡ ἀριστερὰ ὠμοπλάτη ὑπέστη θλάσιν, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἰατροῦ κ. Τρουπάκη, θὰ παραμείνῃ ἐλαττωματικὸ τὸ χέρι της, 2) ὅτι τὸ πρόσωπόν της παρεμορφώθη τελείως ἀπὸ τὰ τραύματα καὶ 3) ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἰατρῶν, ἔχει ἀνάγκην νοσηλείας τοὐλάχιστον ἑνὸς καὶ ἡμίσεος μηνός, διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ παραμείνῃ αὕτη ὑποχρεωτικῶς κλινήρης.

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια. Τώρα ἂν τὸ ὑπουργεῖον ὅλα αὐτὰ τὰ θεωρῇ ἀσήμαντα, εἶνε ἄλλο ζήτημα.

Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ θελήσετε νὰ δημοσιεύσετε τὴν παροῦσαν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας, τὴν ὁποίαν τὸ σημερινὸν ἀνακοινωθὲν τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας προσπαθεῖ μὲ τόσον ἀφελῆ ἐπιχειρήματα νὰ διαστρέψῃ, σᾶς παρακαλῶ, κύριε Διευθυντά, νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Ἀθῆναι τῇ 21—7—28.

Μ. Κ.

ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Κύριε Διευθυντά,

Εἶνε συντελεστικὸν ἡσυχίας, ἰσονομίας καὶ [illegible]καιοσύνης διὰ τὸν λαόν, ὅταν τοῦ Βενιζέλου ἀναλαμβάνοντος τὴν διακυβέρνησιν τῆς [illegible]ρας μας καθίσταται αὐτὴ αἰσθητὴ διὰ μέτρων τυραννικῶν καὶ ἐνθυμιζουσῶν τὴν Ἀπασάδικην ἐποχήν;

Εἶνε ἢ δὲν εἶνε τυραννία καὶ βασιβουζουκισμὸς ἡ ἄρσις ἑνός, ἐκ συνηθείας καθιερωμένου ἀπὸ ἐτῶν, μέτρου νὰ γίνεται ἐπίσκεψις [illegible] φυλακισμένων καθ' ἡμέραν;

Ἀφοῦ τὸ μέτρον τοῦτο ἐτηρεῖτο ἀπὸ ἐτῶν [illegible]χρι σήμερον, τῆς ἐλευθερίας του φθανούσης καὶ μέχρι καταχρήσεως ἀκόμη.

Εἶνε ἢ δὲν εἶνε τυραννία καὶ βασανιστήριον διὰ τοὺς φυλακισμένους ἡ πομπώδης [illegible]κήρυξις τῶν χαφιέδων τῆς φυλακῆς, ὅτι [illegible] πλέον νέα Κυβέρνησις;

Εἶνε ἢ δὲν εἶνε τυραννία τό, διὰ τῶν αὐτῶν χαφιέδων, διαδιδόμενον ὅτι θὰ κλεισθοῦν [illegible] κιγκλιδόφρακτα μέρη τῶν ἐπισκέψεων διὰ [illegible]θήκης δικτυωτοῦ συρματοπλέγματος;

Περὶ τούτων τί λέγει ὁ κ. Πετρίδης, ἀφοῦ [illegible] ἐδήλωσεν οὐδεμίαν σχετικὴν διαταγὴν ἔ[illegible]σε; Διατί δὲν ἐζήτησε νὰ βεβαιωθῇ τί [illegible]βαίνει ἀφοῦ τοῦ ἐδόθη σχετικὴ ἀφορμή; [illegible] μήπως ἡ διεύθυνσις τῶν φυλακῶν, χρησιμοποιοῦσα τὸ αἰτιολογικὸν «ἔτσι διέταξε τὸ [illegible]υργεῖον», ἐπιδιώκει τὴν δημιουργίαν θορύβου καὶ διαφημίσεως τοῦ νέου ὑπουργοῦ; [illegible]ύναται μήπως εἷς διευθυντὴς φυλακῶν νὰ [illegible]βάλλῃ κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ ὅλως αὐθαιρέτως τὰς συνηθείας τῶν φυλακῶν ἄνευ οὐδεμιᾶς διαταγῆς τῶν ἁρμοδίων;

Μετὰ τιμῆς
Κων. Τσακαλᾶκος
Κρατούμενος Παγκαλικὸς

[illegible]ηὰ Στρατῶνα 15 Ἰουλίου 1928.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΟΙΚΤΡΑ ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ

ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ ΑΠΕΣΧΟΝ ΕΠΙΔΕΙΚΤΙΚΩΣ.- ΕΓΕΝΟΝΤΟ ΚΑΙ ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΙΑΙ

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΙΧΟΝ ΚΛΕΙΣΕΙ ΤΑ ΠΑΡΑΘΥΡΑ ΤΩΝ ΟΙΚΙΩΝ ΤΩΝ.-ΕΛΑΧΙΣΤΟΙ ΣΥΝΕΚΕΝΤΡΩΘΗΣΑΝ ΔΙΑ Ν' ΑΚΟΥΣΟΥΝ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 22 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Παρὰ τὰς διμήνους προσπαθείας τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς, παρὰ τὰς ὑπ' αὐτῆς σκανδαλώδεις ἐνεργείας, αἱ ὁποῖαι ἔφθασαν μέχρις ὑποχρεωτικῶν προσφορῶν καὶ παρὰ τὰ διατεθέντα ἄφθονα χρήματα, ἡ ὑποδοχὴ τοῦ κ. Βενιζέλου ἀπέτυχεν εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε ὁ κ. Βενιζέλος νὰ ὁμιλήσῃ ἐντὸς τῆς οἰκίας Χατζηγιαννάκη, ὁπόθεν ἐξεφώνησε τὸν λόγον του μετὰ πολλῆς δυσφορίας πρὸς τὰ μέλη τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς, διὰ τὸ «ρεζίλευμα τὸ ὁποῖον τοῦ προητοίμασαν». Παρέστην μάλιστα αὐτόπτης μάρτυς σοβαροῦ ἐπεισοδίου μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐπιδεικτικὴν ἀποχὴν τῶν προσφύγων ὡρισμένων συνοικισμῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς Καλαμαριᾶς.

Σχετικῶς μὲ τὸν πλοῦν πληροφοροῦμαι ὅτι ὅταν ὁ «Ἱέραξ» παρέπλεε τὴν Τοῦμπαν ἀρκετοὶ πολῖται συγκεντρωθέντες ἀπεδοκίμασαν τὸν κ. Βενιζέλον. Εἷς τῶν συνοδευόντων τὸν κ. Βενιζέλον, παρουσίᾳ αὐτοῦ, εἶπεν: «Ἔπειτα ἔχουμε ἄδικο ἂν τοὺς πνίξουμε αὐτούς;» Ὁ κ. Βενιζέλος κατὰ τὸ ἑσπερινὸν γεῦμα προσεπάθησε νὰ φανῇ ἤρεμος καὶ ζωηρός.

Ὁ «Ἱέραξ» ἐνεφανίσθη ἔξωθι τοῦ λιμένος περὶ τὰς πρωϊνὰς ὥρας. Ἐπιβαίνουσα ναυλωθέντος πλοίου ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ὑποδοχῆς ἐξῆλθεν εἰς προϋπάντησιν, ἐνῷ οἱ ἄλλοι ἐπεβιβάσθησαν ναυλωθέντων ἁλιευτικῶν.

Τὴν 11ην πρωϊνὴν ὁ «Ἱέραξ» ἠγκυροβόλησε πρὸ τῆς ἀποβάθρας τοῦ Λευκοῦ Πύργου. Εἰς τὴν παραλίαν εἶχον παραταχθῇ τμήματα πεζῶν καὶ ἐφίππων, ἐνῷ εἰς τὴν ἐξέδραν ὅπου εὑρίσκοντο αἱ ἀρχαὶ δὲν ἐπετράπη νὰ προσεγγίσουν οὔτε ὁ Δήμαρχος, οὔτε ὁ Εἰσαγγελεύς, προεκλήθησαν δὲ οὕτω ἐπεισόδια διευθετηθέντα τῇ ἐπεμβάσει τοῦ φρουράρχου. Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ κ. Βενιζέλου εἶχον ληφθῇ ἐξαιρετικὰ μέτρα. Σμήνη μυστικῶν περιέτρεχον τὴν πόλιν, ἅπασαι δὲ αἱ ἀνεσκαμμέναι ὑπόνομοι ἐφράχθησαν ἐντολῇ τῶν ἀρχῶν. Εἰς τὴν παραλίαν εἶχον συγκεντρωθῇ πρόσφυγες ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, μεταφερθέντες διὰ τραίνων καὶ αὐτοκινήτων, χρησιμοποιηθέντων καὶ στρατιωτικῶν τοιούτων, ἓν τῶν ὁποίων, ἀνῆκον εἰς τὸ βαρὺ πυροβολικόν, κατεστράφη. Ἐλάχιστοι γηγενεῖς παρευρέθησαν, ἐπιδεικτικῶς δὲ ἀπέσχον καὶ οἱ πρόσφυγες ὡρισμένων συνοικισμῶν, φιλικῶν τοῦ Κύρκου. Ἐπίσης οἱ γηγενεῖς ἔκλεισαν τὰ παράθυρα τῶν οἰκιῶν των τῶν εὑρισκομένων εἰς τὰς ὁδοὺς ὁπόθεν διῆλθεν. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὁ κ. Βενιζέλος ἀπεβιβάσθη ἐπιβὰς αὐτοκινήτου πλήρους ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἀποτελούντων ἔκτακτον σωματοφυλακήν. Τὸ αὐτοκίνητον ἐξεκίνησε ταχέως πρὸς τὴν πλατεῖαν τῆς Ἁγίας Σοφίας, προπορευομένων τῶν αὐτοκινήτων ἀσφαλείας καὶ ἀκολουθούντων τῶν ἐφίππων καλπαζόντων.

Εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ἁγίας Σοφίας, ἐμβαδοῦ 1500 τετραγωνικῶν μέτρων, εἶχον συγκεντρωθῇ πρόσφυγες, γυναῖκες, αὐτοκίνητα καὶ παιδιά. Ὁ κ. Βενιζέλος ἐξελθὼν εἰς τὸν ἐξώστην ἤρχισεν ὁμιλῶν. Τὰς πρώτας ἴμως ζητωκραυγὰς διεδέχθησαν φωναί: «Θέλουμε ἀποζημίωσι, πεινᾶμε.» Ὁ κ. Βενιζέλος, κουρασθεὶς συνεπείᾳ τῆς ὑπερβολικῆς ζέστης, διέκοψε τὸν λόγον του ἀποσυρθείς. Ἀργότερον ἐπανεμφανισθεὶς εἶπεν ὅτι μὴ θέλων νὰ κουράσῃ τὸν λαὸν θὰ δώσῃ τὸν λόγον του εἰς τὰς ἐφημερίδας.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ μὴ ἐκφωνηθεὶς ἐξ ὁλοκλήρου λόγος τοῦ κ. Βενιζέλου ἔχει οὕτω:

Οἱ πρῶτοι μου λόγοι εἶνε κατ' ἀνάγκην ἔκφρασις εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν θαυμασίαν ὑποδοχὴν τὴν ὁποίαν μοῦ παρεσκεύασαν οἱ κάτοικοι τῆς Μακεδονίας.

Ἡ ὑποδοχὴ αὐτὴ θὰ μὲ ἀπήλλασσε τῆς ἀνάγκης νὰ σᾶς ἐκθέσω ποῖοι λόγοι μὲ ἐπανέφεραν πάλιν εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν ἂν οἱ λόγοι μου δὲν ἀπηυθύνοντο τὴν στιγμὴν αὐτήν, ὄχι πρὸς τὸν Μακεδονικὸν ἁπλῶς, ἀλλὰ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν γενικῶς.

ΠΩΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙ ΤΗΝ ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ

Τὰς ὑπηρεσίας ποὺ προσέφεραν εἰς τὴν χώραν ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις καὶ αἱ κατόπιν Κυβερνήσεις τοῦ εὐρυτέρου καὶ στενωτέρου συνασπισμοῦ, οὐδαμῶς παραγνωρίζω.

Ἀλλ' ὀργανικὸν καὶ θεμελιῶδες ἐλάττωμα τῶν Κυβερνήσεων τούτων ἦτο ὅτι ἦσαν ἀκέφαλοι. Παρὰ τὰς ὑπηρεσίας ποὺ προσέφερε καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν εἰς τὴν χώραν ὁ κ. Ζαΐμης, δεχθεὶς νὰ προεδρεύσῃ τὰς διαφόρους αὐτὰς Κυβερνήσεις, ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ὁ κ. Ζαΐμης δὲν ἦτο ὁ πραγματικὸς ἀρχηγὸς τῶν Κυβερνήσεων ἐκείνων, ὁ ἐξασφαλίζων εἰς αὐτὰς ἑνιαίαν πολιτικὴν κατεύθυνσιν, ἀλλ' ἁπλῶς ἕνα εἶδος εὐταξίου, ὅπως τοὺς ὠνομάζομεν εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον τοῦ καιροῦ μου, ἀποστολὴν ἔχοντος ἵνα προλαμβάνῃ ἢ καταστέλλῃ τὰς ἀλλεπαλλήλους ρήξεις μεταξὺ τῶν ἀλληλοσυγκρουομένων μελῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ τὴν πλήρη καταδίκην τοῦ συστήματος τῶν Κυβερνήσεων τοῦ συνασπισμοῦ θὰ ἤρκει ἡ ἐπὶ ὁλόκληρον ἑξάμηνον ἐπιδειχθεῖσα ὑπ' αὐτῶν ἀδυναμία νὰ συμφωνήσουν ἐπὶ τοῦ διορισμοῦ ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ δημοσία τάξις εὑρίσκετο εἰς οἰκτρὸν σημεῖον.

Αἱ κυβερνήσεις ἄλλως τε ἐκεῖναι δὲν κατώρθωσαν κἂν νὰ ἐκπληρώσουν τὸν κύριον σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον συνεκροτήθησαν.

Η ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Διότι οὔτε ἡ ὁλοκλήρωσις τοῦ πολιτεύματος ἐπραγματοποιήθη. Ἐνῷ τὸ Σύνταγμα ἐψηφίσθη πρὸ ἑνὸς καὶ πλέον ἔτους, ὁ νόμος περὶ Γερουσίας δὲν ἐψηφίσθη παρὰ τὴν ἐπιτακτικὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος, ἑπομένως οὔτε ἐκλογὴ Γερουσίας οὔτε ἐκλογὴ ὁριστικοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κατωρθώθη νὰ γίνῃ, ὁ ἀρχηγὸς δὲ τοῦ Κράτους ἔρεισμα τῆς ἀρχῆς του ἔχει, ὄχι τὴν ἐκ τοῦ πολιτεύματος πηγάζουσαν ἠθικὴν καὶ νομικὴν δύναμιν, ἀλλὰ τὴν ὑπέροχον προσωπικότητά του, ἥτις ἐπιβάλλει τὸν γενικὸν σεβασμόν.

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ

Οὔτε τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα ἐλύθη. Διότι ἐπετεύχθη μὲν Ἰσοζύγιον καὶ μάλιστα περίσσευμα διὰ τὸ ἔτος 1927—1928 καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλεται τιμὴ εἰς τὸν τέως ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ἀλλ' αἱ οἰκονομίαι αἱ ὁποῖαι ἐπεβάλλοντο πρὸς περιορισμὸν τῆς πληθώρας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων δὲν ἐπραγματοποιήθησαν, ἐνῷ ἡ Οἰκουμενικὴ παρεῖχε τὴν ἀρίστην πρὸς τοῦτο εὐκαιρίαν, καὶ ἐνῷ αἱ οἰκονομίαι αὗται ἦσαν ἀναγκαῖα προϋπόθεσις τῆς ἀδιαμαρτυρήτου ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ ὑποδοχῆς τῶν μεγάλων φορολογικῶν βαρῶν. Ἐξ ἄλλου διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς σταθεροποιήσεως, τῆς ὁποίας εἴπερ τις καὶ ἄλλος ἀναγνωρίζω τὴν σπουδαιότητα, ἐπέβαλαν εἰς τοὺς ὤμους τοῦ λαοῦ βάρη δυσβάστακτα καὶ ὄχι ἀναγκαῖα.

ΕΠΙΚΡΙΝΕΙ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑΝ ΤΩΝ ΑΠΟΤΑΚΤΩΝ

Αὐτὸ τὸ στρατιωτικὸν πρόβλημα, ὡς πρὸς τὸ ὁποῖον προσήγγισαν ἴσως περισσότερον εἰς τὴν λύσιν, δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εἴπῃ, ὅτι ἐρρυθμίσθη κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον, ἀφοῦ διὰ τῆς λύσεως αὐτοῦ ἐδημιουργήθη πληθώρα ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ὑπερβαινόντων τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας καὶ παρεμποδιζόντων τὴν ὁμαλὴν προαγωγὴν ἐκ τῶν κατωτέρων εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμούς.

...ΗΛΘΕ ΝΑ ΣΩΣΗ ΤΟΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΣΜΟΝ

Τοιαύτη ἦτο ἡ κυβερνητικὴ κατάστασις, ὅτε ὁ κ. Καφαντάρης ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων διὰ νὰ προβῇ εἰς τὴν δημιουργίαν νέου κόμματος.

Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ μ' ἔθεσε πρὸ τοῦ διλήμματος ἢ νὰ ἐπανέλθω πάλιν εἰς τὴν ἐνεργὸν πολιτικὴν δρᾶσιν, ἢ ν' ἀφήσω τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων νὰ διαλυθῇ, διὰ νὰ πολλαπλασιασθοῦν τὰ μικρὰ κόμματα καὶ ὁδηγηθῶμεν εἰς πολιτικὴν ἀναρχίαν, ὄπισθεν τῆς ὁποίας διεφαίνετο πάλιν ἀπειλητικὸν τὸ φάσμα τῆς δικτατορίας.

Διότι τυφλὸς πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς διὰ νὰ μὴ βλέπῃ, ὅτι τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα νοσεῖ καὶ εἰς ἄλλα μέρη καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἐκδήλωσις τῆς νόσου αὐτῆς ἦτο ἡ ἐγκαθίδρυσις τῆς δικτατορίας πρὸ τριῶν ἐτῶν. Καὶ εἰς τὸ μέλλον, ἐὰν δὲν κατορθώσωμεν διὰ κυβερνητικῆς εὐσταθείας νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ, θὰ εἶνε πολὺ δύσκολον νὰ σώσωμεν τοὺς ἐλευθέρους μας θεσμούς.

ΣΕΙΡΑ ΑΤΑΞΙΩΝ

Αὐτὸς ἄλλως τε εἶνε καὶ ὁ λόγος, ἕνεκα τοῦ ὁποίου δὲν ἐδίστασα τὴν ἀτάκτως εἰσαχθεῖσαν ἀναλογικὴν ν' ἀντικαταστήσω ἐξ ἴσου ἀτάκτως διὰ τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος. Ἔχει βέβαια καὶ τοῦτο, ὅπως ὅλα ἄλλως τε τὰ ἐκλογικὰ συστήματα, τὰ ἐλαττώματά του καὶ κανεὶς δὲν ἀρνεῖται ὅτι ἡ ἀναλογικὴ ἐπιτρέπει πλέον ἀνάλογον ἀντιπροσώπευσιν τῶν διαφόρων πολιτικῶν γνωμῶν. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἡ Βουλὴ εἶνε σῶμα οὐχὶ ἀκαδημαϊκόν, ἀλλὰ πολιτικόν, κύριον ἔχουσα σκοπὸν νὰ δώσῃ εἰς τὴν χώραν ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν της κυβερνητικὴν εὐστάθειαν, τὸ καθαρὸν ἀναλογικὸν σύστημα, ὅπως εἰς πολλὰ ἄλλα μέρη, οὕτω καὶ παρ' ἡμῖν κατὰ τὸ ὀλιγοχρόνιον διάστημα τῆς ἐφαρμογῆς του ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ ἐκ τοῦ συστήματος τούτου προερχομένη Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ προσηκόντως τὴν κυριωτάτην αὐτὴν λειτουργίαν της.

ΕΞΩΘΟΥΜΕΝ ΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΑΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ

Ὅ,τι ἄλλως τε ζητεῖ κανεὶς ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς εἶνε ἡ δι' αὐτῶν ἐξασφάλισις τῆς γνησίας ἐκδηλώσεως τῆς λαϊκῆς γνώμης. Τὴν γνησίαν αὐτὴν ἐκδήλωσιν τῆς λαϊκῆς γνώμης γνωρίζουν οἱ ἀντίπαλοί μας ὅτι θὰ ἀσφαλίσωμεν. Καὶ ἐν τούτοις ὁ Τύπος αὐτῶν δὲν παύει ὑποδαυλίζων τὸν ἐμφύλιον σπαραγμὸν καὶ ἐξωθῶν εἰς πολιτικὰς δολοφονίας, καθ' ἣν στιγμὴν ὄχι ἁπλῶς αἱ πολιτικαὶ ἐλευθερίαι, ἀλλ' αὐτὴ ἡ πολιτικὴ ἀκολασία των εἶνε ἀπεριόριστος.

ΔΙΑΤΙ ΗΛΘΕΣ ΝΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΗΣ ΕΜΦΥΛΙΟΝ ΣΠΑΡΑΓΜΟΝ:

Μὲ τὸν ἐμφύλιον ἐν τούτοις σπαραγμόν μας κατεστρέψαμεν τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα τῶν δύο ἠπείρων καὶ τῶν πέντε θαλασσῶν. Ἀλλ' ὅ,τι ὑπελείφθη μετὰ τὴν καταστροφὴν εἶνε ἀκόμη μεγάλον, ὅταν σκεφθῶμεν ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία ἐξεκίνησε πρὸ 16 μόλις ἐτῶν ἀπὸ τὴν Μελοῦναν, φθάνει ἤδη εἰς τὸν Ἕβρον, περιλαμβάνουσα εἰς τοὺς κόλπους της καὶ τὴν Ἤπειρον καὶ τὴν Νότιον Μακεδονίαν καὶ Δυτικὴν Θράκην καὶ τὰς μεγάλας νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ τὴν Κρήτην. Οὐδέποτε Ἑλληνικὸν Κράτος ἐθνικὸν ὑπῆρξε τόσον μεγάλο. Ἐντὸς τῶν ὁρίων τούτων μὲ τὴν προσθήκην τοῦ θαυμασίου ἀνθρωπίνου ὑλικοῦ, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐχάρισεν ἡ πολεμικὴ καταστροφή, διὰ τῆς συγκεντρώσεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μας τοῦ ἀλυτρώτου γένους, ἠμποροῦμεν, ἐὰν θέλωμεν, νὰ ὀργανώσωμεν ἕνα συγχρονισμένον κράτος καὶ ν' ἀναπτύξωμεν ὅλα τὰ χαρίσματα τῆς ἐθνικῆς μας ἰδιοφυΐας.

Διατί διὰ τῆς συνεχίσεως τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ νὰ θέσωμεν εἰς κίνδυνον τὸ ἔργον αὐτό; Οἱ ἀντίπαλοι θὰ μὲ ἐρωτήσουν ἴσως: Διατί ἐπανῆλθες εἰς τὴν πολιτικήν, ἀφοῦ ἡ ἐπάνοδός σου ἤξευρες ὅτι θὰ μᾶς ἐξοργίσῃ; Ἡ ἀπάντησίς μου εἶνε ὅτι ἐπὶ ὀκτὼ ὅλα ἔτη, τὰ ἔτη ἀκριβῶς κατὰ τὰ ὁποῖα ἠδυνάμην νὰ ἀποδώσω τὸ μεγαλύτερον ὠφέλιμον ἔργον εἰς τὴν χώραν μου, διὰ νὰ συντελέσω εἰς τὴν κατεύνασιν τῶν παθῶν, ἔμεινα μακράν, ὄχι τῆς πολιτικῆς, ἀλλὰ καὶ τοῦ πατρίου ἐδάφους, παρακολουθῶν ὡς ἁπλοῦς θεατὴς τὰ πράγματα τῆς πατρίδος μου, ἕτοιμος νὰ προσφέρω ὡς δημόσιος ὑπάλληλος τὰς ὑπηρεσίας μου εἰς πᾶσαν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία θὰ τὰς ἐζήτει. Ἀλλ' ὅταν εἶδα ὅτι τὸ σκάφος τῆς πολιτείας ἐφέρετο ἀκυβέρνητον καὶ ἐκινδύνευεν ὡς ἐκ τούτου νὰ ὁδηγηθῇ κατὰ κρημνῶν, εἰς τὴν πρώτην πρόσκλησιν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Κράτους, ἥρπασα τὸ πηδάλιον καὶ τὸ κρατῶ σφικτὰ εἰς τὰς χεῖράς μου, ἀποφασισμένος παρὰ πᾶσαν ἐνδεχομένην τρικυμίαν, νὰ ὁδηγήσω τὸ σκάφος εἰς ἀσφαλῆ λιμένα, ἐὰν μόνον τὸ πλήρωμα θέλῃ νὰ μοῦ ἐμπιστευθῇ τὴν τύχην του.

ΔΙΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΕΠΙΦΥΛΑΣΣΕΤΑΙ

Ποῖον εἶνε τὸ πρόγραμμα, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὁποίου ζητῶ τὴν ψῆφον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, δὲν θέλω νὰ ἐκθέσω διὰ μακρῶν τὴν στιγμὴν αὐτὴν πρὸς ἀκροατήριον ἱστάμενον, διότι ἡ κούρασις τῶν ἀκροατῶν μου ὑπάρχει φόβος νὰ διαθέσῃ αὐτοὺς ὄχι εὐμενῶς πρὸς τοὺς λόγους μου. Προτιμῶ διὰ τοῦτο νὰ ὁμιλήσω ἐκτενέστερον τὴν ἑσπέραν αὐτὴν ἐντὸς κλειστοῦ χώρου καὶ τοῦ λόγου μου ἐκείνου θὰ λάβετε γνῶσιν διὰ τῶν αὐριανῶν ἐφημερίδων. Μὲ δύο μόνον λέξεις δύναμαι νὰ σᾶς εἴπω τὴν στιγμὴν αὐτήν, ὅτι ἂν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δώσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησίν μας μίαν ἰσχυρὰν πλειοψηφίαν, ἀναλαμβάνομεν ν' ἀσφαλίσωμεν εἰς αὐτὸν τὴν ὑποδειγματικήν, δύναμαι νὰ εἴπω, διοίκησιν, τὴν ὁποίαν ἐγνώρισεν οὗτος κατὰ τὰ ἔτη 1910—1915, νὰ ἐπιτύχωμεν ὅλας τὰς δυνατὰς οἰκονομίας εἰς τὰς δαπάνας τοῦ προϋπολογισμοῦ, νὰ ἐπισπεύσωμεν τὴν κατασκευὴν τῶν δρόμων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μεγάλων παραγωγικῶν ἔργων τοῦ Ἀξιοῦ, τοῦ Στρυμόνος καὶ τῶν Φιλίππων, ν' ἀναπτύξωμεν ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς, νὰ ἀσφαλίσωμεν τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὴν δημοσίαν ὑγείαν, νὰ συμπληρώσωμεν καὶ ὁλοκληρώσωμεν τὴν προσφυγικὴν ἀποκατάστασιν, νὰ ρυθμίσωμεν ἐπὶ δικαιοτέρας βάσεως τὰς σχέσεις Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ νὰ καταστήσωμεν πλέον ἀνεκτὴν τὴν τόσον δύσκολον σήμερον ζωὴν τοῦ λαοῦ.

Θὰ δυνηθῶμεν, ὅπως εἶπα καὶ ἄλλοτε, εἰς μίαν τετραετίαν, ἤτοι εἰς τὴν διάρκειαν μιᾶς βουλευτικῆς περιόδου, νὰ ἐξαλείψωμεν, κατὰ τὸ δυνατόν, τὰς οἰκονομικὰς συνεπείας τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς, νὰ σπρώξωμεν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν δρόμον τῆς προόδου καὶ νὰ τὴν καταστήσωμεν ἀγνώριστον. Ἡ φιλοδοξία τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ὡραίου αὐτοῦ σκοποῦ μὲ ἐπανέφερε πάλιν εἰς τὴν πολιτικὴν ζωήν. Ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἐξαρτᾶται νὰ μοῦ δώσῃ τὰ μέσα ὅπως πραγματοποιήσω τὸν σκοπὸν αὐτόν.»

Ο ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Τὴν ἑσπέραν ὁ κ. Βενιζέλος ἐξεφώνησεν ἀπὸ χειρογράφου καὶ ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ ἐξώστου τοῦ ξενοδοχείου «Μεντιτεράνεαν» τὸν κάτωθι λόγον, ἐνώπιον ὀλίγων ἀκροατῶν:

Πρωτίστη μέριμνα τῆς Κυβερνήσεώς μου ἐὰν τύχῃ τῆς ἐμφαντικῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, θὰ εἶναι ἡ πραγματοποίησις ὅλων τῶν δυνατῶν οἰκονομιῶν εἰς τὰς δαπάνας τοῦ προϋπολογισμοῦ, κυρίως διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῆς πληθώρας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Οἱ ἁρμοδιώτεροι κριταὶ ὑπολογίζουν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων δύναται ἄνευ βλάβης τῆς ὑπηρεσίας νὰ περιορισθῇ κατὰ πέντε χιλιάδας. Ἄλλοι ἀναβιβάζουν αὐτὸν εἰς δέκα χιλιάδας. Δὲν ἰσχυρίζομαι ὅτι διὰ τῶν καταργήσεων τούτων θὰ ἀνακουφισθῇ ἀμέσως ὁ προϋπολογισμὸς κατὰ ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων, διότι δὲν εἶνε εὔκολον νὰ ριφθοῦν εἰς τοὺς δρόμους ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην τόσος ἀριθμὸς βιοπαλαιστῶν. Ἀλλ' ἀφ' ἑνὸς ὁ περιορισμὸς τῶν νέων διορισμῶν μέχρις ὅτου ἀπορροφηθοῦν οἱ πλεονάζοντες καὶ ἐξ ἄλλου μέτρα τινὰ διευκολύνοντα τὴν ἑκουσίαν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπομάκρυνσιν ἄλλων, θὰ ἠσφάλιζαν ἐξ ἀρχῆς οἰκονομίας, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος θὰ ἀπέβαινον μεγαλύτεραι. Ὄχι μόνον δὲν θὰ παρέβλαπτον τὴν καλὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑπηρεσιῶν, ἀλλὰ καὶ θὰ ἱκανοποιοῦσαν τὸ λαϊκὸν αἴσθημα τὸ ὁποῖον τότε μόνον θὰ ἐπλήρωνεν ἀδιαμαρτυρήτως τοὺς βαρεῖς φόρους ἐὰν ἐγνώριζεν ὅτι ἔγιναν προηγουμένως ὅλαι αἱ δυναταὶ οἰκονομίαι εἰς τὰς δαπάνας τοῦ προϋπολογισμοῦ. Οἱ φόροι εἶνε βαρεῖς καὶ τὸ χειρότερον εἶναι ὅτι εἶναι ἐπιβεβλημένοι ἀνίσως ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατανομὴν καὶ τὴν ἔκπτωσιν. Ἡ βεβαίωσις γίνεται πολλάκις κατὰ τρόπον ὀχληρότατον καὶ ἐπαχθέστατον διὰ τοὺς φορολογουμένους, ἐνῷ ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐνστάσεων οὐδεμίαν ἐμπνέει εἰς τοὺς τελευταίους ἐμπιστοσύνην, ὅτι αἱ ἀντιρρήσεις των ἐξητάσθησαν μετὰ προσοχῆς καὶ δικαιοσύνης. Χωρὶς νὰ ἀποκλείω ἐνδεχομένως περιωρισμένας ἐπὶ τοῦ παρόντος φορολογικὰς μεταρρυθμίσεις, αἱ ὁποῖαι ἄνευ οὐδεμιᾶς αὐξήσεως τῶν φορολογικῶν βαρῶν, θὰ ἐπιδιώξουν τὴν δικαιοτέραν κατανομὴν αὐτῶν, δὲν ἐπαγγέλλομαι καμμίαν ἄμεσον ἐλάττωσιν φόρων πρὶν ἡ αὔξησις τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους καὶ ἡ ἐντεῦθεν μέλλουσα νὰ προκύψῃ ἄνεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐπιτρέψῃ τοιαύτην ἐλάττωσιν συνοδευομένην μὲ γενικωτέραν μεταρρύθμισιν τοῦ φορολογικοῦ συστήματος. Ὑπόσχομαι ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ μελετήσῃ ἐνδιαφερόντως πῶς δύναται ἀπὸ τοῦδε νὰ καταστήσῃ ὀλιγώτερον ἐπαχθῆ τὴν βεβαίωσιν τῶν κειμένων φόρων.

ΘΑ ΘΕΡΑΠΕΥΣΗ ΠΑΣΑΝ ΝΟΣΟΝ ΚΑΙ ΜΑΛΑΚΙΑΝ

Ἐκ τῶν πρώτων μελημάτων μου θὰ εἶναι ἡ τόνωσις τῆς λειτουργίας τῆς διοικητικῆς καὶ δικαστικῆς μηχανῆς, καὶ ἡ ρύθμισις τοῦ χρονίσαντος ζητήματος τῶν σχέσεων Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων. Ἡ ἀπὸ τοῦ ἐφετεινοῦ προϋπολογισμοῦ ἀρχομένη κλιμακωτὴ βελτίωσις τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων θὰ ἐνισχύσῃ τὴν προσπάθειαν αὐτῶν καὶ τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι, πλὴν τῶν ἄλλων, ἡ ἀποκατάστασις καὶ ἑδραίωσις τῆς δημοσίας τάξεως τὴν ὁποίαν μεταξὺ τῶν ἄλλων συνεκλόνισαν αἱ ἀθρόαι χάριτες τῶν τελευταίων ἐτῶν. Θὰ διαθέσωμεν ἐκ τῶν οἰκονομιῶν τὰς ὁποίας ἠμποροῦμεν νὰ ἐπιτύχωμεν εἰς τὰς δαπάνας τοῦ προϋπολογισμοῦ πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς δημοσίας ὑγείας. Ἡ νοσηρότης καὶ ἡ θνησιμότης τοῦ στρατοῦ ἀποτελεῖ στίγμα τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλεται ἡ ταχεῖα ἐξάλειψις. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ παιδιοῦ καὶ τῆς κοινωνίας πρέπει νὰ ὀργανωθῇ συστηματικὸς ἀγών, ἀνάλογος πρὸς ἐκεῖνον ὅστις ἔχει ὀργανωθῇ εἰς ὅλα τὰ πολιτισμένα Κράτη. Ἡ ἑλονοσία, ἡ φυματίωσις, ἡ σύφιλις εἶναι κοινωνικαὶ μάστιγες κατὰ τῶν ὁποίων εἶναι δυνατὴ καὶ ἐπιβεβλημένη ἀποτελεσματικὴ ἄμυνα.

Θὰ ἐπιμεληθῶμεν τὴν ταχυτέραν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων Ἀξιοῦ, Στρυμόνος καὶ Φιλίππων διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ἀναγκαίας χρηματοδοτήσεως. Δὲν κάμνω λόγον περὶ ἀποξηραντικῶν ἔργων τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, διότι ἡ ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθην νὰ λέγω πάντοτε πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, μὲ ἀναγκάζει νὰ εἴπω ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιχειρήσωμεν συγχρόνως τὴν ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν μεγάλων παραγωγικῶν ἐξυγιαντικῶν ἔργων, χωρὶς νὰ καμφθῶμεν ἀπὸ οἰκονομικὰ βάρη. Ἡ προτίμησις τῶν ἔργων Ἀξιοῦ καὶ Στρυμόνος καὶ τῆς ὁδοποιΐας εἶνε εὐεξήγητος. Οἱ δρόμοι ἐνδιαφέρουσιν ἐξ ἴσου ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα.

Ὅταν ἐντὸς πενταετίας συμπληρωθῇ ἡ κατασκευὴ τῶν δρόμων καὶ τῶν ἀποξηραντικῶν καὶ ἀρδευτικῶν ἔργων τοῦ Ἀξιοῦ, τοῦ Στρυμόνος καὶ τῶν Φιλίππων ἡ Ἑλλὰς θὰ παρουσιάζῃ ὄψιν ἐντελῶς διάφορον τῆς σημερινῆς. Ὁ ἐθνικὸς πλοῦτος, καὶ συνεπῶς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα θὰ ἔχουν οὐσιωδῶς αὐξηθῇ. Θὰ ἐπιδιωχθῇ συγχρόνως καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν μικροτέρων ἀποξηραντικῶν ἔργων τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα ἀναλαμβάνουν νὰ ἐκτελέσουν δι' ἰδίων δαπανῶν ἑταιρίαι, καὶ ὧν αἱ δαπάναι δύνανται νὰ ἐξασφαλισθοῦν δι' εἰσφορῶν ὠφελούμεναι οὕτω ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποξηραντικῶν ἔργων. Διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῆς παραγωγῆς, καταβάλλομεν ἐνδελεχῆ μέριμναν. Διὰ τῆς συνομολογήσεως τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων ἐξασφαλίζονται ὑπὲρ τῶν γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων ἀνάλογα ὀφελήματα, πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀσφαλίζουν ὑπὲρ τῆς ἰδίας αὐτῶν παραγωγῆς τὰ συμβαλλόμενα κράτη. Θὰ μεριμνήσωμεν ἰδίως ὑπὲρ τῆς κυριωτάτης πηγῆς τοῦ πλούτου τῆς γεωργίας, ὄχι μόνον διὰ τῆς διαδόσεως τῶν γεωργικῶν γνώσεων εἰς τὰ εὐρύτερα ὁσημέραι στρώματα τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ, ὄχι μόνον διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως κατὰ τῶν ἀγροζημιῶν, ἀλλὰ πρὸ πάντων διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως ἐπαρκῶν καὶ εὐθηνῶν κεφαλαίων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ἀγροτικῆς πίστεως. Ἡ ρύθμισις τῶν σχέσεων τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ παράσχῃ τὰ μέσα εἰς τὴν κυβέρνησιν ὅπως πραγματοποιήσῃ τὴν σπουδαιοτάτην ταύτην ἐπαγγελίαν. Πιστεύομεν, ὅτι ἡ ὑπὲρ τῆς γεωργίας μέριμνα θὰ συντελέσῃ ὅπως ἀνακοπῇ τὸ κακὸν τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν ἀγρῶν καὶ τῆς συρροῆς εἰς τὰς πόλεις, ὅπου ἐξ ἀνάγκης ἐπικρατοῦν τὰ παρασιτικὰ ἐπαγγέλματα.

ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΑΣ

Θὰ συνεχίσωμεν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς γνωστῆς φιλεργατικῆς πολιτικῆς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας τῶν ἐργατῶν καὶ τὸ ἀντίστοιχον δικαίωμα τῶν ἐργοδοτῶν ὅπως σταματοῦν τὴν βιομηχανικήν των ἐπιχείρησιν δὲν ἐννοοῦμεν, οὐδὲ ἐπ' ἐλάχιστον νὰ περιορίσωμεν. Πιστεύομεν ὅμως ὅτι ἐπιβάλλεται πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἐργοδοτῶν καθὼς καὶ τῆς ὅλης κοινωνίας ὅπως ρυθμισθῇ διὰ νόμου ἡ ἄσκησις τοῦ δικαιώματος τούτου. Ἐλπίζω βασίμως ὅτι θὰ ἐπιτύχω τὴν συναίνεσιν τῶν ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν νὰ καθιερωθῇ ἡ διὰ νόμου ὑποχρέωσις καὶ διὰ τὰ δύο μέρη πρὶν ἢ προβαίνωσιν εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ δικαιώματός των νὰ εἰδοποιοῦν τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὅπως τοῦτο ἐντὸς εὐλόγου προθεσμίας προβαίνει παρουσίᾳ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἐργοδοτῶν εἰς ἔρευναν περὶ τοῦ βασίμου ἢ μὴ τῶν λόγων τῶν προκαλούντων τὴν ἀπειλουμένην ἀπεργίαν ἢ λοκάουτ καὶ νὰ δημοσιεύῃ δι' ἐκθέσεώς του τὸ πόρισμα τῆς ἐρεύνης. Μόνον δὲ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐκθέσεως ἡ κήρυξις τῆς ἀπεργίας ἢ τοῦ λοκάουτ θὰ εἶναι νόμιμος, διότι τότε μόνον ἡ κοινωνία θὰ γνωρίζῃ ποῦ εὑρίσκεται τὸ δίκαιον καὶ θὰ δύναται διὰ τοῦ βάρους τῆς δημοσίας γνώμης νὰ συντελῇ ὑπὲρ τῆς δικαίας λύσεως. Ζητῶ δηλαδὴ νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐπὶ τῶν συγκρούσεων κεφαλαίου καὶ ἐργασίας ἀνάλογόν τι μὲ τὸ εἰσαχθὲν διὰ τοῦ καταστατικοῦ χάρτου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐπὶ τῶν συγκρούσεων τῶν διαφόρων Κρατῶν. Οἱ ὀπαδοὶ τῆς Τρίτης Διεθνοῦς θὰ κραυγάσουν βέβαια κατὰ τῆς προτάσεως ταύτης, ἀλλὰ ὁ ἐργατικὸς κόσμος εἶμαι βέβαιος ὅτι θ' ἀναγνωρίσῃ τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ὁποίαν ὁ θεσμὸς οὗτος μέλλει νὰ παράσχῃ εἰς τὰ γενικὰ καὶ τ' ἀληθῆ ἐργατικὰ συμφέροντα. Ἐπειδὴ ἐμνημόνευσα τὴν Τρίτην Διεθνῆ, ἀναγκαῖον κρίνω νὰ ἐκθέσω ποία εἶνε ἡ στάσις τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντι τοῦ Κομμουνισμοῦ. Πᾶσα ἀπόπειρα διαταράξεως ἢ βιαίας ἀνατροπῆς τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος τοῦ ὁποίου στερεὰ θεμέλια εἶναι ἡ πατρίς, ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ ἰδιοκτησία, θὰ εὕρῃ ἀντιμέτωπον τὴν πυγμὴν τοῦ Κράτους. Χωρὶς ἄλλωστε νὰ περιορίσωμεν καμμίαν θεωρητικὴν συζήτησιν περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου δι' οὗ δύναται νὰ μεταρρυθμισθῇ ἡ σημερινὴ ὀργάνωσις τῆς κοινωνίας, καὶ χωρὶς νὰ γίνωμεν ἐπιλήσμονες τῶν φιλελευθέρων ἀρχῶν, εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ ἐξοπλίσωμεν τὸ Κράτος καὶ τὰς ἀρχὰς δι' ἀναγκαίας νομοθεσίας, ὅπως καταστῇ δυνατὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ ἡ κοινωνικὴ ἄμυνα κατὰ τῶν ἀπροκαλύπτων ἀνατρεπτικῶν ἐνεργειῶν τῶν ἐχθρῶν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος. Στηρίζομεν ἀκόμη ἀποτελεσματικώτερον τὸ κοινωνικὸν καθεστὼς διὰ τῆς ἐπιβαλλομένης ἀμέσου ριζικῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Ἐφ' ὅσον ἑκατοντάδες σχολείων τῆς κλασικῆς λεγομένης ἐκπαιδεύσεως ἐξακολουθοῦν νὰ ἐξαπολύουν κατ' ἔτος χιλιάδας νέων ἀτελέστατα συνήθως μορφωμένων καὶ ἀνικάνων οὐσιαστικῶς διὰ κάθε παραγωγικὴν ἐργασίαν, τὸ μέλλον μας δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ εἶνε σκοτεινόν. Εἶμαι βέβαια θιασώτης τῆς κλασικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀλλὰ δι' ἐλαχίστην ἀναλογίαν τῆς σπουδαζούσης νεολαίας, δι' ὀλίγους ἐκλεκτοὺς οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποτελέσουν τὴν ἡγέτιδα τάξιν τῆς αὔριον καὶ εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς κύκλους κατατάσσω ὅλους ἐκείνους οἵτινες προερχόμενοι ἔστω καὶ ἐκ κατωτάτων στρωμάτων, θὰ ἠρίστευαν εἰς τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον καὶ εἰς τοὺς ὁποίους, ἐφ' ὅσον εἶνε ἄποροι, τὸ Κράτος θὰ ἐδίδεν ὑποτροφίας ἵνα συνεχίσουν περαιτέρω τὴν μόρφωσίν των.

Διὰ πολλοὺς φοιτῶντας εἰς τὰ σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ἡ κλασικὴ λεγομένη ἐκπαίδευσις εἶνε στεῖρα καὶ ἀπολύτως ἄγονος. Ἀλλὰ καὶ τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, μορφούμενον εἰς σχολεῖον ἐργασίας, πρέπει σοβαρῶς νὰ μεριμνήσωμεν ὅπως καταστῇ γενικῶς ἑξατάξιον μὲ τὴν εὐχὴν ὅπως βραδύτερον γίνῃ ἑπτατάξιον. Πιστεύω ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ἐν αὐτῷ φοιτήσεως δυνάμεθα, κυρίως εἰς σχολεῖα γεωργικῶν περιφερειῶν, νὰ μεταδώσωμεν εἰς τοὺς μαθητὰς ποσὸν πρακτικῶν γεωργικῶν γνώσεων.

ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

Εἶνε ἀνάγκη νὰ εἴπω ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν συμπλήρωσιν τῆς προσφυγικῆς, γεωργικῆς καὶ ἀστικῆς ἀποκαταστάσεως, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει ὄχι ἁπλῶς τὸ καθῆκον πρὸς τοὺς ἐκ τῶν σφαλμάτων μας παθόντας ὁμογενεῖς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους, συμφέρον οἰκονομικὸν καὶ συμφέρον ἐθνικόν. Θεωρῶ ἄλλως τε καθῆκον νὰ διακηρύξω ὅτι παρὰ τὰ διαπραχθέντα σφάλματα, ἡ Ἑλλὰς ἠμπορεῖ νὰ εἶνε ὑπερήφανος δι' ἐκεῖνο ποὺ κατώρθωσε, ὅταν εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δεχθῇ εἰς τοὺς κόλπους της τόσας μυριάδας ὁμογενῶν, ἐκδιωχθέντων ἀπὸ τὰς ἑστίας των. Ὅ,τι ὑπολείπεται ἀκόμη νὰ γίνῃ εἶνε βέβαια σημαντικὸν καὶ ὑπὲρ πάντα ἴσως ἐπείγει ἡ ταχυτέρα παροχὴ ἀνθρωπίνης στέγης εἰς πλείστας ἀκόμη οἰκογενείας, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἐγκατεστημέναι ὑπὸ ὅρους ἀθλιεστάτους.

Δὲν εἶνε ἀνάγκη ἐπίσης νὰ εἴπω ὅτι σύντονον θὰ ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἡ συνέχισις τῆς συντελουμένης ἤδη ἀποζημιώσεως τῶν ἀνταλλαξίμων, ὅπως καὶ τὸ ζήτημα τῆς δικαίας καὶ ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ ἀποζημιώσεως τῶν ἐκ Βουλγαρίας μεταναστῶν, τῶν ἐκ Τουρκίας Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου παθόντων, ἰδίως τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας.

ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Ἡ Κυβέρνησις θέλει φροντίσει ἐπὶ πλέον ὅπως ἐξασφαλίσῃ εἰς τὴν χώραν εὐρυτάτην διοικητικὴν ἀποκέντρωσιν. Μετὰ τὴν μεγέθυνσιν τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν καλῶς οἱ ἐν Ἀθήναις ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ συγκεντροῦνται εἰς τὴν πρωτεύουσαν ὅλα τὰ νήματα τῆς διοικήσεως. Τὴν εὐρυτάτην ἀποκέντρωσιν θὰ συμπληρώσῃ ἡ ὀργάνωσις τῶν νομαρχιακῶν συμβουλίων, ἡ δρᾶσις τῶν ὁποίων θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπὶ τόπου χρησιμοποίησιν τόσης δραστηριότητος καὶ τόσης συγχρόνως πρακτικότητος, ἡ ὁποία σφύζει εἰς τὰς νέας χώρας, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν Μητρόπολιν αὐτὴν τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις πρὸς τοὺς γείτονάς μας, ἐπιθυμῶ νὰ ἐπαναλάβω ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀποδέχεται εἰλικρινῶς καὶ ἀνεπιφυλάκτως τὰς συνθήκας τῆς εἰρήνης, διὰ τῶν ὁποίων ἐτερματίσθη ὁ μεγάλος πόλεμος. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐξασφαλίσωμεν μὲ τὴν δημοκρατικὴν Τουρκίαν σχέσεις ὄχι ἁπλῶς καλῆς γειτονίας, ἀλλὰ σχέσεις ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον φιλικάς. Γνωρίζομεν ὅτι δὲν ἔχει βλέψεις ἐπὶ ἐδαφῶν μας καὶ πρέπει νὰ εἶνε βεβαία ὅτι οὐδεμίαν βλέψιν διατηροῦμεν ἐπὶ ἰδικῶν της, ἀλλ' εἶνε προφανὲς ὅτι δύο κράτη θὰ καταστοῦν παράγοντες σημαντικώτεροι, διὰ τῆς συνεννοήσεως, ἡ ὁποία ἄλλως τε θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀνάπτυξιν ἐμπορικῶν καὶ οἰκονομικῶν σχέσεων ἐπ' ὠφελείᾳ ἀμφοτέρων. Μόλις κατορθωθῇ νὰ ρυθμισθοῦν τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα τὰ ὁποῖα προεκάλεσε ἡ σύμβασις περὶ ἀνταλλαγῆς—καὶ εὔκολον εἶνε νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν λύσιν αὐτῶν διὰ διαιτησίας, ὅπου δὲν ἠμποροῦμεν ἀπ' εὐθείας νὰ συνεννοηθῶμεν—εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ ὑπογράψωμεν σύμφωνον φιλίας καὶ διαιτησίας εὐρυτάτου περιεχομένου καὶ μακρᾶς διαρκείας. Μὲ τὴν Βουλγαρίαν ἐπιθυμοῦμεν ἐπίσης νὰ ἐξασφαλίσωμεν σχέσεις καλῆς γειτονίας, ὅσῳ τὸ δυνατὸν φιλικωτέρας. Εἴμεθα πρόθυμοι νὰ ἐξασφαλίσωμεν εἰς αὐτὴν διὰ τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως ἐμπορικὴν διέξοδον, τὴν ὁποίαν ἀνεγνώρισεν ἡ συνθήκη τοῦ Νεϊγύ, ἀλλ' εἴμεθα ἐπίσης πρόθυμοι νὰ ἐξυπηρετήσωμεν ἀκόμη σκοπιμώτερον δι' αὐτῆς τὰς ἀνάγκας τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς της διὰ τοῦ λιμένος τῆς Θεσσαλονίκης. Ἡ σημαντικὴ ἐξαγωγὴ τῶν γεωργικῶν προϊόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν ὁποίαν ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐπακολουθήσῃ ταχέως ἀνάλογος εἰσαγωγὴ ἑλληνικῶν προϊόντων εἰς τὴν Βουλγαρίαν, εἶνε σπουδαῖος δεσμὸς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν ἀμοιβαίων φιλικῶν σχέσεων.

Μὲ τὸ Βασίλειον τῶν Σέρβων, Κροατῶν καὶ Σλοβένων μᾶς συνδέουν ἀναμνήσεις ἀγώνων τοὺς ὁποίους διεξηγάγομεν ἀπὸ κοινοῦ. Τὸ ἐκκρεμὲς ζήτημα τῆς διὰ Θεσσαλονίκης ἐλευθέρας διόδου τοῦ γιουγκοσλαυϊκοῦ ἐμπορίου, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ κανονισθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικὸν διὰ τὰς δύο χώρας. Εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ παράσχωμεν τὰς μεγαλυτέρας δυνατὰς εὐκολίας εἰς τὸ γιουγκοσλαυϊκὸν ἐμπόριον καὶ περιμένομεν ὅτι οἱ παλαιοὶ σύμμαχοί μας δὲν θὰ ἐπιμείνουν εἰς καμμίαν ἀξίωσιν ἡ ὁποία θὰ δύναται, καὶ ἐκ παρεξηγήσεως ἔστω, νὰ θεωρηθῇ προσβάλλουσα τὴν κυριαρχίαν μας. Θὰ δυνηθῶμεν οὕτω νὰ συνεχίσωμεν τὴν παλαιὰν φιλίαν, ἐπὶ βάσεως ἀπολύτως ἑδραίας.

Αἱ πρὸς τὴν Ρουμανίαν σχέσεις μας εἶνε ἄρισται, ὅπως ἀποδεικνύει ἡ πρὸ ὀλίγων μηνῶν ὑπογραφὴ συμφώνου περὶ μὴ ἐπιθέσεως καὶ διαιτησίας, τὸ ὁποῖον εὐχόμεθα νὰ ἀποτελέσῃ τὸν πρῶτον πυρῆνα, τῆς δι' ἀναλόγων ἢ εὐρυτέρων ἀκόμη συμφώνων, βαθμιαίας πρὸς ἀλλήλας συνδέσεως ὅλων τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν.

Η ΕΛΛΗΝΟΪΤΑΛΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙΣ

Χαιρετίζω μετ' ἰδιαιτέρας χαρᾶς τὴν ὑπὸ τῶν προκατόχων Κυβερνήσεων, ἐπιτευχθεῖσαν βελτίωσιν σχέσεων, καὶ δύναμαι νὰ εἴπω τὴν προσέγγισιν πρὸς τὴν γείτονα μεγάλην Μεσογειακὴν δύναμιν, καὶ τὰς πρὸς αὐτὴν σχέσεις μας, ἐπιθυμοῦμεν ἐξ ἴσου στενὰς καὶ εἰλικρινεῖς ὅσον καὶ πρὸς τὰς δύο Δυτικὰς Δυνάμεις μὲ τὰς ὁποίας πατροπαράδοτος εἶναι ἡ φιλία μας. Καὶ τὴν εἰλικρίνειαν τῶν σχέσεων τούτων, θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς νὰ καθιερώσωμεν καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς συμφώνου, τὸ ὁποῖον χωρὶς νὰ στρέφεται ἐναντίον οὐδενός, θ' ἀποτελέσῃ ἑδραίαν τὴν βάσιν τῆς στερεώσεως τῶν φιλικῶν τούτων σχέσεων, καθὼς καὶ τῶν εὐτυχῶς ὁσημέραι ἀναπτυσσομένων ἐμπορικῶν συναλλαγῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

ΑΙ ΑΡΧΑΙ ΤΟΥ

Ταῦτα εἶναι τὰ κυριώτατα ἄρθρα τοῦ προγράμματος, διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὁποίου ζητῶ τὴν ψῆφον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ μεγαλυτέραν ἀκόμη σημασίαν ἀπὸ αὐτὰ ἔχουν αἱ ἀρχαί, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐπηγγέλθην εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν κατὰ τὴν πρὸ 18 ἐτῶν ἔλευσίν μου εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅτι θὰ ἀσκήσω πάντοτε τὴν ἐξουσίαν. Αἱ ἀρχαὶ αὗται εἶναι ὅτι γνώμων πάσης πολιτικῆς πράξεώς μου, θὰ εἶναι τὸ γενικὸν συμφέρον καὶ ὄχι ποτὲ τὸ συμφέρον τῶν ἀτόμων, οὐδὲ τὸ συμφέρον τοῦ κόμματος· ὅτι πρώτιστον καθῆκον τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρός, εἶναι νὰ λέγῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἂν αὐτὴ εἶνε δυσάρεστος· ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων θὰ εἶναι ἄκαμπτος καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν πρόκειται νὰ εἶναι ἰσχυροὶ ἢ φίλοι· ὅτι εἰς τὴν Ἐξουσίαν ἀποβλέπω ὄχι ὡς σκοπὸν ἀλλ' ὡς μέσον πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ὑψηλοτέρου σκοποῦ, ἕτοιμος πάντοτε ν' ἀπορρίψω αὐτήν, ἐὰν ἡ διατήρησίς της θέλει ἐξαγορασθῇ διὰ θυσίας τοῦ Κυβερνητικοῦ προγράμματος.

Αἱ ἀρχαὶ αὗται, θὰ εἴπουν οἱ ἀντίπαλοί μας, εἶνε ἁπλαῖ κοινοτοπίαι· πράγματι εἶναι: καὶ ὅμως δύναμαι νὰ σᾶς βεβαιώσω, ὅτι εἰς προσήλωσιν πρὸς τὰς ἀρχὰς ταύτας, ὀφείλονται ὅλαι αἱ ἐπιτυχίαι μου εἰς τὸ παρελθόν· ἡ προσήλωσίς μου εἰς αὐτάς, ἔχω πεποίθησιν ὅτι θὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ σήμερον διὰ τὴν χώραν ἰδεώδη, δύναμαι νὰ εἴπω, διοίκησιν, τὴν ὁποίαν αὐτὴ ἐγνώρισεν κατὰ τὰ ἔτη 1910 ἕως 1915. Ἡ προσήλωσις εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτὰς θ' ἀσφαλίσῃ νέαν περίοδον ἀνορθώσεως.

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὡραίου αὐτοῦ προγράμματος, ἔχω τὸ θάρρος ν' ἀπευθυνθῶ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν ἀντίπαλον πολιτικὸν κόσμον, ὄχι βεβαίως τὸν μοναρχικὸν Τύπον, ὅστις δὲν διστάζει νὰ ἐξωθῇ καθ' ἡμέραν καὶ εἰς πολιτικὰς δολοφονίας, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν πολὺν ἀντίπαλον κόσμον, ἐκεῖνον ἰδίως ὁ ὁποῖος ἐγνώρισε τὴν διοίκησιν ποὺ ἐξησφάλισα εἰς τὴν χώραν κατὰ τὰ ἔτη 1910-1915 καὶ ὁ ὁποῖος διψᾷ νὰ ἐπανίδῃ τὰς ἡμέρας τῆς διοικήσεως ἐκείνης.

ΔΙΑΤΙ ΕΠΑΝΗΛΘΕ

Πρὸς τὸν ἀντίπαλον αὐτὸν πολιτικὸν κόσμον, ἀποτείνομαι βεβαιῶν αὐτὸν ὅτι δὲν ἐπανῆλθα εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν κυρίως ὡς ἀρχηγὸς κόμματος ἀλλὰ ὡς Ἕλλην, ὁ ὁποῖος εἰς μίαν ὡρισμένην στιγμὴν τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας του, εἶδε κατὰ ποίων δυσχερειῶν παλαίει αὐτή, εἰς ποίους σκοπέλους ἠμπορεῖ νὰ προσκόψῃ καὶ ποῖαι ἐξ ἄλλου δυνατότητες διανοίγονται πρὸ αὐτῆς, καὶ ὁ ὁποῖος ἔχει βαθὺ τὸ αἴσθημα, ὅτι ἐκεῖνο ποὺ ἠμπορεῖ νὰ κάνῃ ὁ ἴδιος δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὸ ἐπιτύχῃ σήμερον τοὐλάχιστον κανένας ἄλλος.

Ἀλλ' εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ λόγου μου ἔχω ἀνάγκην νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχήν σας καὶ τὴν προσοχὴν τοῦ λαοῦ, εἰς τὸ ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιμένετε νὰ κατορθώσω θαύματα. Κανένα φάρμακον ἀμέσου θεραπείας μιᾶς χρονίας ἀσθενείας, δὲν εὑρέθη ἀκόμη. Ὑπόσχομαι μόνον εἰς τὸν λαὸν ὅτι ἂν μὲ ἐνισχύσῃ ἀποστέλλων εἰς τὴν νέαν Βουλὴν ἰσχυρὰν πλειοψηφίαν, διὰ νὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματός μου θὰ τὸν ὁδηγήσω μὲ σταθερὰν πάντοτε χεῖρα, εἰς τὴν ὁδὸν ἡ ὁποία θὰ φέρῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον πρὸς τὸ τέρμα τὸ ὁποῖον διέγραψα πρὸ μικροῦ. Ἡ τετραετία τῆς προσεχοῦς βουλευτικῆς περιόδου, θὰ εἶνε ἀρκετὴ διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ τέρμα τοῦτο.»

ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΡΙΦΘΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Εἰς τὸ ζυθεστιατόριον «Ζέφυρος» παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν ἐγένετο χθὲς μεγάλη συγκέντρωσις τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ χώρου ὅπου πρόκειται νὰ γίνουν αἱ μεγάλαι ἀνασκαφαί. Περὶ τὰς πέντε χιλιάδας συνῆλθον ἐκεῖ διαμαρτυρόμενοι ἐντόνως διότι οὐδὲν ἢ ἀνεπαρκέστατα μέτρα ἐλήφθησαν διὰ τὴν τύχην τῶν ἐνοικιαστῶν καταστημάτων καὶ οἰκιῶν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου χώρου, οἱ ὁποῖοι ρίπτονται εἰς τοὺς δρόμους καταστρεφόμενοι τελείως οἰκονομικῶς.

Ἡ συνέλευσις, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐγένοντο θορυβώδεις ἐκδηλώσεις διαμαρτυρίας, ἐνέκρινεν ἐν τέλει τὸ κάτωθι ψήφισμα:

Τὸ Σωματεῖον συγκείμενον ἐκ τῶν ἐνοίκων οἰκιῶν καὶ καταστημάτων καὶ ἐπιχειρήσεων τῶν Ἐνοριῶν Ἁγίας Μαρίνης, Ἁγίων Ἀποστόλων, Παναγίας Βλασσαροῦς, Ἁγίου Φιλίππου, Ταξιαρχῶν, Πύλης Ἀγορᾶς, Χρυσοκαστριωτίσσης καὶ Ἁγίου Νικολάου Ραγκαβᾶ, συνελθὸν σήμερον εἰς πάνδημον ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν εἰς τὸ Ζυθεστιατόριον «Ζέφυρος» Θησείου, ἐπὶ τῇ ἐπικειμένῃ ὑπογραφῇ ὁριστικῆς συμβάσεως τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τοῦ κ. Κάπς διὰ τὰς περὶ τὴν Ἀκρόπολιν ἀνασκαφάς:

Ἀκοῦσαν τῶν ἀνακοινώσεων τῆς Διοικήσεως καὶ ἀγορευσάντων ρητόρων.

Λαβὸν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ ἁρμόδιος ἐπὶ τῆς Παιδείας κ. ὑπουργὸς ἀναγνωρίσας τὸ δίκαιον τῶν αἰτημάτων, ὡμολόγησεν ἀδυναμίαν προστασίας λόγῳ τῶν κειμένων νόμων.

Ἐπειδὴ οἱ κείμενοι νόμοι, ἤτοι ἡ ἀναγκαστικὴ ἔξωσις συμφώνως τῷ ἰσχύοντι ἐνοικιοστασίῳ, ἐφαρμοζόμενοι ἐπὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ θὰ σημάνωσι τὴν τελείαν καταστροφὴν αὐτῶν.

Ἐπειδὴ ἐκτοπιζόμενοι κατὰ τοιοῦτον τρόπον, οἱ ἔνοικοι μὲ ἑνὸς ἔτους προπολεμικοῦ ἐνοίκια, θὰ μείνωσιν ἄστεγοι καὶ ἄνευ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τὰς σημερινὰς δυσχερεῖς μισθωτικὰς συνθήκας καὶ τὴν κρατοῦσαν δυσπραγίαν καὶ οἰκονομικὴν καχεξίαν

Ψηφίζει

Παρακαλεῖ εὐλαβῶς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸν ἁρμόδιον ἐπὶ τῆς Παιδείας κ. ὑπουργόν, ὅπως ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτοὺς εὐθυκρισίᾳ καὶ μερίμνῃ, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει τὸ δυσχερὲς καὶ ἀδιέξοδον τῆς θέσεως τῶν ἐνοίκων καὶ καταστηματαρχῶν τοῦ ἀπαλλοτριωθησομένου χώρου, ἀναβάλωσι τὴν ὑπογραφὴν τῆς μετὰ τοῦ κ. Κάπς ὁριστικῆς συμβάσεως, μέχρις οὗ λάβωσι τὰ πρὸς προστασίαν αὐτῶν ἀνάλογα καὶ δίκαια νομοθετικὰ μέτρα.

Δηλοῖ ὅτι ἐν ζωηρᾷ συγκινήσει καὶ διαρκεῖ ἐπιφυλακῇ θέλει παρακολουθήσει τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ζητήματος. Ἐὰν δέ, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, ὑπογραφῇ σύμβασις, χωρὶς νὰ ληφθῇ μέριμνα προστασίας τῶν ἐνοίκων, ἡ ἔναρξις τῶν ἀνασκαφῶν ἤθελεν ἐγείρῃ θύελλας καὶ ἀπεκδύεται πάσης εὐθύνης διὰ τὰ συμβησόμενα.

Ποιεῖται ἔκκλησιν πρὸς τοὺς κ.κ. Διευθυντὰς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου, τοὺς ἀκαμάτους φρουροὺς καὶ προστάτας παντὸς Δικαίου, ὅπως παράσχωσι τὴν πολύτιμον συνδρομὴν καὶ ὑποστήριξιν αὐτῶν εἰς τὰς χιλιάδας τῶν ἐνοίκων καὶ καταστηματαρχῶν, οἵτινες κινδυνεύουσι νὰ μείνωσιν ἄστεγοι καὶ ἄνεργοι.

Δίδει ἐντολὴν εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ.κ. Β. Χαλκιαδάκη, Σαγοῦ, Α. Ρετσίνα, Σ. Μπενούκα, Μιχαηλίδου, Π. Βόκα καὶ Δ. Βερυκίου ὅπως ἀντίγραφον τοῦ παρόντος ἐπιδώσωσι πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, τὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας κ. ὑπουργὸν καὶ τοὺς κ.κ. Διευθυντὰς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου, καὶ ὅπως παρακολουθήσωσιν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν τοῦ ζητήματος ἐξέλιξιν καὶ συγκαλέσωσι πάραυτα Γενικὴν Συνέλευσιν, ἐὰν αἱ περιστάσεις τὸ καλέσωσι.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουλίου 1928

Ἐντολῇ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως

Ὁ Πρόεδρος: Εὐάγγ. Ρουτζούνης. Ὁ Γεν. Γραμματεύς: Ν. Ἀγγελόπουλος. Τὰ μέλη: Σ. Τζιαβούλης, Δ. Καραουλάνης, Ἀν. Δράκος, Σ. Σιδέρης, Γ. Καρατζᾶς, Παν. Κανελλόπουλος, Ι. Ἀλειφέρης, Δ. Γκιώνης, Ι. Γιαννοῦρος, Ι. Πατριαρχέας, Γ. Κονδύλης.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΣΤΡΕΪΤ

Ο ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΣ ΑΓΩΝ ΔΕΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΑΝΩΜΑΛΙΑΣ

Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΟΣ

Ὁ κ. Στρέϊτ ἀναφερόμενος χθὲς τὴν νύκτα ἐπὶ δηλώσεων τοῦ κ. Παπαναστασίου, καθ' ἃς κατηγορεῖ αὐτὸν ὅτι «εἶνε ἕτοιμος νὰ δημιουργήσῃ καθεστωτικὴν ἀνωμαλίαν» παρετήρησεν ὅτι «αἱ ἀπόψεις του καὶ αἱ κατευθύνσεις του εἶνε τόσον σαφεῖς ὥστε μόνον σκόπιμος παρερμηνεία δύναται νὰ γίνῃ αὐτῶν.» «Ὁ ἀγών μας κατὰ τὰς παρούσας ἐκλογάς, προσέθεσεν, ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς νομιμότητος ἐν τῇ χώρᾳ. Ὁ ἀγών μας αὐτὸς δὲν δημιουργεῖ ἀνωμαλίας ἀλλ' ἀποβλέπει ἀντιθέτως εἰς τὴν ἄρσιν τῆς ὑφισταμένης τοιαύτης, διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ὁποίας εὑρέθη σύμφωνος νὰ συνεργασθῇ ὁ κ. Παπαναστασίου.» Ὅσον ἀφορᾷ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Παπαναστασίου ὅτι «ὁ λαὸς διὰ δημοψηφίσματος καὶ δύο ἐκλογῶν ἐξεδήλωσε τὰ δημοκρατικά του φρονήματα» ὁ κ. Στρέϊτ περιωρίσθη νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ὁ τρόπος καθ' ὃν διεξήχθησαν τὸ δημοψήφισμα καὶ αἱ ἐκλογαὶ αὗται εἶνε γνωστὸν πόσον ἐξησφάλισαν τὴν ἐκδήλωσιν τῆς λαϊκῆς θελήσεως.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΚΙΛΚΙΣ

ΜΕΤΕΤΡΑΠΗ ΕΙΣ ΚΟΜΜΑΤΙΚΗΝ ΕΠΙΔΕΙΞΙΝ

ΘΑ ΑΠΟΣΧΗ Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—*Ἡ πολιτικὴ Ἕνωσις τῆς Μακεδονικῆς νεολαίας ἀνακοινοῖ, ὅτι, σεβομένη καὶ τιμῶσα τὴν μνήμην ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι διὰ τοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τοῦ αἵματός των ἔστησαν τρόπαια, εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δηλώσῃ, ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ μετάσχῃ εἰς τὰς ἑορτὰς τῶν ἀποκαλυπτηρίων τῶν ἡρώων τοῦ Κιλκὶς καὶ Λαχανᾶ, διότι αὗται ἀποβλέπουν εἰς κομματικὴν ἐπίδειξιν ὑπὲρ ἐκείνου, ὅστις περίφοβος ἀντεμετώπιζε τὸ ἐνδεχόμενον κηρύξεως Ἑλληνοβουλγαρικοῦ πολέμου καὶ ἐκηρύχθη κατὰ τῆς ἰδέας αὐτοῦ καὶ ἀκόμη ἦτο διατεθειμένος νὰ παραδώσῃ τὴν ἱερὰν αὐτὴν γῆν εἰς τοὺς ἐχθρούς, αὐτὰ δὲ καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἡρωϊκὸς Βασιλεὺς καὶ οἱ συντελεσταὶ τῶν ἀθανάτων αὐτῶν σελίδων δὲν ἔπαυσαν νὰ συκοφαντοῦνται.*

Ἡ Μακεδονικὴ νεολαία ἀποδίδουσα τὴν ἁρμόζουσαν τιμὴν πρὸς τὸν θρυλικὸν Βασιλέα, οὗτινος ἡ σορὸς μένει ἄταφος μακρὰν τῆς Πατρίδος, δηλοῖ ὅτι ἐπιφυλάσσεται νὰ προσέλθῃ ἐν καιρῷ προσκυνήτρια τῶν τάφων τῶν ἡρώων.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΘΕΩΡΕΙ ΟΤΙ ΕΤΕΘΗ ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 22. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας].—*Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδέχθη τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ Κυβερνεῖον ἐπιτροπὰς ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Μακεδονίας ὑποβαλούσας προτάσεις, κυρίως διὰ τοὺς ὑποψηφίους.*

Εἰς ἐπιτροπὴν Θρακῶν ὑποβαλοῦσαν τὴν εὐχὴν τῆς ἀνακτήσεως τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης ὁ κ. Βενιζέλος ἀπήντησεν ἐν ὀργῇ:

— Μὴ περιμένετε ἀπὸ ἐμὲ τοὐλάχιστον τίποτε τοιοῦτον. Πρέπει νὰ ἀποθάνω ἐγὼ ἢ νὰ μὲ καταψηφίσετε, διὰ νὰ ἔλθῃ ἄλλος εἰς τὴν ἀρχήν, ὁ ὁποῖος νὰ διεξαγάγῃ πόλεμον. Ἐγὼ εἶμαι φιλειρηνικὸς καὶ ἐφ' ὅσον ζῶ δὲν θὰ πολεμήσω. Ὅταν ἐπολεμούσαμεν ὑπῆρχε κάποιος λόγος, ὁ λόγος τῆς ἀπελευθερώσεώς σας. Σήμερον ὅλοι ἤλθατε ἐνταῦθα, ὥστε ἐξέλιπε πᾶσα διεκδίκησις».

Οἱ πρόσφυγες Θρᾷκες ἔμειναν κατάπληκτοι ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω ἀπάντησιν ἀποκαρδιωθέντες.

Ὁ κ. Βενιζέλος εἰς ἐπιτροπὴν διαμαρτυρηθεῖσαν διὰ τὴν σύμπραξιν τῶν Φιλελευθέρων μετὰ τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» ἀπήντησε:

— «Ἡ συνεργασία ἦτο ἐπιβεβλημένη ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι αἱ παροῦσαι ἐκλογαὶ ἔχουν εἴπερ ποτε ἄλλοτε καθεστωτικὴν χροιάν. Σήμερον δὲν ὑφίσταται ζήτημα «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» καὶ Φιλελευθέρων, ἀλλὰ ζήτημα ἐπικρατήσεως τῆς Δημοκρατίας ἢ τοῦ μοναρχισμοῦ. Τοῦτο δέον νὰ κατανοήσουν ὅλοι».

Ἐπίσης εἰς ἄλλην ἐπιτροπὴν διαμαρτυρηθεῖσαν διὰ τὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν κ. κ. Ζαβιτσιάνου καὶ Χρηστομάνου ἀπήντησεν ὅτι διὰ τῆς τοιαύτης συνεργασίας ἐνισχύονται σημαντικῶς οἱ φιλελεύθεροι.

Η ΑΝΑΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΥΜΟΝΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Χρηστομάνος ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι ἡ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ παραχωρήσῃ τὰ ἔργα τοῦ Στρυμόνος εἰς τὸν οἶκον Οὔλεν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπολογιστικοῦ συστήματος, τιθεμένων οὕτω κατὰ μέρος τῶν προτάσεων τῶν ἄλλων δύο ὁμίλων, ἀγγλικοῦ καὶ ἑλληνικοῦ, μολονότι αὗται ἔχουν θεωρηθῇ ὑπὸ τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ὑπηρεσίας Δημοσίων Ἔργων ὡς αἱ μᾶλλον συμφέρουσαι καὶ ἐξασφαλιστικαὶ διὰ τὸ Δημόσιον.

Ὁ κ. ὑπουργὸς προσέθεσε, δικαιολογῶν τὴν τοιαύτην πρόθεσιν, ὅτι ὁ Οἶκος Οὔλεν εἶχε προτιμηθῇ καὶ ὑπὸ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως. Τὸ βέβαιον ἐν προκειμένῳ εἶνε ὅτι πράγματι ἡ πρώην Κυβέρνησις, προκειμένου νὰ ἐκτελέσῃ συγχρόνως καὶ τὰ ἔργα Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου, εἶχε διανείμει αὐτὰ καὶ εἰς τοὺς τρεῖς ὁμίλους, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι καὶ ὁ Οἶκος Οὔλεν θὰ συνετάσσετο πρὸς τοὺς συμφερωτέρους ὅρους, ἰδίως πρὸς τὸν ὅρον τοῦ συστήματος τῆς συνεταιρικῆς ἀντεπιστασίας, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἐργολάβος ἐγγυᾶται τὸν προϋπολογισμόν, ἀναλαμβάνων εἰς βάρος του πᾶσαν ὑπέρβασιν αὐτοῦ, ὅρον τὸν ὁποῖον ἐδέχθησαν οἱ ἄλλοι ὅμιλοι.

Ἀφ' ἑτέρου, καὶ ἐφ' ὅσον ἔχει προτιμηθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τὸ ἀπολογιστικὸν σύστημα, πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ἐκ τῶν διαγωνιζομένων Ἑλληνικὴ ἑταιρεία «Ἐργοληπτικὴ» ἐδήλωσεν εἰς τὸν κ. Χρηστομάνον ὅτι θέλει ὑποβάλῃ ἐντὸς τῆς ἡμέρας προτάσεις, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κυβερνητικῶν ἀπόψεων, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπόμνημα συγκριτικὸν τῶν δύο ἐργοληπτικῶν συστημάτων.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐσυνεχίσθησαν καὶ χθές. Ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Βογαζιανοῦ, Σταματέλου καὶ Καραγιαννοπούλου διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως τοῦ ταμείου τῆς Ὁμοσπονδίας.

Συζητουμένου κατόπιν τοῦ θέματος περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὁ κ. Γιδαράκος λέγει ὅτι τὸ ἐν ἰσχύϊ σύστημα τῆς διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως πρέπει νὰ μεταβληθῇ, ὡς μὴ ἀνταποκρινόμενον εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ κ. Βογαζιανὸς λέγει ὅτι ἡ Ἕνωσις Λέσβου τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύει, φρονεῖ ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις δέον νὰ διοικῆται παρὰ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ἔχοντος κατὰ τόπους παραρτήματα.

Ὁ κ. Παρασκευόπουλος ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ἀπαιτεῖται ποῦ μὲν συγκέντρωσις, ποῦ δὲ ἀποκέντρωσις, εἰς δὲ τὸ συμβούλιον ὁ κλάδος πρέπει ν' ἀντιπροσωπεύεται δι' αἱρετῶν ἀντιπροσώπων. Ὁ κ. Σταματέλλος φρονεῖ ὅτι ἡ ἀποκέντρωσις εἶνε ἐπιβεβλημένη καὶ διότι θὰ διευκολυνθῇ ἡ Διοίκησις. Ὁ κ. Γαβρισέας λέγει ὅτι πρέπει ἡ παιδεία νὰ συγκεντρωθῇ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ὑποστηρίζων συγχρόνως ὅτι ἡ ἀποκέντρωσις εἶνε ἀπαραίτητος. Ὁμιλεῖ κατόπιν περὶ τῶν προσόντων τῶν διευθυντῶν τῶν σχολείων. Ὁ κ. Δημόπουλος προτείνει ὅπως ἡ διοίκησις ὅλων τῶν σχολείων εἶνε ἑνιαία. Φρονεῖ ὅτι ὁ θεσμὸς τῶν γενικῶν διοικητῶν εἶνε ἀπαραίτητος. Τὴν ἰδίαν γνώμην ἐκφράζει καὶ ὁ κ. Παπαγιαννόπουλος.

Ἡ συνεδρίασις λύεται διὰ τὴν ἑπομένην σήμερον.

ΝΕΟΝ ΑΙΜΑ ΕΒΑΨΕ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗΝ

ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τὴν διέλευσιν τοῦ κ. Βενιζέλου ἐκ Καλαμαριᾶς τὸ συνοδεῦον τοῦτον αὐτοκίνητον φέρον ἀριθμὸν 4182, παρέσυρε καὶ ἐτραυμάτισε θανασίμως εἰς τὴν κεφαλὴν τὴν τετραέτιδα Πιπίναν Σαββίδου. Ὡσαύτως εἰς τὸν συνοικισμὸν Ξηροκρήνης οἱ βενιζελικοὶ πράκτορες ἐκακοποίησαν τὸν πρόσφυγα Χρῆστον Κοϊδὴν ἀποδοκιμάσαντα τὸν κ. Βενιζέλον, ἐξυλοκόπησαν δὲ ἐπίσης καὶ τὴν οἰκογένειάν του.

ΠΩΣ ΘΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗ Η ΜΟΙΡΑ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Χθὲς ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Ἀργυρόπουλος συνειργάσθη ἐπὶ πολὺ μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Ναυτικοῦ κ. Μαλικοπούλου ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν πληρωμάτων τοῦ στόλου. Κατὰ τὴν συνεργασίαν ταύτην ἀπεφασίσθη ὅπως συγκροτηθῇ ἡ μοῖρα γυμνασίων ἐκ τοῦ θωρηκτοῦ «Κιλκίς», τῶν ἀντιτορπιλλικῶν ἀνοικτῆς θαλάσσης καὶ τριῶν ἀντιτορπιλλικῶν τύπου «Λόγχης», ἥτις θὰ ἀποπλεύσῃ περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος πρὸς ἐκτέλεσιν γυμνασίων. Ὡς ναυαρχὶς ὡρίσθη τὸ «Κιλκίς» ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὕψωσε τὸ σῆμά του ὁ ἀρχηγὸς τῆς μοίρας ὑποναύαρχος κ. Πανᾶς. Τὰ θωρηκτὰ «Ἀβέρωφ» καὶ «Λῆμνος» θὰ παραμείνουν εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ἐφεδρείας μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιόδου ἡ ὁποία θὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίου καταρτισθέντος ἤδη ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς ἀποστολῆς.

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας θὰ καταβληθοῦν ἐνέργειαι ὅπως αὐξηθῇ τὸ ἐτήσιον κονδύλιον διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν στελεχῶν τῶν πληρωμάτων τοῦ στόλου καὶ τὴν σχεδὸν ἀνελλιπῆ κίνησιν κατὰ τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους τῶν μονάδων τοῦ στόλου καὶ τοῦτο διὰ νὰ δύνανται νὰ ἐξασκοῦνται καλλίτερον οἱ ἄνδρες.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΟΙ κ. κ. ΣΤΡΕΪΤ ΚΑΙ ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΣΥΜΦΩΝΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΑΙΑΝ ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΚΗΝ ΠΑΡΑΤΑΞΙΝ

Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΧΘΕΣΙΝΗΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΣ ΤΩΝ

ΑΙ ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΑΓΩΝΑ

ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΜΕΘ' ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΚΩΝ ΗΓΕΤΩΝ

Ὁ κ. Γ. Στρέϊτ ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν μεσημβρίαν ἐκ νέου τὸν ἡγέτην τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρην καὶ παρέμεινε συνομιλῶν μετ' αὐτοῦ ἐπὶ ὥραν. Ἡ συνομιλία ἀπετέλει συνέχειαν τῆς προχθεσινῆς. Ὁ κ. Στρέϊτ, ἀκούσας προχθὲς τὰς παρασχεθείσας ὑπὸ τοῦ κ. Τσαλδάρη πληροφορίας τόσον ὡς πρὸς τὴν ἐν γένει κατάστασιν μετὰ τὴν ἀνάμιξιν τοῦ κ. Βενιζέλου ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐκλογικὰ πράγματα, ἐξέθεσε χθὲς καὶ τὰς ἰδικάς του ἀντιλήψεις, συνοψιζομένας εἰς τὴν ἀπόλυτον καὶ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῆς ἑνότητος τοῦ ἀντιβενιζελικοῦ ἀγῶνος κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΡΕΪΤ

Καθ' ἃ ἀνεκοινώθη τὴν νύκτα τόσον ὑπὸ τοῦ κ. Στρέϊτ ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Τσαλδάρη, **ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΔΥΟ ΑΡΧΗΓΩΝ ΤΟΥ ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΥ ΔΙΕΠΙΣΤΩΘΗ ΠΛΗΡΗΣ ΟΜΟΦΩΝΙΑ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ.**

—Ἐμείναμεν σύμφωνοι μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη, ἐτόνισεν ὁ κ. Στρέϊτ, ὅτι **Η ΕΝΩΣΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΗΝ ΒΑΣΙΝ ΤΗΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΠΡΟΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑΝ ΟΜΑΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ.**

Ἡ Ἕνωσις ἄλλως τε τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ, προσέθεσεν ὁ κ. Στρέϊτ, **ΕΧΕΙ ΗΔΗ ΕΠΙΒΛΗΘΗ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ,** ὥστε ἡ σχετικὴ συμφωνία ἐμοῦ καὶ τοῦ κ. Τσαλδάρη ν' ἀποτελῇ ἁπλῆν διαπίστωσιν μιᾶς καταστάσεως. Δὲν ἀπομένει, κατὰ συνέπειαν, εἰμὴ νὰ ὑποβοηθήσωμεν τὴν ἕνωσιν ταύτην, ἀναμιγνυόμενοι ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὴν σχετικὴν κίνησιν, τόσον ὁ κ. Τσαλδάρης, ὅσον καὶ οἱ ἄλλοι ἀντιβενιζελικοὶ ἀρχηγοί, καὶ ἐγώ, **ΟΥΤΩΣ ΩΣΤΕ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΘΗ Ο ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΣ ΕΝΙΑΙΟΥ ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΥ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΝ,** καὶ ν' ἀποφευχθῇ οἱαδήποτε διάσπασις τῶν ἀντιβενιζελικῶν δυνάμεων ἡ ὁποία καὶ ἀπὸ τῆς ἠθικῆς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς **ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ** ἀπόψεως εἶνε ἐπιζημία, κατὰ γενικὴν ἀναγνώρισιν.

ΕΙΔΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥΤΟ, κατέληξεν ὁ κ. Στρέϊτ, **ΕΜΕΙΝΑΜΕΝ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΣΥΜΦΩΝΟΙ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ** κατὰ τὰς δύο συνομιλίας μας. Δὲν ὑπολείπονται πλέον εἰμὴ αἱ λεπτομέρειαι, αἱ ὁποῖαι θὰ συζητηθοῦν καὶ πάλιν μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη, μετὰ τοῦ ὁποίου θὰ εὑρίσκωμαι ἐφεξῆς εἰς συνεχῆ ἐπικοινωνίαν, ὡς καὶ μὲ τοὺς ἄλλους ἀρχηγοὺς τῆς ἀντιβενιζελικῆς παρατάξεως.

Ὁ κ. Στρέϊτ ἐξέφρασεν ἐν τέλει τὴν ἱκανοποίησίν του ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς χθεσινῆς μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη συνομιλίας του, ἐτόνισε δὲ ὅτι **ΩΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΕΝΤΑΥΘΑ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ ΤΟΥ ΑΠΟΚΟΜΙΖΕΙ ΤΗΝ ΠΕΠΟΙΘΗΣΙΝ ΟΤΙ Ο ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΣ ΑΓΩΝ ΘΑ ΣΤΕΦΘΗ ΥΠΟ ΠΛΗΡΟΥΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ.**

«**Η ΝΟΜΙΜΟΤΗΣ,** ἐδήλωσε, **Θ' ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ,** διότι αὐτὸν πρὸ παντὸς ἐνδιαφέρει ἡ διατήρησίς της ὡς στοιχείου κεφαλαιώδους σημασίας διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον ἐθνικὴν σταδιοδρομίαν καὶ τὴν λαϊκὴν εὐημερίαν».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ὁ κ. Τσαλδάρης, ἀφ' ἑτέρου, εἰς νυκτερινὴν συνομιλίαν του μετ' ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου, ἐδήλωσεν ὅτι μετὰ τοῦ κ. Στρέϊτ συνεφώνησεν ἀπολύτως ὡς πρὸς τὰς βάσεις τῆς διεξαγωγῆς τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος τῆς ἀντιβενιζελικῆς παρατάξεως, αἱ ὁποῖαι βάσεις εἶναι γνωσταί, δὲν πρόκειται δὲ νὰ γίνῃ παρέκκλισις ἀπ' αὐτῶν ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει.

»Ἡ κατὰ τοῦτο συμφωνία, προσέθεσεν ὁ κ. Τσαλδάρης, εἶναι πλήρης, τὰ δὲ ἀγαθὰ ταύτης πρέπει ν' ἀναμένωνται λίαν συντόμως».

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΗΓΕΤΩΝ

Ὁ κ. Στρέϊτ θὰ συναντηθῇ σήμερον τὴν πρωΐαν μετὰ τοῦ κ. Δεμερτζῆ, τὸν ὁποῖον εἰδοποίησε χθὲς σχετικῶς.

Ἀκολούθως εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ συναντηθῇ καὶ μετὰ τοῦ κ. Βοζίκη, ἀναμενομένου ἐκ Λεωνιδίου, ἐντὸς τῆς ἡμέρας. Ὁ κ. Στρέϊτ θὰ ἐπισκεφθῇ ἐπίσης τὸν κ. Μεταξᾶν εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκ Κεφαλληνίας ἐπάνοδόν του.

Ὁ κ. Στρέϊτ ἀνεκοίνωσε χθὲς τὴν νύκτα ὅτι προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ μετάσχῃ εἰς τὸν ἀντιβενιζελικὸν συνδυασμὸν Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος καὶ θὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν του. Ἐπίσης θὰ ἡγηθῇ τοῦ συνδυασμοῦ Πατρῶν.

ΠΡΟΧΩΡΕΙ Ο ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΚΩΝ ΣΥΝΔΥΑΣΜΩΝ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

Ἡ προεκλογικὴ κίνησις τῆς ἀντιβενιζελικῆς παρατάξεως συνεχίζεται κανονικῶς, εὐοδουμένων τῶν συνεννοήσεων διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν διαφόρων συνδυασμῶν, οἱ ὁποῖοι θ' ἀρχίσουν ἐπισήμως ἀναγγελλόμενοι ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.

Εἰς τὴν Κρήτην θὰ γίνουν ἀντιβενιζελικοὶ συνδυασμοὶ εἰς τὰς πλείστας ἐπαρχίας. Εἰς τὴν Ἤπειρον ἐπίσης. Εἰς τὰ Ἰωάννινα συγκεκριμένως ὁ συνδυασμὸς τῶν κ.κ. Γούδα καὶ Χρηστοβασίλη θεωρεῖται καὶ ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων ἰσχυρός, δεδομένου ὅτι θὰ καταρτισθοῦν ἐκεῖ δύο δημοκρατικοὶ συνδυασμοί, ὁ Φιλελεύθερος ὑπὸ τὸν κ. Μπότσαρην καὶ ὁ προοδευτικὸς ὑπὸ τὸν κ. Μυλωνᾶν.

Εἰς τὴν Καρδίτσαν ἐπετεύχθη ἡ σύμπραξις τοῦ Λαϊκοῦ κ. Ψάρα μετὰ τοῦ Ἐλευθερόφρονος κ. Ταλιαδούρου.

Εἰς τὰ Τρίκκαλα ἐπίσης ἡνώθησαν οἱ Λαϊκοὶ μετὰ τοῦ Ἐλευθερόφρονος κ. Χρηστοδήμου.

Εἰς τὸν Βόλον ὁ κ. Καρτάλης καταρτίζει ἰσχυρὸν συνδυασμὸν μετ' ἄλλων ἀντιβενιζελικῶν στοιχείων.

Ὁ συνδυασμὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος Λακωνίας θὰ καταρτισθῇ ἅμα τῇ ἀφίξει ἐξ Εὐρώπης τοῦ κ. Μαυρομιχάλη, ὅστις θὰ συνεργασθῇ μετ' ἄλλων ἀντιβενιζελικῶν παραγόντων.

Ὁ ἀντιβενιζελικὸς συνδυασμὸς Ναούσης—Βερροίας θὰ ἀπαρτισθῇ ἐκ τῶν κ.κ. Λόγγου, Μαγγριώτη καὶ ἑτέρων δύο.

Εἰς τὴν Φλώριναν ὁ κ. Φ. Δραγούμης λέγεται ὅτι θὰ συνεργασθῇ μετὰ τοῦ κ. Χάσου καὶ τοῦ κ. Τσαουσάνη.

Ὁ τέως βουλευτὴς κ. Χατζῖσκος εἶχε χθὲς μακρὰν συνεργασίαν μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ συνδυασμοῦ Φθιώτιδος καὶ κατόπιν ἐντολῆς αὐτοῦ ἐκάλεσεν ἐνταῦθα διαφόρους παράγοντας διὰ τὸν τελικὸν καταρτισμὸν τοῦ συνδυασμοῦ.

Εἰς τὴν Λοκρίδα φαίνεται μᾶλλον πιθανὸν ὅτι δὲν θὰ ἐκθέσῃ ὑποψηφιότητα ὁ κ. Ἀθ. Εὐταξίας, ἐπιφυλασσόμενος διὰ τὰς γερουσιαστικὰς ἐκλογάς. Εἰς τὴν αὐτὴν ἐπαρχίαν θὰ ἐκτεθῇ ὡς ἀνεξάρτητος ἀντιβενιζελικὸς ὁ κ. Γ. Θανασέκος, μὲ πρόγραμμα ἀγροτικόν.

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καλαμῶν θὰ καταρτισθοῦν πιθανώτατα οἱ κάτωθι συνδυασμοί: Βενιζελικὸς ἐκ τῶν κ.κ. Π. Φλέσσα καὶ Κωστοπούλου, τῶν βασιλοφρόνων ἐκ τῶν κ.κ. Κ. Λυκουρέζου καὶ Περρωτῆ. Καὶ ἕτερος ἀντιδημοκρατικὸς ἐκ τῶν κ.κ. Σχινᾶ καὶ Παπαφλέσα. Λέγεται δὲ ὅτι καταρτίζεται καὶ πέμπτος συνδυασμὸς τῶν Προοδευτικῶν ὑπὸ τὸν κ. Μπενάκην.

ΤΟ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ

Ὁ κ. Καφαντάρης ἀναχωρεῖ τὸ Σάββατον εἰς προεκλογικὴν περιοδείαν ἀνὰ τὴν ἰδιαιτέραν του περιφέρειαν Εὐρυτανίαν, θὰ ἐπιστρέψῃ δὲ ἐντὸς τριημέρου.

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Καφαντάρη, οἱ συνδυασμοὶ τοῦ κόμματός του θ' ἀναγγελθοῦν ἐπισήμως ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος καὶ πιθανώτατα μέχρι τῆς Πέμπτης.

Ἐγνώσθη χθὲς τὴν νύκτα ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης ἀπέκλεισε τοῦ προσωπικοῦ του συνδυασμοῦ Εὐρυτανίας τὸν τέως βουλευτὴν τοῦ κόμματός του κ. Τσιγγόλην, προσεταιρισθεὶς τὸν Ἐλευθερόφρονα τοπικὸν παράγοντα κ. Τσιτσάραν.

Τὸ γεγονὸς ἐσχολιάζετο εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους ὡς ἐνδεικτικὸν τῆς τάσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Προοδευτικοῦ κόμματος ὅπως ἐξασφαλίσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέραν κατὰ τὰς ἐκλογὰς σύμπραξιν μετὰ φίλων τοῦ κ. Μεταξᾶ, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συνεχίσεως ταύτης καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ Βουλῇ. Εἶναι ἤδη γνωστὸν ὅτι ὁ Προοδευτικὸς τέως βουλευτὴς κ. Μπανιᾶς θὰ συμπράξῃ εἰς τὴν Πρέβεζαν μετὰ τοῦ Ἐλευθερόφρονος κ. Τσιώκου.

Η "ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ„

Ὁ κ. Παπαναστασίου ἀναχωρεῖ τὴν Τρίτην δι' ἐκλογικὴν περιοδείαν ἀνὰ τὴν Ἀρκαδίαν. Ἐπανερχόμενος εἰς Ἀθήνας κατόπιν θὰ μεταβῇ εἰς Μακεδονίαν.

ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΠΑΓΩΓΗΣ

Τὴν 3ην πρωϊνὴν ὥραν τῆς χθὲς εἰς τὸ παρὰ τὰ Κάτω Πατήσια ζυθεστιατόριον ἡ «Ἄνοιξι» τοῦ Χ. Μεταξᾶ ἔλαβε χώραν αἱματηρὰ συμπλοκὴ μὲ ἀποτέλεσμα τὸν τραυματισμὸν διὰ μαχαίρας εἰς τὸν μηρὸν τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ καταστηματάρχου Γουλιέλμου Μεταξᾶ.

Ὁ τραυματισθεὶς συνοδεύων τὴν σύζυγόν του ἐξήρχετο τὴν ὥραν ἐκείνην τοῦ καταστήματος τοῦ ἀδελφοῦ του διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν του. Εἰς τὴν θύραν τοῦ καταστήματος συνήντησεν ἕνα γνωστόν του σωφὲρ ὀνομαζόμενον Ὄθωνα ὁ ὁποῖος συνώδευε ἐρωμένην του ἐλευθερίων ἠθῶν. Ἐνῷ συνωμίλει μετ' αὐτοῦ πέντε ἄγνωστοι, καθήμενοι ἐντὸς τοῦ ζυθεστιατορίου, ἠγέρθησαν καὶ ἐπεχείρησαν νὰ ἀπαγάγουν τὴν ἐρωμένην τοῦ σωφέρ. Ὁ Γουλιέλμος ἐπεχείρησε νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ἀπαγωγεῖς ὑποστηρίζων τὸν σωφέρ, ὁ ὁποῖος περιπλεχθεὶς ἀμέσως εἰς συμπλοκὴν μετ' αὐτῶν. Οἱ πέντε ἄγνωστοι ἐπετέθησαν κατ' ἀμφοτέρων, εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν ἔπληξε τὸν Μεταξᾶ διὰ μαχαίρας εἰς τὸν μηρόν.

Οἱ δράσται μετὰ τὴν πρᾶξίν των ἐτράπησαν εἰς φυγὴν καὶ ἐξηφανίσθησαν. Ὁ τραυματίας μετεφέρθη ἐν ἀφασίᾳ εἰς τὴν Πολυκλινικήν.

ΝΥΚΤΕΡΙΝΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἀπὸ τῆς σήμερον τὸ Αον πεζικὸν σύνταγμα θὰ μετασταθμεύσῃ εἰς Ἀμαρούσιον ὅπου θὰ παραμείνῃ ἐπὶ τρίμηνον, ἐκτελοῦν νυκτερινὰς ἀσκήσεις.

Ἐξάλλου εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Αου συντάγματος ἐγένετο προχθὲς κριτικὴ ἐπὶ τῶν τελευταίων γυμνασίων παρὰ τὸ Τσακὸ ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Ιας μεραρχίας κ. Ἐδιπίδου. Ὁ κ. μέραρχος ἐξεφράσθη εὐμενῶς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γυμνασίων, καταδείξας καὶ τὰς σημειωθείσας ἐλαφρὰς παραλήψεις.

Η ΑΞΙΩΣΙΣ ΤΗΣ "Δ. ΕΝΩΣΕΩΣ„ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΙΑΝ ΕΔΡΑΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚ ΠΕΙΣΜΑΤΟΣ ΘΑ ΨΗΦΙΣΟΥΝ ΤΟΝ κ, ΣΤΡΕΪΤ

Καθ' ἃ γνωρίζομεν, ὁ κ. Βενιζέλος πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του διὰ Θεσσαλονίκην ἀπηύθυνε πρὸς τὸν κ. Παπαναστασίου ἐπιστολὴν ἐν ᾗ ἀπαντῶν εἰς τὴν παράκλησίν του ὅπως δοθῇ μία ἕδρα εἰς τὴν «Δημοκρατικὴν Ἕνωσιν» ἐν τῷ συνδυασμῷ Ἀθηνῶν, λέγει ὅτι «κατόπιν τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ συνδυασμοῦ Θεσσαλονίκης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενομένης συμφωνίας καθ' ἣν ἡ «Δημοκρατικὴ Ἕνωσις» λαμβάνει 4 ἕδρας ἐκεῖ», λυπεῖται διότι δὲν δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν αἴτησιν ταύτην. Καὶ λυπεῖται ἰδιαιτέρως διότι ἀδυνατεῖ, κατόπιν τούτου, νὰ προσλάβῃ εἰς τὸν συνδυασμὸν Ἀθηνῶν «τὸν φίλον κ. Περ. Καραπᾶνον».

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, τὰ μέλη τῶν δημοκρατικῶν ὀργανώσεων Ἀθηνῶν θὰ ὑποστηρίξουν παρὰ ταῦτα, κατὰ κοινὴν ἀπόφασιν, τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Καραπάνου, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐκτεθῇ. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ διαγράφουν ἀπὸ τὸ ψηφοδέλτιον τὸν ὑποψήφιον διευθυντὴν ἀπογευματινῆς βενιζελικῆς ἐφημερίδος, γνωστῆς διὰ τὸν κατὰ τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» ἀγῶνά της, καὶ θὰ ἐγγράφουν τὸν κ. Στρέϊτ, παρὰ τὴν βασιλοφροσύνην του.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Ἀργυρόπουλος ἀνεκοίνωσεν ὅτι μετὰ τὰς ἐκλογὰς θὰ καταρτισθῇ καὶ θὰ ψηφισθῇ ἀπὸ τῆς Βουλῆς εἰς ἓν ἑνιαῖον σύνολον τὸ ναυτικὸν πρόγραμμα τῆς χώρας τὸ ὁποῖον θὰ ἐκτελεσθῇ βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἐντὸς βραχυτάτου πάντοτε χρονικοῦ διαστήματος ἐντὸς τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν τὸ πολύ.

Οὕτω, εἶπεν ὁ κ. ὑπουργός, θὰ δυνηθῇ ἡ Ἑλλὰς ἐντὸς βραχέος χρονικοῦ διαστήματος ν' ἀποκτήσῃ ἀξιόμαχον πολεμικὸν ναυτικὸν ἀντάξιον τοῦ προορισμοῦ του.

ΕΠΝΙΓΗ ΕΝΤΟΣ ΔΕΞΑΜΕΝΗΣ

Προχθὲς ἡ παιδίσκη Πιπίτσα Σιδηροπούλου καταπεσοῦσα ἐξ ἀπροσεξίας ἐντὸς ἀκαλύπτου δεξαμενῆς, κειμένης ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ ἐργοστασίου μεταξουργίας Παπαδοπούλου, ἐπνίγη.

ΑΙ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ παρεσχέθη ἡ πληροφορία ὅτι τὸ σχετικὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα θὰ ὑπογραφῇ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Διατάγματος τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν λοιπῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Τὸ ποσοστὸν τῆς αὐξήσεως δὲν καθωρίσθη εἰσέτι, φαίνεται ὅμως ὅτι θὰ εἶνε κατά τι ἀνώτερον τοῦ 7 ο)ο. Αἱ αὐξήσεις θὰ δοθοῦν ἀπὸ 1ης Ἰουλίου.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου περατοῦνται ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ προσεχοῦς μηνός. Οἱ ἐκ τῶν μελῶν διοικηταὶ σωμάτων στρατοῦ κ. κ. Τσιρογιάννης, Κουρουσόπουλος καὶ Πέτσας θὰ ἀναχωρήσουν διὰ τὰς ἕδρας των, διότι ἡ ἐκεῖ παρουσία των θεωρεῖται ἀπαραίτητος λόγῳ τῶν ἐκλογῶν.

Η ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΙΣΠΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΠΟΛΛΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Σχετικῶς μὲ τὰς ἐνεργηθείσας ἀθρόας συλλήψεις ἐν Ἱσπανίᾳ ἡ «Ἠχὼ τῶν Παρισίων» πληροφορεῖται ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ὠργανωμένου κινήματος τῶν Ἱσπανῶν ἀναρχικῶν οἱ ὁποῖοι ἐσχάτως ἔχουν ἀνασυγκροτηθῇ ἀποφασισμένοι νὰ ἐπαναλάβουν τὴν παλαιὰν τῶν τρομοκρατικὴν δρᾶσιν ἀπὸ κοινοῦ μὲ τοὺς ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας τῆς Καταλωνίας ἐργαζομένους ἐπαναστατικῶν τάσεων ἐθνικόφρονας.

Οἱ ἀναρχικοὶ εἶχον ὡς κέντρα τῆς συνωμοσίας των τὴν Ναρμπὸν καὶ τὴν Βαρκελώνην ἐσκόπουν δὲ νὰ ἐνεργήσουν τὴν κατὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἱσπανίας δολοφονικὴν ἀπόπειραν κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τοῦ Κάνφραγκ. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχουσῶν ἐνδείξεων ἡ γαλλικὴ ἀστυνομία προέβη τὴν 18 τρ. εἰς τὴν σύλληψιν ἑνὸς ἀναρχικοῦ εἰς Ναρμπὸν τὴν δὲ ἐπομένην ἐνήργει ἑτέρας τέσσαρας συλλήψεις. Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων εἶνε καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς ἀναρχικῆς Συνομοσπονδίας τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας. Εἰς τὰς ἀποσκευάς του ἀνευρέθη ὁλόκληρος ἐνοχοποιητικὴ ἀλληλογραφία ἐπιχύνουσα πλῆρες φῶς ἐπὶ τῶν ἐγκληματικῶν προθέσεων τῶν συνωμοτῶν. Οἱ ἀναρχικοὶ εἶχον ἀποφασίσει τὴν ἀπόπειραν εἰς μυστικὴν σύσκεψιν συγκροτηθεῖσαν εἰς δάσος παρὰ τὴν Βαρκελώνην. Ἡ ἱσπανικὴ ἀστυνομία εἰδοποιηθεῖσα ἐνήργησεν πολυαρίθμους συλλήψεις ἰδίως δὲ εἰς Καταλωνίαν.

ΑΠΟΤΕΦΡΩΣΙΣ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 22. (Ἀσύρματος). — Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἀμβούργου ὅτι τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Ρέμπυ Κέστλ» ἐγένετο ἐξ ὁλοκλήρου παρανάλωμα τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκραγείσης πυρκαϊᾶς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ κατάστασις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 14ην Ἰουλίου, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις αὐτῆς τῆς 14ης Μαΐου—ἡμέρας ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης—καὶ τῆς 7ης Ἰουλίου, ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

		14ης Μαΐου	7ης Ἰουλίου	14ης Ἰουλίου
Χρυσὸς εἰς νομίσματα καὶ ράβδους	Δρ.	876.306.260,97	521.538.813.22	523.934.580.42
Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (καταστ. ἄρθ. 62)	»	3,191.081.165,12	4.267.724.129.11	4.264.092.372.42
Ἕτερον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	»	9.827.589.72	2.344.181.67	2.399.722.98
Κερματικὰ ἑλληνικὰ νομίσματα		———	9.791.50	173.241.—
Ἐμπορικαὶ συναλλαγματικαὶ καὶ γραμμάτια ἐσωτερικοῦ	»	49.999,308.06	9.147.158.30	11.715.284.60
Πιστώσεις πληρωτέαι εἰς δραχμὰς	»	———	907.751.05	1.900.811.05
» » » ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	»	———	688.937.25	1.095.268.50
Χρέος τοῦ Δημοσίου	»	3.759.525.381.32	3.789.639.165.35	3.789.659.165.35
Κτίρια Τραπέζης καὶ ἐγκαταστάσεις	»	———	40.381.148.50	40.429.327.50
Ἕτερα στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ	»	42.938.226.45	130.723.011.40	237,466.792.07
Σύνολον	»	7.929.677.932.10	8.763.104.087.35	8.872.846.565.89

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

		14ης Μαΐου	7ης Ἰουλίου	14ης Ἰουλίου
Κεφάλαιον καταβεβλημένον	Δρ.	400,000.000.—	400.000.000.—	400.000.000.—
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ	»	4.863.352.807.61	5.196.502.683.16	5.190.887.498.61
Λ)σμοὶ τρεχούμενοι καὶ καταθέσεων:				
α) Δημοσίου	»	666.738.253,69	822.099.223.93	1.083.434.450.55
β) Τραπεζῶν	»	964.587.723.41	551 338.476.77	533.156.522.97
γ) Ἕτεροι λογαριασμοὶ	»	891.430.858,98	814.464.120.11	597.012.746.81
Ὑποχρεώσεις εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα:				
α) Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (καταστ. ἄρθ. 62)	»	103.383.316,—	917.954.597.60	902.553.392.39
β) Ἕτερον ἐξωτερικὸν συν)γμα	»	9.827,589.72	2.343.818.77	2.244.192.26
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις	»	80.357.382.77	58.401.167.01	163.557.762.30
Σύνολον	»	7.929.677.632.18	8.763.104.087.35	8.872.846.565.89

Ἡ κατάστασις τῆς 14ης Ἰουλίου ἀπὸ τῆς 7ης Ἰουλίου, παρουσιάζει διαφορὰν ἐπὶ πλέον κατὰ 9.742.478.54 δρχ., ἀπὸ δὲ τῆς 14ης Μαΐου διαφορὰν ἐπὶ πλέον κατὰ 843.168.633.79 δρχ.

Ἐν τῇ ἐξετάσει τῶν καθέκαστα λογαριασμῶν παρατηρεῖται ἐν μὲν τῷ ἐνεργητικῷ ἀφ' ἑνὸς μὲν αὔξησις χρυσοῦ εἰς νομίσματα καὶ ράβδους κατὰ 2 1)2 περίπου ἑκατομμ. ἑτέρου ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος κατὰ 65.000 περίπου, κερματικῶν ἑλληνικῶν νομισμάτων κατὰ 164.000, ἐμπορικῶν συναλλαγματικῶν κατὰ 2 1)2 καὶ πλέον ἑκατομ., πιστώσεων εἰς δραχμὰς κατὰ 1.000.000, εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα κατὰ 400.000 περίπου, κτιρίων καὶ ἐγκαταστάσεων Τραπέζης κατὰ 50.000 περίπου καὶ ἑτέρων στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ κατὰ 107.000.000 περίπου, ἀφ' ἑτέρου δὲ μείωσιν μόνον εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν κατὰ 3 1)2 καὶ πλέον ἑκατομ. Ἐν τῷ παθητικῷ, ἀφ' ἑνὸς μὲν αὔξησις καταθέσεων τοῦ Δημοσίου κατὰ 261 ἑκατομ. καὶ πλέον καὶ ἑτέρων ὑποχρεώσεων κατὰ 105 καὶ πλέον ἑκατομ., ἀφ' ἑτέρου δὲ μείωσις τραπεζικῶν γραμματίων κατὰ 5.700 000 περίπου, καταθέσεων Τραπεζῶν κατὰ 18.180.000 περίπου, ἑτέρων λογαριασμῶν κατὰ 217.452.000, ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 15.400.000 καὶ ἑτέρου ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος κατὰ 101.000 δραχ.

Η ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω καταστάσεις ἡ ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσόν, πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις τῆς 14ης Μαΐου—ἡμέρας ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης—καὶ τῆς 7ης Ἰουλίου—προτελευταίας καταστάσεως τῆς Τραπέζης—ἔχει οὕτω:

Κάλυμμα (Καταστ. ἄρθ. 62)		14ης Μαΐου	7ης Ἰουλίου	14ης Ἰουλίου
Χρυσὸς	Δρ.	876.306.260.97	521.538.813.22	523.934.580.42
Καθαρὸν ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν	»	3.087.697.849.12	3.349.769.531.51	3.361.538.980.03
Σύνολα (α)	»	3.964.004.110.09	3.871.308.344.73	3.885.473.560.45
Ὑποχρεώσεις ὄψεως				
Τραπεζικὰ γραμμάτια	»	4.863.352.807.61	5.196.502.683.16	5.190.887.498.61
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς δραχμὰς	»	2.522.756.836.08	2.187.901.820.81	2.213.603.720.33
Σύνολα (β)	»	7.386.109.643,69	7.384.404.503.97	7.404.491.212.94

Κατὰ ταῦτα ἡ ἀναλογία τῶν καλυμμάτων παρουσιάζεται ὡς ἑξῆς:

Ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως:	Ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συν)τος εἰς χρυσόν, πρὸς τὴν πραγματικὴν κυκλοφορίαν:
14)5)28=53.67 ο)ο	14)5)28=81.51 ο)ο
23)5)28=53.75 ο)ο	23)5)28=75.52 ο)ο
31)5)28=54.21 ο)ο	31)5)28=76.39 ο)ο
7)6)28=54.09 ο)ο	7)6)28=76.86 ο)ο
15)6)28=53.58 ο)ο	15)6)28=76.41 ο)ο
23)6)28=53.45 ο)ο	23)6)28=76.80 ο)ο
30)6)28—52.68 ο)ο	30)6)28=75.13 ο)ο
7)7)28=52.42 ο)ο	7)7)28=74.49 ο)ο
14)7)28=52.47 ο)ο	14)7)28=74.85 ο)ο

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρατηρεῖται μείωσις τοῦ καλύμματος ἀπὸ μὲν τῆς 14ης Μαΐου κατὰ 78.530.549.64, ἀπὸ δὲ τῆς 7ης Ἰουλίου αὔξησις κατὰ 14.165.215.72. Ἐκ παραλλήλου αἱ ὑποχρεώσεις ὄψεως ηὐξήθησαν ἀπὸ μὲν τῆς 14ης Μαΐου κατὰ 18.381.574.25, ἀπὸ δὲ τῆς 7ης Ἰουλίου κατὰ 20.085.714.97.

Ἡ ἀναλογία τῶν καλυμμάτων (σύνολον α) ἐν σχέσει μὲ τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως (σύνολον β)—δυναμικὴ κυκλοφορία—ἠλαττώθη ἀπὸ μὲν τῆς 14ης Μαΐου κατὰ 1,20 ο)ο, ἀπὸ δὲ τῆς 7ης Ἰουλίου ηὐξήθη κατὰ 0,05 ο)ο.

Ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀναλογία τῆς πραγματικῆς κυκλοφορίας ὡς πρὸς τὰ καλύμματα (σύνολον α) ἀπὸ μὲν τῆς 14ης Μαΐου ἐμειώθη κατὰ 6.66 ο)ο, ἀπὸ δὲ τῆς 7ης Ἰουλίου ηὐξήθη κατὰ 0,36 τοῖς ἑκατόν.

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΗ

Ἡ τουρκικὴ ἐσοδεία καπνῶν τοῦ 1927 ὑπολογίζεται τελικῶς εἰς 48—50 ἑκατομμύρια χιλιογράμμων, ἐξ ὧν 20—22 ἑκατομμύρια παρήγαγεν ἡ περιφέρεια Σμύρνης, 10—12 ἑκατομμύρια ἡ τοῦ Εὐξείνου Πόντου, 7 ἑκατομμύρια ἡ περιφέρεια Ταζέοβα καὶ 10,5 ἑκατομμύρια ἡ περιφέρεια Σαμψοῦντος—Μπάφρας. Ἰδιαιτέρως καλὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐσοδεία τῶν περιφερειῶν Σμύρνης καὶ Σαμψοῦντος, ἐνῷ ἡ ποιότης τῆς περιφερείας τοῦ Εὐξείνου ἦτο ἐλαττωματική. Εἰς ἀμερικανικοὺς οἴκους ἐπωλήθησαν 10—11 ἑκατομμύρια χιλιογράμμων, ἕτερα δὲ 8 ἑκατομμύρια διετέθησαν εἰς τὴν γερμανικὴν καπνοβιομηχανίαν καὶ τὸ μονοπώλιον τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης. Λέγεται ὅτι τὸ τουρκικὸν μονοπώλιον καπνῶν θὰ εἰσηγηθῇ τὴν ψήφισιν νόμου διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐπιτρέπεται ἡ καλλιέργεια καπνοῦ μόνον εἰς κατάλληλα ἐδάφη· θὰ ἐπιδιωχθῇ τοιουτοτρόπως ἡ παραγωγὴ προϊόντος ἀνωτέρας ποιότητος, οἱ δὲ καπνοπαραγωγοὶ θὰ ὑποχρεωθοῦν ὅπως συσκευάζουν τὰ καπνὰ χωριστὰ ἀναλόγως τῆς ποιότητός των· θὰ ἀπαγορευθῇ ἐπὶ πλέον ἡ διάθεσις εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν τελευταίας ποιότητος καπνῶν.

2Α ΕΚΔΟΣ

ΕΠΙΤΕΙΝΕΤΑΙ Η ΛΑ
ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΕΝ ΑΙΓΥ
Η ΤΡΙΕΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟ

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤ' ΑΣΤΥΝΟΜ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 22 (Τ
ταποκριτοῦ μας).— Τηλεγρ
ἐκ Καΐρου ὅτι ὁ πρωθυ
γὸς Μωχάμετ πασᾶς
μοὺτ ἐδήλωσε πρὸς τοὺς
μοσειογράφους ὅτι θὰ παρ
νῃ κατὰ τὴν τριετίαν τῆς
στολῆς τῆς λειτουργίας
συντάγματος ὡς «μετριοπ
δικτάτωρ». Μεταξὺ τῶν
λημάτων του θὰ εἶνε ἡ
σκευὴ νέων ὑδραυλικῶν ἔ
καὶ ἡ οἰκονομικὴ βελτίω
Εἰς ἐρώτησιν ποῖα θὰ
ἡ στάσις του ἔναντι τῆς ἐ
φρονος ἀντιπολιτεύσεως
τησεν ὅτι αὐτὸς δὲν προτί
νὰ λάβῃ βίαια μέτρα ἐνα
τῆς.
Ὁ ἀναβρασμὸς μεταξὺ
πληθυσμοῦ ἐπιτείνεται
πιν τοῦ πραξικοπήματος
του. Χαρακτηριστικὴ εἶ
χειρονομία τοῦ διευθυντ
ἐπισήμου ἐφημερίδος τοῦ
βερνητικοῦ κόμματος, ὁ
ος ἔσπευσε νὰ ὑποβάλῃ τὴ
ραίτησίν του εἰς ἔνδειξιν
μαρτυρίας διὰ τὸ ἀντισυν
ματικὸν πραξικόπημα.
πολλοὶ ἄλλοι Φιλελεύθερ
ποδοκιμάζουν τὴν πρᾶξι
Κυβερνήσεως καὶ τοῦ
λέως Φουὰτ, τοὺς ὁποίο
τηγοροῦν ὡς γενομένου
γανα τῆς Ἀγγλίας.

ΑΙ ΤΑΡΑΧΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22 (Τ
ποκριτοῦ μας) — Αἱ σκηναὶ
Τάντας προεκλήθησαν
τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ
λητηρίου τῶν ἐθνικοφρ
οἱ ὁποῖοι ἐπετέθησαν κατ
ἀστυνομίας, μὲ λίθους,
καὶ καρέκλες. Ἐτρα
σθησαν ἀρκετοὶ καὶ
φθησαν περὶ τοὺς δέκα.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΕ

ΟΥΔΕΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΛΥ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 22. (Τοῦ ἀ
τοῦ μας).—Ὁ στρατηγὸς Χάτ
κατώρθωσεν εἰσέτι νὰ κατα
νέαν κυβέρνησιν. Ἐλπίζει ὅτι
νηθῇ νὰ σχηματίσῃ ἄχρουν
διὰ τῆς συμμετοχῆς ἀνωτέρων
τικῶν, ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων
ἀνηκόντων εἰς τὰς ἀποτελοῦ
μένον βασίλειον ἐθνότητας.

ΝΕΟΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ ΤΑΞΕΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτ
Σήμερον τὴν 5 καὶ 5΄ ἀπογευματιν
τάρχης κ. Παρὶ ἀνεχώρησεν ἐπὶ τοῦ
νου «Φρεγάτα» ὅπως διαβῇ τὸν
ὠκεανὸν μέσῳ Ἀζορῶν. Δεύτερος
ὁ κ. Μασῶ καὶ ἀσυρματιστὴς ὁ
Τὸ ὑδροπλάνον φέρον 5000 λίτρ
δύναται νὰ διανύσῃ 4000 χιλιόμ
τευθυνθῇ πρὸς τὴν Νέαν Ὑόρκην
σις ἐγένετο καλῶς καὶ αἱ μετεωρο
θῆκαι εἶνε εὐνοϊκαί.

ΔΙΑΤΙ Ο ΝΟΜΠΙ ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ ΠΡ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 22. (Ἀσύρματ
Σουηδὸς ἀεροπόρος Λούντμπορ
ὅτι ἔσωσε πρῶτον τὸν Νόμπιλε
στασις αὐτοῦ ἦτο χειροτέρα τῶν
διότι ἐνόμισεν ὅτι ἡ διάσωσίς
λει καλὸν οἰωνὸν διὰ τὴν διάσω
λοιπῶν.

Η ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΝ ΠΟΡΤ

ΡΩΜΗ, 2 (Τοῦ ἀνταποκριτ
Ἡ διὰ προχθὲς τὴν νύκτα
ἐπανάστασις ἐν Πορτογαλλίᾳ
θόσον τὰ πιστὰ εἰς τὴν κυβέρνη
τεύματα κατώρθωσαν νὰ κυκλώ
στρατῶνας τῶν μυημένων εἰς τὸ
τικὸν κίνημα. Ἐνηργήθησαν πολ
λήψεις.

ΤΙ ΑΠΕΔΕΙΧΘΗ

Ἡ γενομένη ἰατροδικαστικὴ ἐξ
πέδειξεν ὅτι ὁ θάνατος τῆς Εἰρ
Κανελλοπούλου προῆλθεν ἐκ συγκ
δίας.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΝΟΠΑΡΑΓ

Καὶ ἡ οἰνοπαραγωγὴ τῆς χώρας
ἀνομβρίας περιωρίσθη σημαντικῶς
τελευταῖα ἔτη κυμαινομένη γύρω
000.000 χιλιογράμμων ἐτησίως. Κα
θανωτέρας προβλέψεις, ἡ οἰνοπαρα
τὰ ἔτη 1926 καὶ 1927 εἶνε περίπου
θος:
Κατὰ τὸ 1926 269.200.000 χιλ
δραχ. 1.346.000.000.
Κατὰ τὸ 1927 216.800.000 χιλ
δραχ. 1.192.400.000.
Εἰς τὴν παραγωγὴν ταύτην οἶνο
χομένην ἐκ σταφυλαμπέλων, δὲν
νεται ἡ ἐκ σταφιδαμπέλων προερ

ΝΕΑ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΞΟΦ ΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙ

Ἡ «Φέντεραλ-Ρεζέρβ-Μπὰνκ»
γου ὕψωσε τὸν προεξοφλητικὸν τό
1)2 ο)ο εἰς 5 ο)ο. Οἱ λόγοι τῆς
ταύτης δὲν εἶνε τοπικῆς φύσεως
γονται εἰς ἀφορμὰς γενικῆς χρη
κῆς πολιτικῆς ὀφειλομένης κυρίως
ρατηρηθεῖσαν τελευταίως αὔξησιν
ἑκατομμύρια δολλαρίων τῶν χρημ
τῶν δανείων. Πᾶσαι αἱ καταβληθ
πάθειαι πρὸς περιορισμὸν τῆς χρημ
κῆς κερδοσκοπίας, αἱ καταβληθεῖσ
«Φέντεραλ-Ρεζέρβ-Μπὰνκ» τῆς Νέ
εἶχον ἀποτύχει.
Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι καὶ
πεζαι θέλουσιν ἀκολουθήσῃ τὸ
τῆς Τραπέζης Σικάγου, καθιστάντ
σιμοι αἱ ὑπάρχουσαι ἐλπίδες
σμοῦ τοῦ τόκου καὶ τῆς Τραπέζης
γλίας. Τοὐναντίον μάλιστα δὲν
νὰ προβῇ καὶ αὕτη εἰς ὕψωσιν.

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

1927 .. .. Δρχ.
1928 .. .. »
Ἐπὶ πλέον Ἰουνίου 1928. »